PEP

losse nummers 90 cent abonnementsprijs 75 cent

STRIPWEEKBLAD NR 21

PEP post

postbus 6003 haarlem

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink

CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij

REDACTIE
Maarten Boom
Jan van Erp
Hans Keeris
Stef Keizer
Patrick Wessels
Anneke van Wissen

Stripweekblad

Nr. 21 – 24 mei 1974
een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003,
Ceylon 5-25, Haarlem
telefoon 023/339040

MEDEDELING

Volgende week gaat de prijs van PEP met 10 cent omhoog. De prijs voor abonnees wordt dan 85 cent per week of f 11,05 per kwartaal (13 nummers); de losse nummerprijs gaat f 1,00 bedragen. Een vervelende zaak, maar we kunnen niet anders. We leven nu eenmaal in een tijd van geldontwaarding en inflatie (citaat Pietje Pep). Maar niet getreurd, Pep stelt heel wat tegenover dat dubbeltje wat je meer moet betalen. Dat kun je op de pagina hiernaast lezen.

Aaargh!

Enige tijd geleden schreef 'n zekere Karel Withaan of er geen uithaler van een „HORROR" FIGUUR IN DE PEP geplaatst kon worden. Het antwoord was toen: „AAAARGH!" Met andere woorden dat doen we nooit. Maar nu staat er notabene wel een filmrubriek over DRACULA in de PEP, verluchtigd met twee fraaie foto's van Christopher Lee. Is het te veel gevraagd om één foto te vergroten en als poster te plaatsen? U zult er veel abonnees een plezier mee doen. Mensen die geïnteresseerd zijn in mijn hobby, (griezologie) kunnen een briefje sturen naar...

F. Versteeg, Wetenenkenrijweg 1, Apeldoorn

Stuur je pasfoto maar, dan kunnen we die uitvergroten...

Aaaargh! 2

Wat ziet het oog van een verwoed PEP lezer, op een macabere dinsdagavond? „DRACULA IN PREMIERE" (in PEP nr. 12) Zelf ben ik sinds vijf jaar vampier en nog steeds op zoek naar horrorfoto's. Ik sprong mijn doodkist uit en beet me zelf in mijn been van plezier, toen ik het artikel las. Och lieve mensen wees eens lief en vermeld onder mijn brief wanneer er weer iets dergelijks in de PEP komt te staan. Als jullie dat niet doen, kom ik eens langs... U bent gewaarschuwd!

W. Habets, Maastricht

Sinds wanneer bijten vampieren in benen?

Jacobs

Toen ruim tien jaar geleden de PEP werd uitgebracht, heb ik me onmiddellijk op uw blad geabonneerd. Ik herinner me nog goed de held van het blad, een PEP-mannetje met een vlasbaardje. Een kostelijk stripverhaal met een unieke humor. Daarna zijn er nog vele goede stripverhalen in uw blad verschenen. Het opnemen in uw blad, van de stripverhalen van E.P. Jacobs, is wel de beste aanwinst geweest. Zijn verhalen balanceren op de rand van fantasie en werkelijkheid en zijn tekenstijl is grandioos. Een van de laatste werken van Jacobs die u gepubliceerd heeft, getiteld „DE DRIE FORMULES VAN PROFESSOR SATO", heeft u afgebroken in PEP nr. 38 met de belofte dat het vervolg binnenkort in de PEP zou verschijnen. Is er iets met de auteur gebeurd, of heeft hij het vervolg nog niet geschreven? In ieder geval zult u met mij eens zijn dat de term „binnenkort" ruimschoots is verstreken. Daar komt nog bij dat wanneer u tot publicatie van het vervolg overgaat de meeste lezers zich nauwelijks iets van het vooraf-gaande zullen herinneren.

W. van Bueren, Utrecht

Het vervolg is nog steeds niet geschreven.

Deep Purple

Kan er niet een grote of kleine uithaler van Deep Purple in PEP komen. En dat gezwam, over strips die wel of niet goed zijn, moet maar eens afgelopen zijn. Sommige mensen zijn ook nooit tevreden.

R. Jansen, Gouda

Zo is dat.

Bad

Ik lees de PEP altijd in bad, maar helaas is dit blad niet bestand tegen water. Vandaar mijn verzoek om een geplastificeerde PEP.

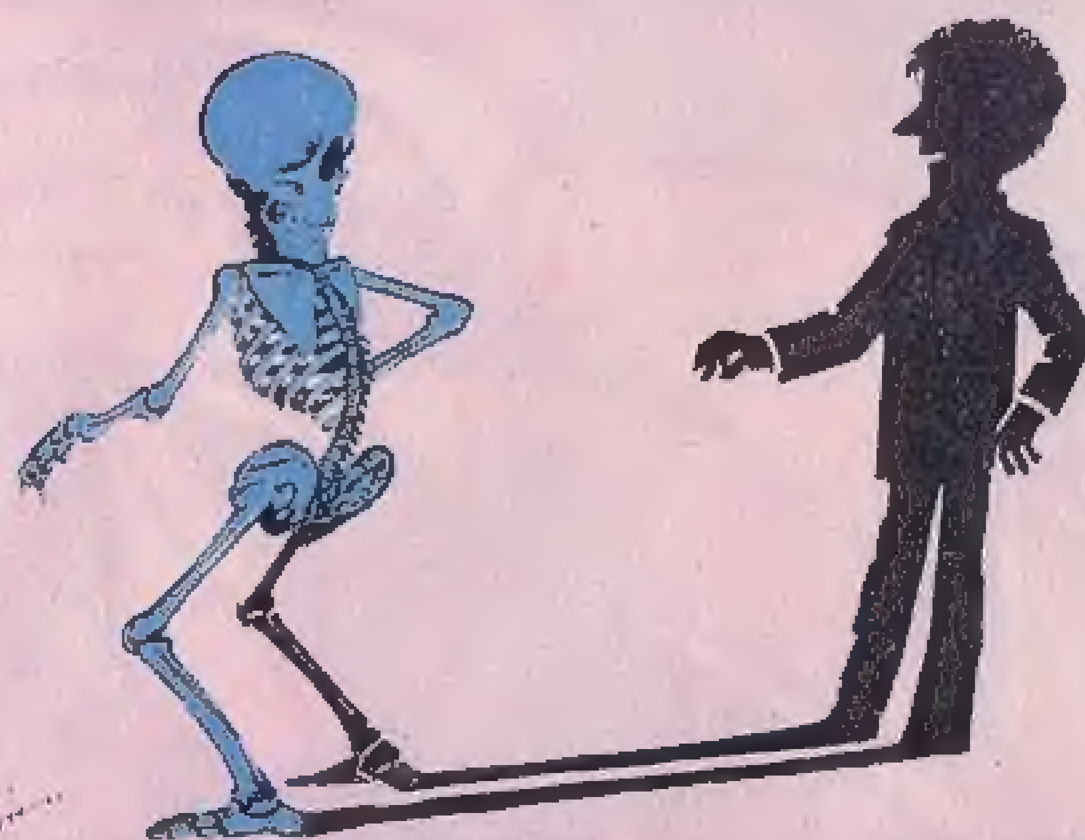
Kees Hulstein, Kampen

P.S.
Mijn broer wil weten of u ook glas in lood PEP's verkoopt?

Pep is wel verkrijgbaar in spuitbus.

Pepita is wat nurks de laatste tijd, ze kan niet zo goed tegen al die drukte waar we op het ogenblik inzitten, denk ik (zie de pagina hiernaast). Maar ik vind het wel gezellig. Vandaar. Deze week presenteren we: de laatste pagina's van de verhalen van de Argonautjes, Kraaienhove, Ravian... Jammer, maar daar komt volgende week ontzettend veel nieuws voor terug! Meneer Recteur glimlacht de hele tijd, maar dat kan ook wel komen omdat Pepita voor hem wél aardig is. Wat heeft mijn baas wat ik niet heb? Ik wil kalief worden in plaats van de kalief! Grr! (zie pp. 40-47)

grootvizier Iznopietje

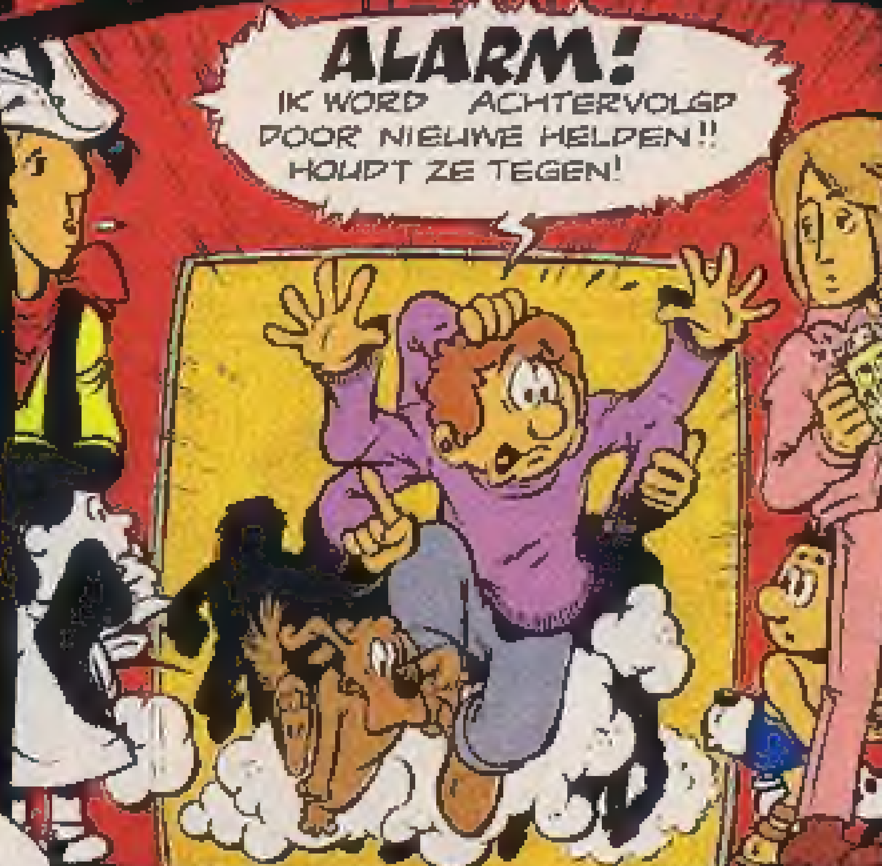

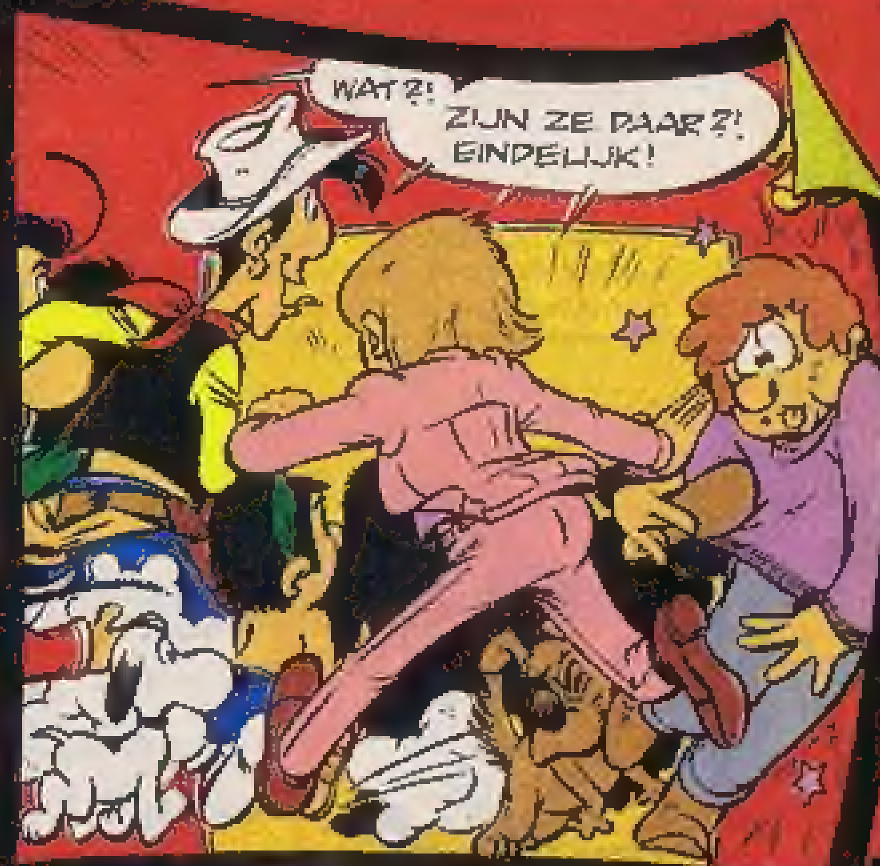
De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „Inlichtingen, klachten, enz." vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 90 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten, enz.** Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: Amsterdam, Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. Alkmaar, De Laat 12-14, tel.: 02200/16077-12587. Arnhem, Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. Breda, Jorisstraat 20, tel.: 01600/52250-52251. Den Haag, Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. Eindhoven, Stratumsedijk 23h, tel.: 040/112625. Enschede, Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828. Groningen, Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. Leeuwarden, Verlengde Schans 26, tel.: 05100/26330. Roermond, Schepen v.d. Portenstraat 20, tel.: 04750/29988. Rotterdam, Branderspiaats 12-13, tel.: 010/132090. Utrecht, Bartoklaan 21, tel.: 030/936941. Vlissingen, Grote Markt 14, tel.: 01184/3939. Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/33.90.40. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.). **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam, tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-382380. **Agency for Canada.** Dutch Magazine and Book Import Cy 129 Huronstreet Oshawa — Ont. Att. Mr. G. Altena.

Halfjaar-verzamelbanden (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvraag verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,— verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv Extra Uitgaven, Amsterdam. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP"

EINDELIJK! IK BEN ERACHTER! ALLES STOND OP HET TWEEDE VEL!
EUW!
OLGENDE
EEK:
PTOE!

ALARM!
IK WORD ACHTERVOLGD DOOR NIEUWE HELDEN!! HOUDT ZE TEGEN!

WAT?!
ZIJN ZE DAAR?! EINDELIJK!

HET IS MIJ, ALS VOORAANSTAAND MEDEWERKER AAN ONS IMMER WISSE-LENDE PERIODIEK, EEN ZEER UITSPREEK-BAAR GENOEGEN U WELKOM TE HETEN TE-MIDDEN VAN EEN SCHARE UITGELEZEN PER-SONAGES, DIE UW GLIBBERIGE STAPPEN OVER DEZE HOUTHOUDENDE, GEKAPSERDE BLAD-ZIJDEN MET BELANGSTELLING ZAL VOLGEN.
HUH?

OEF
HEEL FIJNTJES DAT JE IN ONS MIDDEN BENT, HM.. MAKKER!
MAAR LUISTER DAN TOCH...

WAT MOET JE NOU, MAN?
ALS ZIJ ALLEMAAL IN PEP KOMEN, IS ER TOCH HE-LEMAAL GEEN PLAATS MEER VOOR ONS!

JONGENS, LATEN WE DIE DRUILOOR HIER EVEN IETS DUIDELIJK MAKEN!
HAAAA

MOET JE LUISTEREN! PEP KRIJGT VOORTAAN PEPTOE INGENIET: EEN KOMPLEET ZWART/WIT UITLEESVERHAAL OP 20 APARTE PAGINA'S. PEP PLUS PEPTOE: 52 PAGINA'S VOL ADEMBENEMENDE AVONTU-REN EN HUMOR! IN PEP 22 VERSCHIJNT ER EEN AFLEVERING VAN COMANCHE, EEN STRIP VAN HERMANN, DE TEKENAAR VAN ROB PALLAND. ANDERE NIEUWE HELDEN ZIJN RAHAN, CONAN DE BARBAAR EN TON EN TINNEKE...
EN WIJ DAN?

IEDEREEN BLIJFT GEWOON IN PEP, NET ALS ANDERS!
OOOH! MAAR DAT VERANDERT ALLES!

IK BIED MIJN VER-ONTSCHULDIGINGEN AAN! IK WIST NIETS VAN DIE PEPTOE-TOESTANDEN AF!
BIER

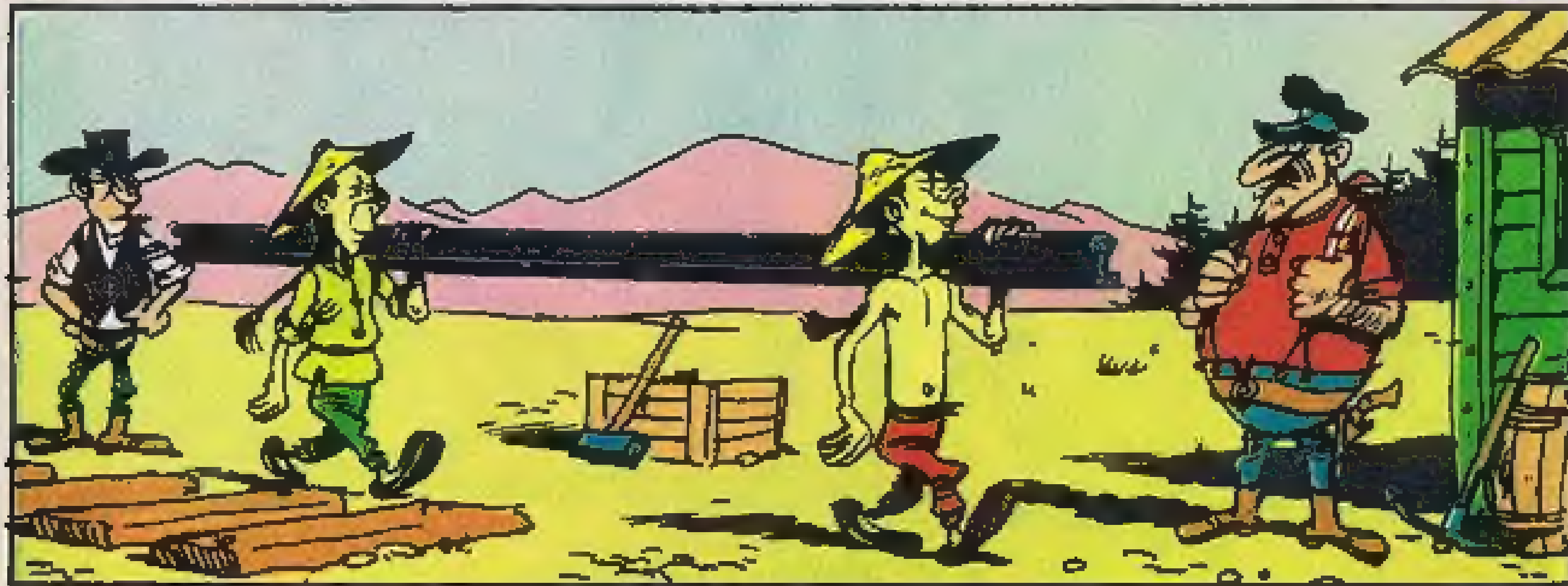

HET GEEFT NIKS! HET IS HEEL BEGRIJPELIJK! HIER NEEM ER OOK EEN!

TOT VOLGENDE WEEK IN DE NIEUWE PEP! MET PEPTOE!!

LUCKY LUKE

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

IN EEN VERHAAL OVER HET WILDE WESTEN MOGEN CHINEZEN NIET ONTBREKEN. DE AMERIKANEN TROKKEN ZE BIJ DUIZENDEN AAN OMDAT HET GOEDKOPE ARBEIDSKRACHTEN WAREN. MEESTAL MOESTEN ZE BIJ DE AANLEG VAN DE SPOORWEG HELPEN...

ALS DE CHINEZEN HUN VERPLICHTINGEN NAGEKOMEN WAREN, BEGONNEN ZE VAAK KLEINE HANDELSONDERNEMINGEN.

DE CHINEZEN ZIJN BESCHEIDEN, BELEEFD EN VRIENDELIJK. HET ZIJN HARDE WERKERS, NIETTEMIN WORDEN ZE NOG AL EENS 'T SLACHTOFFER VAN GRAPPEN.

ENKELE, DIE DE PLAGERIJEN MOE ZIJN, DOEN HUN BEST OM ZICH AAN TE PASSEN AAN HUN NIEUWE OMGEVING...

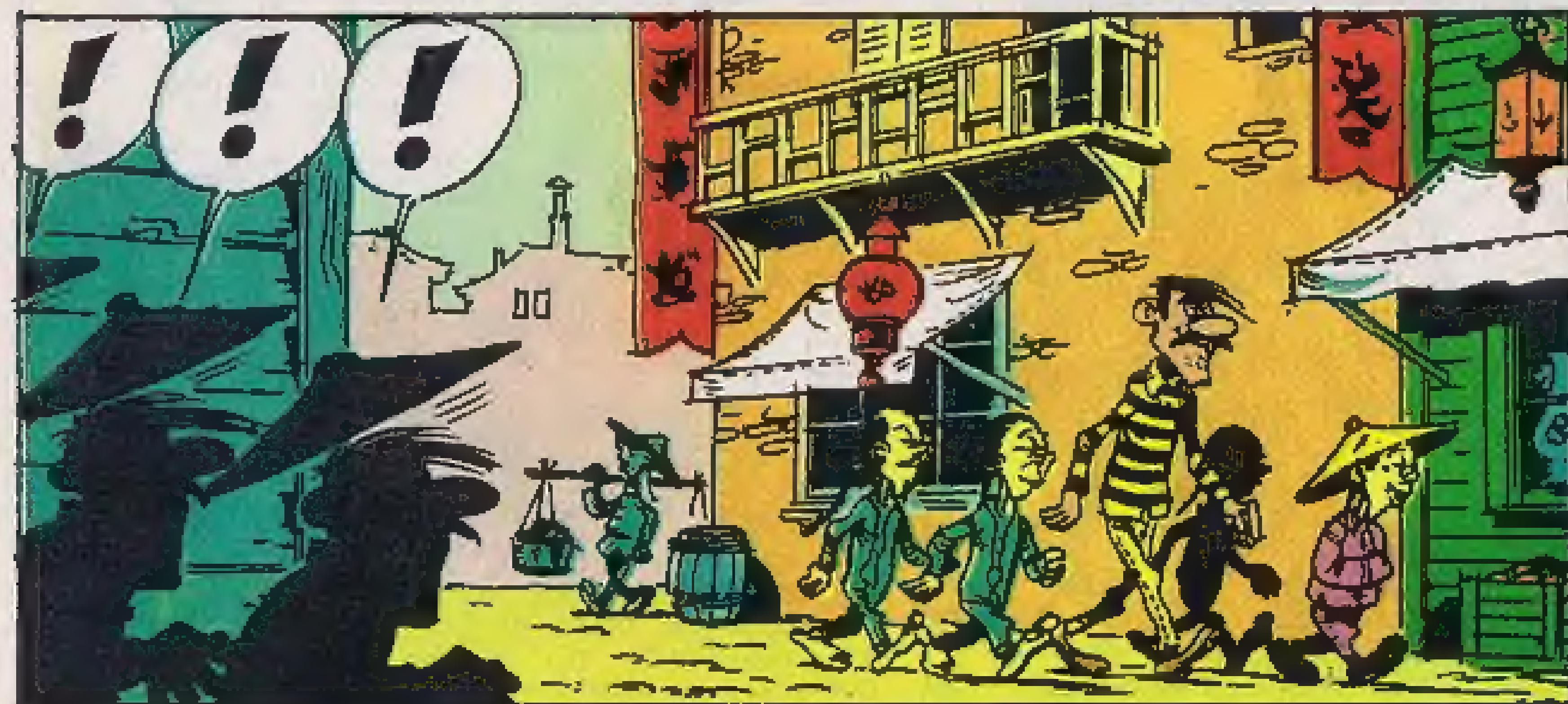
DE MEESTE CHINEZEN ZOEKEN HUN HEIL BIJ ELKAAR. IN STEDEN ALS SAN FRANCISCO EN VIRGINIA CITY HEBBEN ZE WIJKEN GESTICHT, WAAR ZE MET Z'N ALLEN WONEN. HOEWEL DE HEBZUCHTIGE HUISEIGENAREN HEN UITZUIGEN, ZIJN ZE HIER HEER EN MEESTER. MACHTIGE GEHEIME GENOOTSCHAPPEN BESCHERMEN HEN. ALS JE HIER OP STRAAT LOOPT, WAAN JE JE IN CHINA. WESTERLINGEN KUNNEN ZICH ER BETER NIET OPHOUDEN.

de erfenis van rataplan

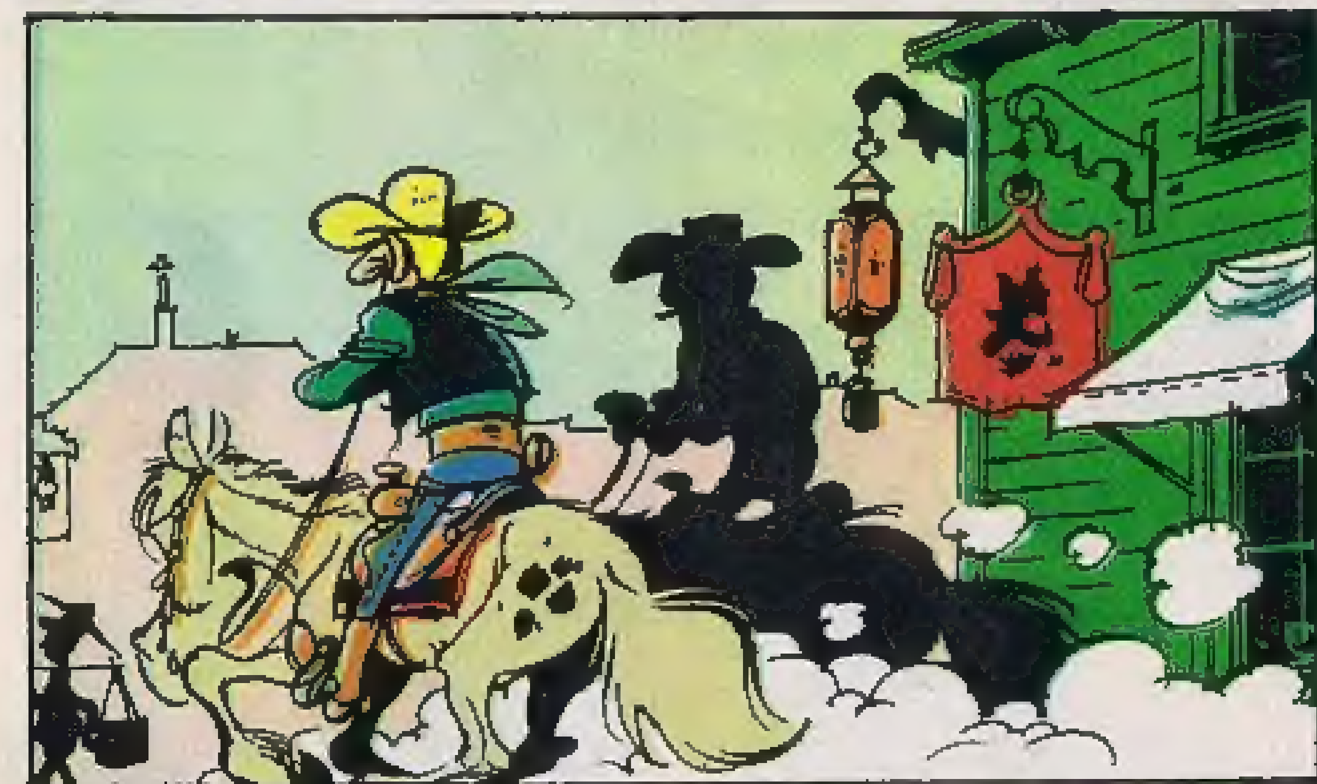

© Dargaud S.A. 1974

WORDT VERVOLGD

DE MACARONI'S

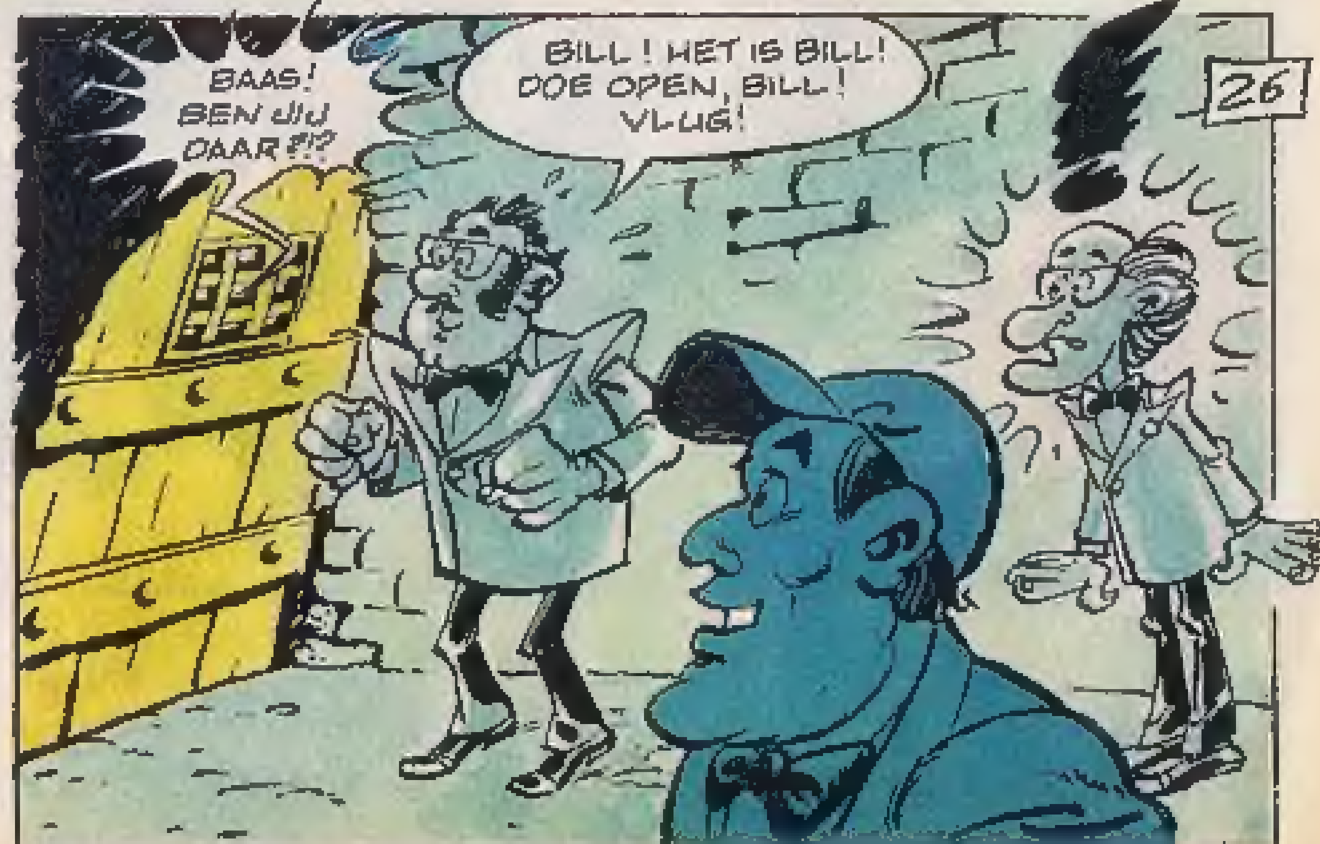

TEKST: DICK MATENA
TEKENINGEN EN KLEUR: DINO ATTANASIO

voetbal in venetië

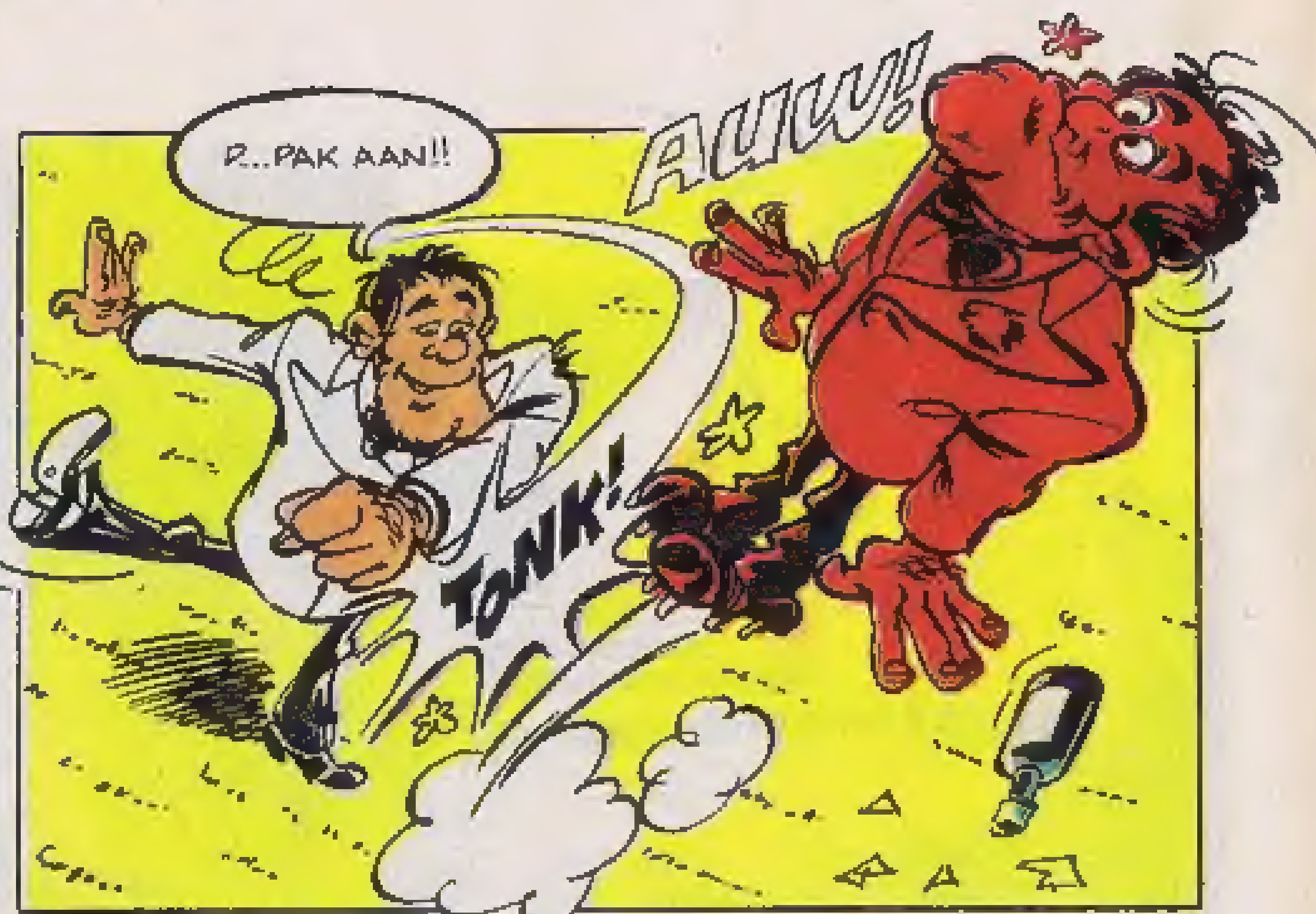

DE MACARONI'S

WORDT VERVOLGD

Kies je eigen maatje voor de zomer.

Wie dit originele en kleurechte T-shirt van de zomer wil dragen, vult snel naam en adres in plus natuurlijk de gewenste maat. Er zijn 3 volwassene-maten (prijs f. 7,50) en 4 kindermaten (prijs f. 6,50). Stuur de uitgeknipte coupon samen met een betaalcheque of bank-/giro-overschrijving en voorzien van bedrag en handtekening in envelop naar „T-shirt promotion", Postbus 8281, Amsterdam. Geen bank of giro? Stuur dan alléén de coupon op, waarna een acceptgirokaart volgt.

Bon voor T-shirt

Naam: ....

....

Adres: ....

....

Woonplaats: ....

....

Ik betaal met:

- O betaalcheque
- O bank-/giro-overschrijving
- O acceptgirokaart.

Kindermaten f. 6,50 per stuk

.... x maat 128

.... x maat 140

.... x maat 152

.... x maat 164

Volwassene-maten f. 7,50 per stuk

.... x small

.... x medium

.... x large

Coupon en betaalmiddel bij elkaar in envelop toesturen aan: T-shirt promotion, postbus 8281, Amsterdam. Denk om juiste frankering.

PEP

Echt is Echt, Coke is Coke

BLUEBERRY

TEKENINGEN:
GIRAUD
TEKST:
CHARLIER
VERTALING:
JAN VAN ERP

LÜCKNER WEET NIET WAT HIJ ZIET! VOOR HEM LIGT 'N DIEPE CANYON, DIE ALS EEN SOORT SLOTGRACHT DE TOEGANG AFSLUIT TOT DE STEILE WAND TEGENOVER HEM ...OP DIE HELLING LIGT IN EEN UITHOLLING EEN SOORT WOND IN DE ROTSWAND, 'N GRILLIG LABYRINT VAN STEENKLEURIGE STRAATJES, DE RUÏNE VAN 'N OUDE "PUEBLO".

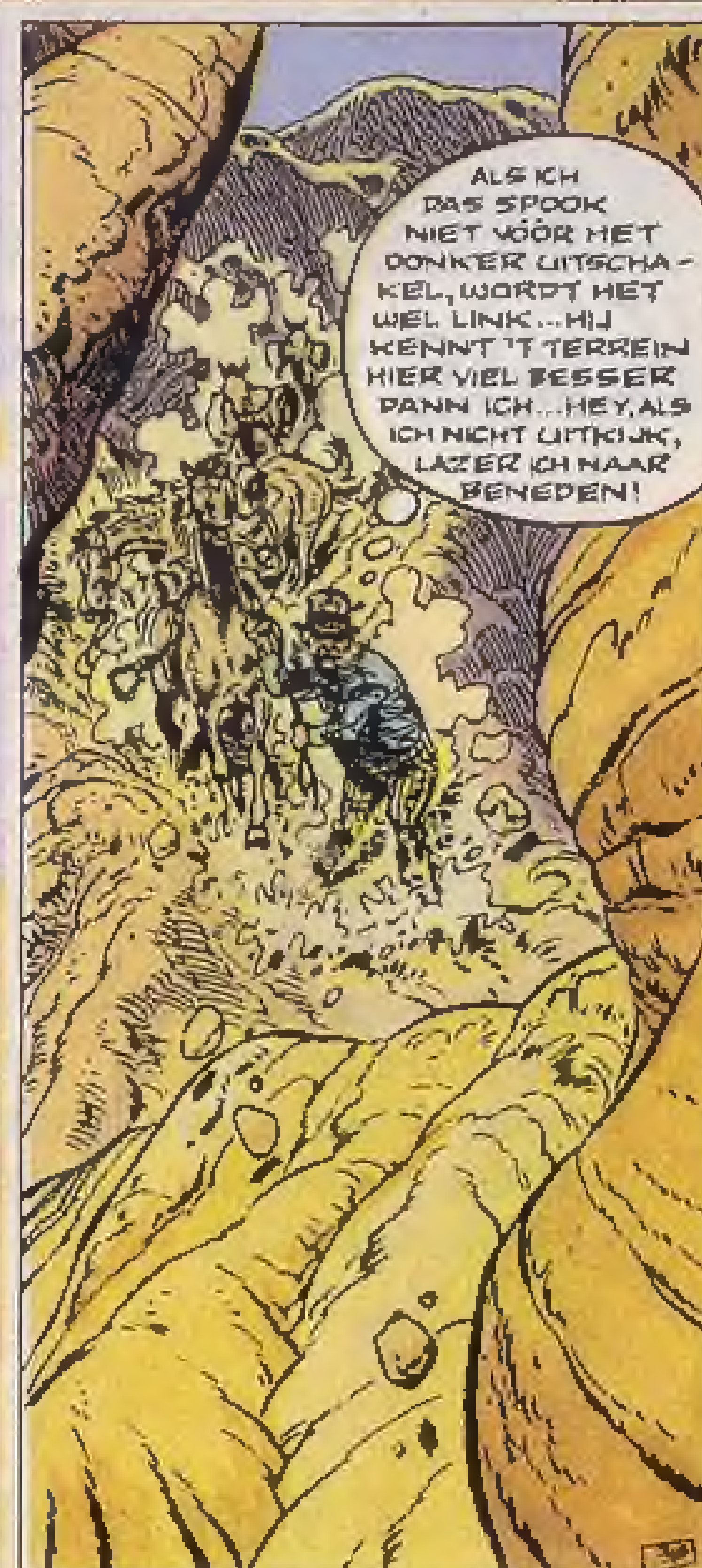
HIMMELKREUTZ SAKRAMENT! EEN... EEN EEUWENALTE PUEBLO! HELL, 'K VERWED ER MIJNE LAARZEN UND ZADEL OM DAS HET SPOOK IN DA'S HOL ZIT...

(*) DORP UIT DE TIJD VÓÓR COLUMBUS.

het spook van de goudmijn

MAAR LUCKNER BERE... DE BODEM VAN DE CANYON EN WEER HOUDT HIJ LANG DE PUEBLO IN TOOG

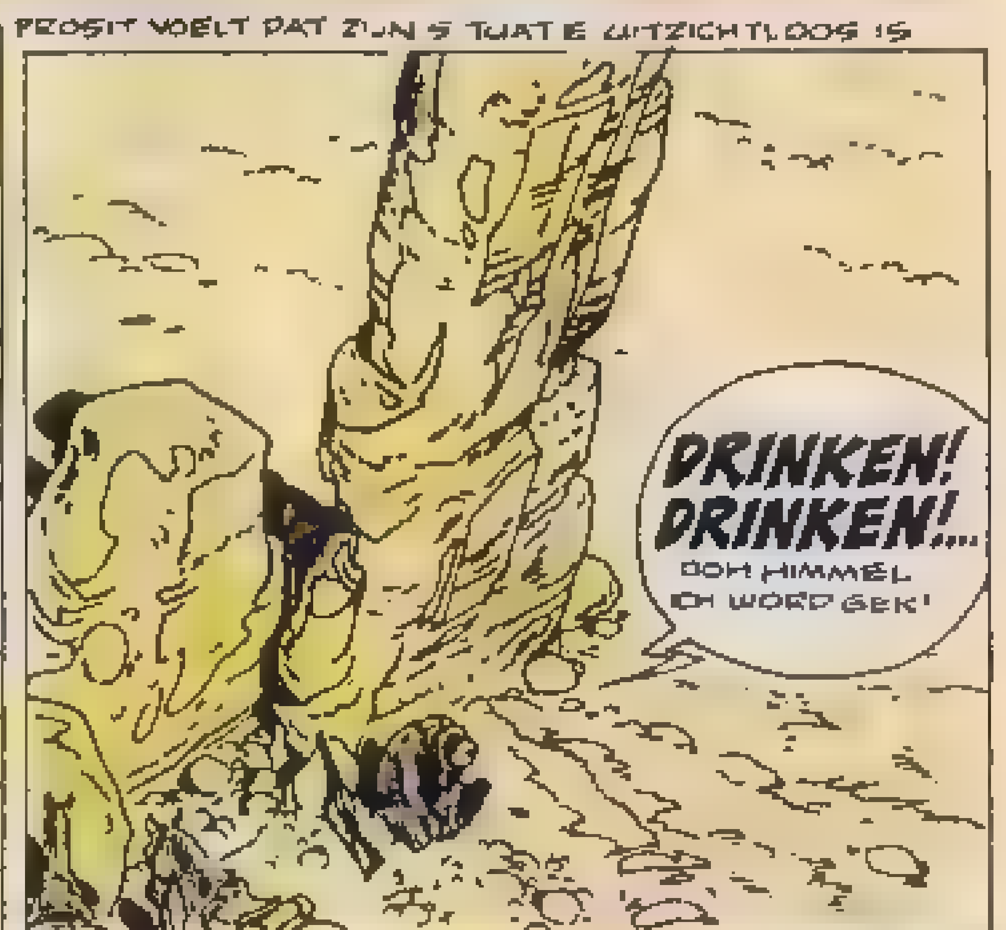

PROSIT VOELT DAT ZIJN SITUATIE UITZICHTLOOS IS

LATER VEEL LATER

BLUEBERRY

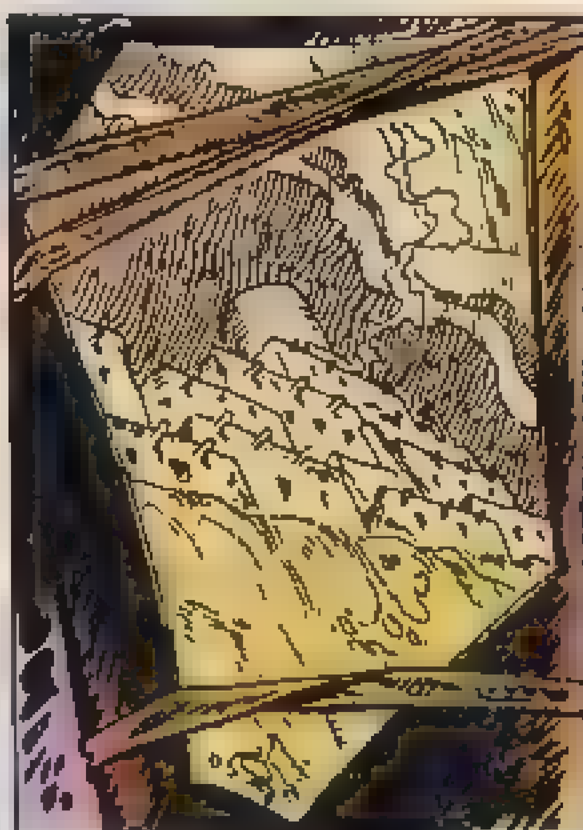

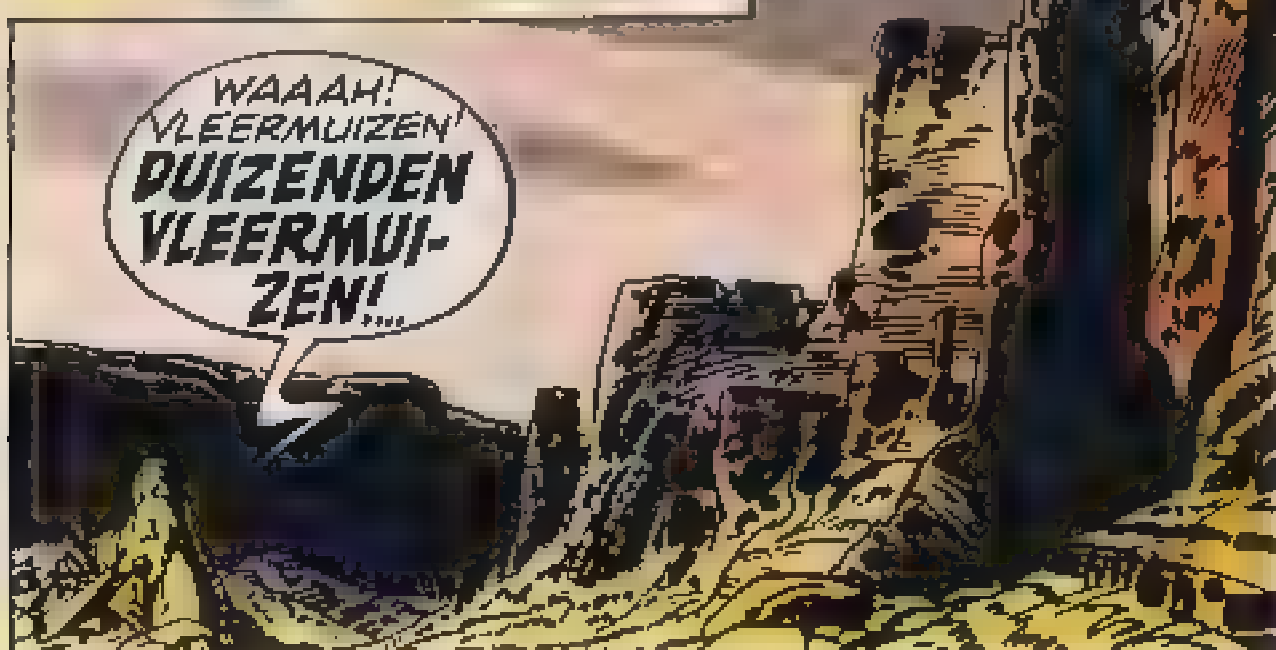

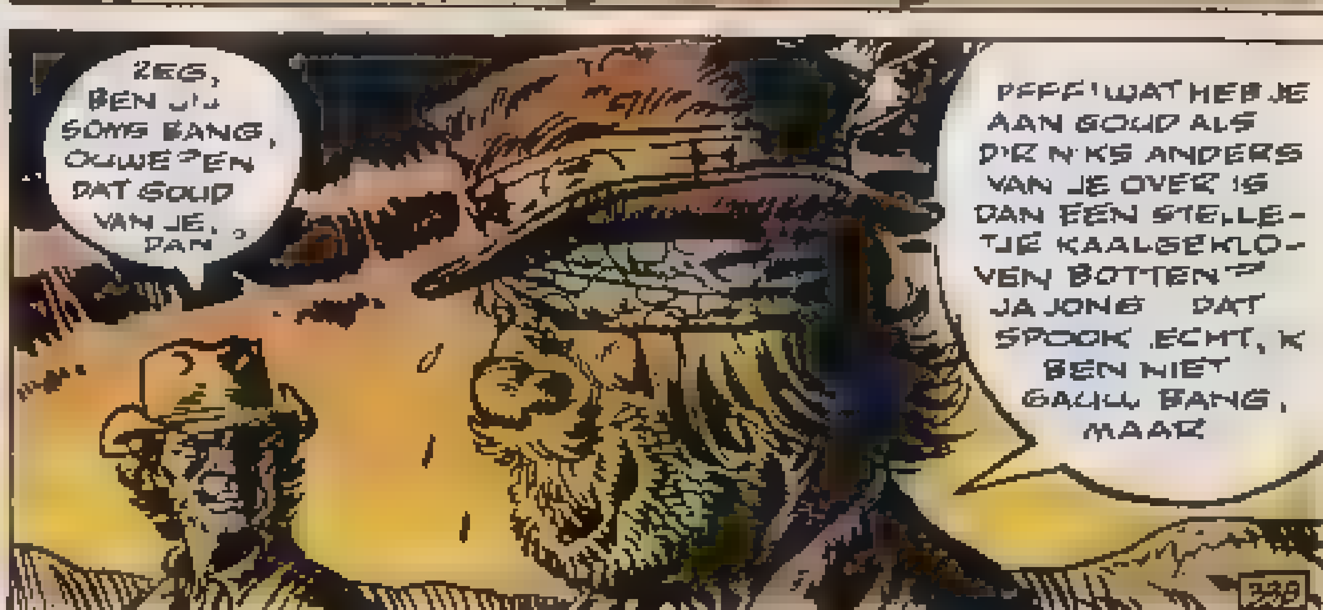

WORDT VERVOLGD

Maak je keus uit vier unieke Pep Albums

Pep geeft zo'n album kado als je een nieuwe abonnee opgeeft

Overigens een kunstje van niks, zo'n nieuwe Pep-abonnee opgeven. Ga maar na, onder jouw vrienden en vriendinnen zit vast wel iemand die eigenlijk al lang abonnee wil worden op dat uitstekende stripweekblad met al die beroemde strips. Het is er alleen nog steeds niet van gekomen. Voor zo iemand is dit nou dè gelegenheid om abonnee te worden. En jìj verdient er een geweldig kado mee! Goed geregeld, vind je niet?

Zò krijg je het album:

Bon invullen, of de gegevens ervan overnemen op een vel papier en in een als brief gefrankeerde envelop opsturen naar Pep, postbus 400, Amsterdam. Het door jou uitgekozen album wordt zo spoedig mogelijk per post toegezonden.

Pep-kies-maar-uit-bon

Naam nieuwe abonnee: ...

Adres: ...

Plaats: ... Prov.:

Leeftijd: ... jongen/meisje

De nieuwe abonnee wil Pep ontvangen: * per bladenman/per post * aangeven wat gewenst wordt.

Opgegeven door: ...

Adres: ...

Plaats: ... Prov.: ...

Stuur mij als kado

- O het album van 'De Macaroni's'
- O het album van 'Wellington Wish'
- O het album van 'Bernard Voorzichtig'
- O het album van 'De Generaal'

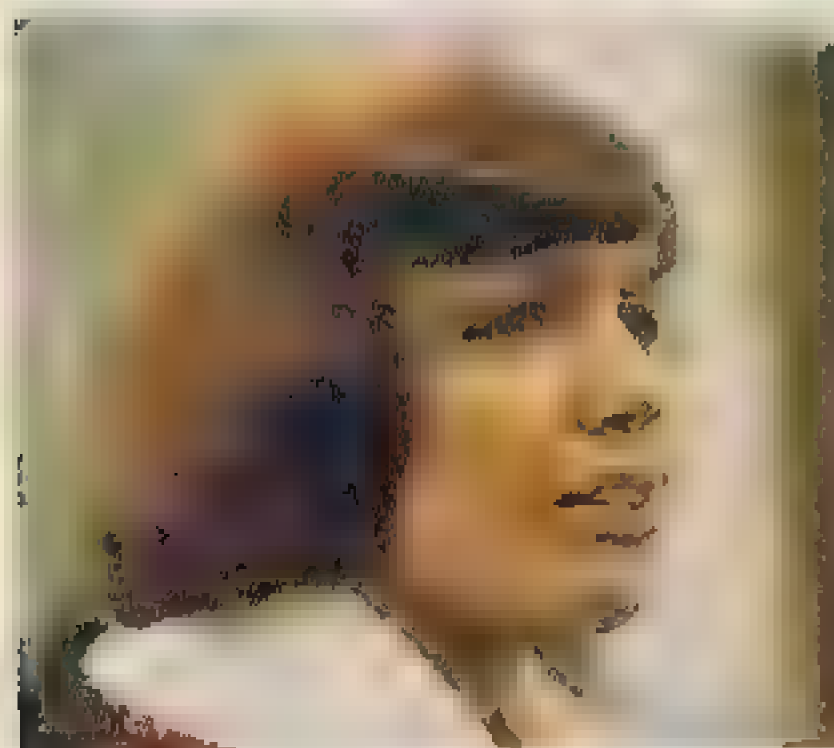
* aangeven wat gewenst wordt.

Pep abonneeprijs 75 cent per week of f 9.75 per kwartaal (13 nrs.)

Deze aanbieding geldt t/m 30 juni 1974 21-Pep-74-01A

foto's: Frans Verpoorten
tekst: Anneke van Wissen

ASTRID NIJGH

Met de single „Ik doe wat ik doe" bereikte Astrid Nijgh de hoogste regionen van de hitparades. Op de Top Veertig van radio Veronica stond ze met dit uitstekende lied op de zevende plaats. Bij „Op losse groeven" (een t.v. programma van de Tros) behaalde ze enkele malen achter elkaar de eerste plaats. We konden de opname van dit programma een keer bijwonen en tussen de repetities door Astrid wat vragen stellen.

Vind je het fijn om in zo'n programma op te treden? Astrid: „Ach, het is gewoon erg belangrijk voor je publiciteit, want je bereikt er ontzettend veel mensen mee. Televisie is wel het beste medium wat er is. Ik vind het alleen zo jammer dat je voor één programma twee dagen lang in de studio moet zijn om te repeteren."

Het heeft wel erg lang geduurd voordat Astrid bekend werd. „Ik doe wat ik doe" was oorspronkelijk geschreven voor een t.v.-show van Rob Touber. Maar door de sterk realistische tekst is het pas na ruim twee jaar op de plaat gezet door producer Hans van Oosterhout van Polydor.

Astrid is zo'n beetje elke dag bezig met het componeren van liedjes. „Ik ben al heel jong begonnen met muziekschrijven en gitaarspelen," zegt ze. „Er waren al eerder twee singles van mij uitgekomen: „Do It" en „I Really Don't Know", maar die hebben niets gedaan op de hitparade. Van mijn Engelse liedjes schrijf ik tekst én muziek. Maar voor de rest schrijft Lennaert Nijgh (ex-echtgenoot van Astrid) gelukkig alle teksten. Daar ben ik maar wat blij mee, want hij doet het geweldig. Hij is gewoon de enige die liedjes voor me kan schrijven, omdat hij me zo door en door kent. Iedereen voor wie hij schrijft mag blij met hem zijn. Het allerleukste wat we samen gedaan hebben is het schrijven van de musical „De Kleine Johannes" ter ere van het 75-jarige bestaan van het Kennemer Lyceum in Haarlem. Het werd gespeeld door leraren en leerlingen in de Stadsschouwburg. Iedereen was vreselijk enthousiast. We hebben daarna meteen een nieuwe musical geschreven: „De Muizen", die nu op de Avro-radio te beluisteren is. Lennaert en ik zien elkaar trouwens nog vrij regelmatig bij onze beste vrienden: Boudewijn de Groot en zijn vrouw."

Astrid woont tegenwoordig in Wijnaldum, vlakbij Sexbierum. Ze heeft daar een eigen huisje, wat ze helemaal in „grootmoeders-stijl" heeft ingericht. „Het is hier heerlijk," zegt ze. „En die Friezen zijn lang niet zo stug als je denkt. Dat drukke gedoe in de stad stond me vreselijk tegen. Ik ben hier lekker mezelf en ik vind het ook helemaal niet erg om af en toe alleen te zijn. Er zijn erg veel feesten bij mijn vrienden en kennissen en dan ben ik weer blij om eens een dagje rustig thuis te zitten."

Astrid treedt niet zo veel op, hoogstens 1 à 2 keer in de week. Ze neemt ook niet zo maar elke uitnodiging aan. Meestal zingt ze in kleine clubs of dancings. Zo langzamerhand wil ze haar eigen publiek opbouwen, een publiek dat komt om te luisteren.

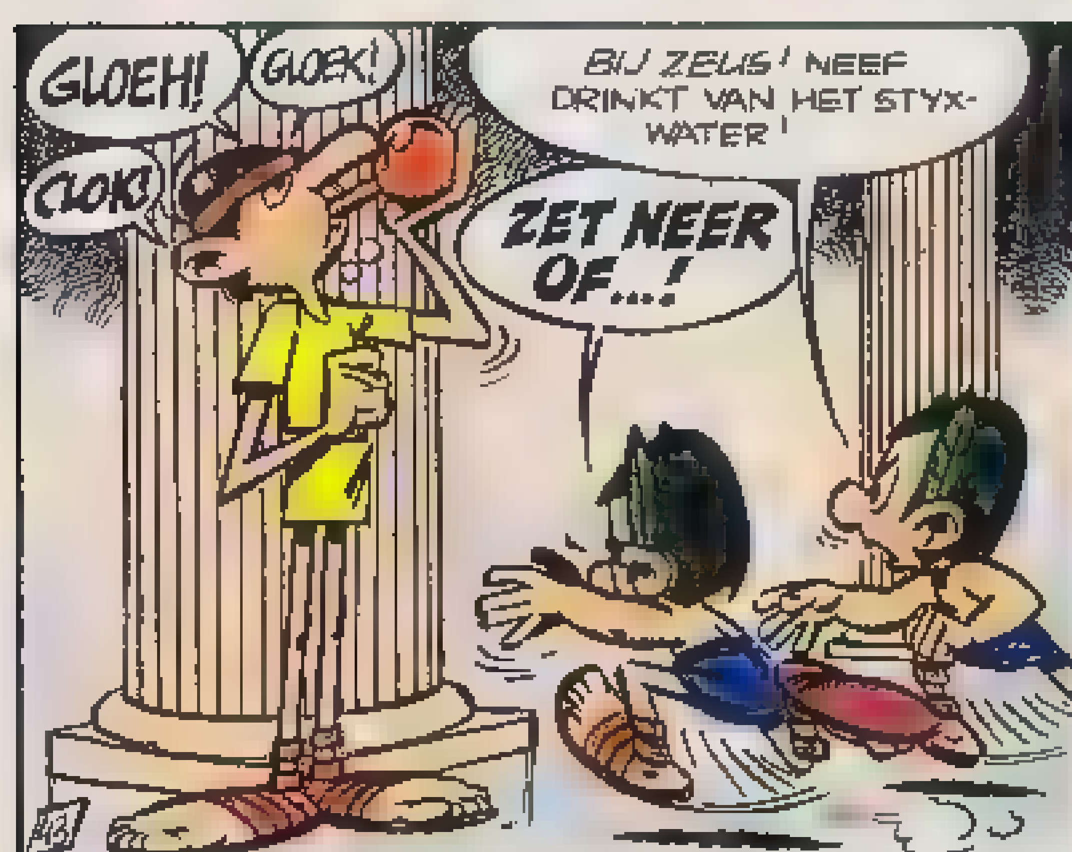
Ben je nog van plan om met een band te gaan optreden? Astrid: „Voorlopig speel ik nog alleen met mijn gitaar, maar op den duur is het best mogelijk dat ik meer begeleiding nodig heb. En dan hooguit vier mensen. Een orgel, bas, drums en gitaar lijkt me genoeg."

Binnenkort komt er een elpee uit van Lennaert Nijgh (tekst) en Astrid (muziek), die onder de naam „Nijgh zingt Nijgh" op de markt zal komen. En als haar nieuwe single „De Nacht" net zo goed is als „Ik doe wat ik doe" mogen we in onze handen wrijven!

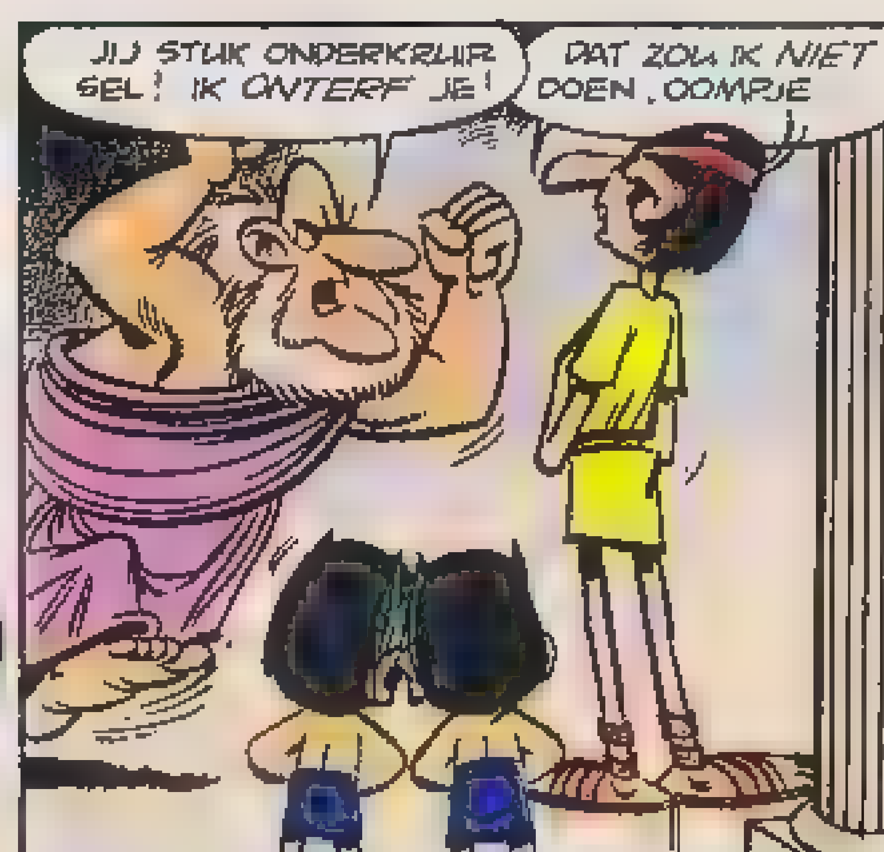

DE ARGONAUTJES

TEKENINGEN: JAN VAN HAASTEREN
TEKST: PATTY [redacted]
KLEUR: PHILIP SOHIER

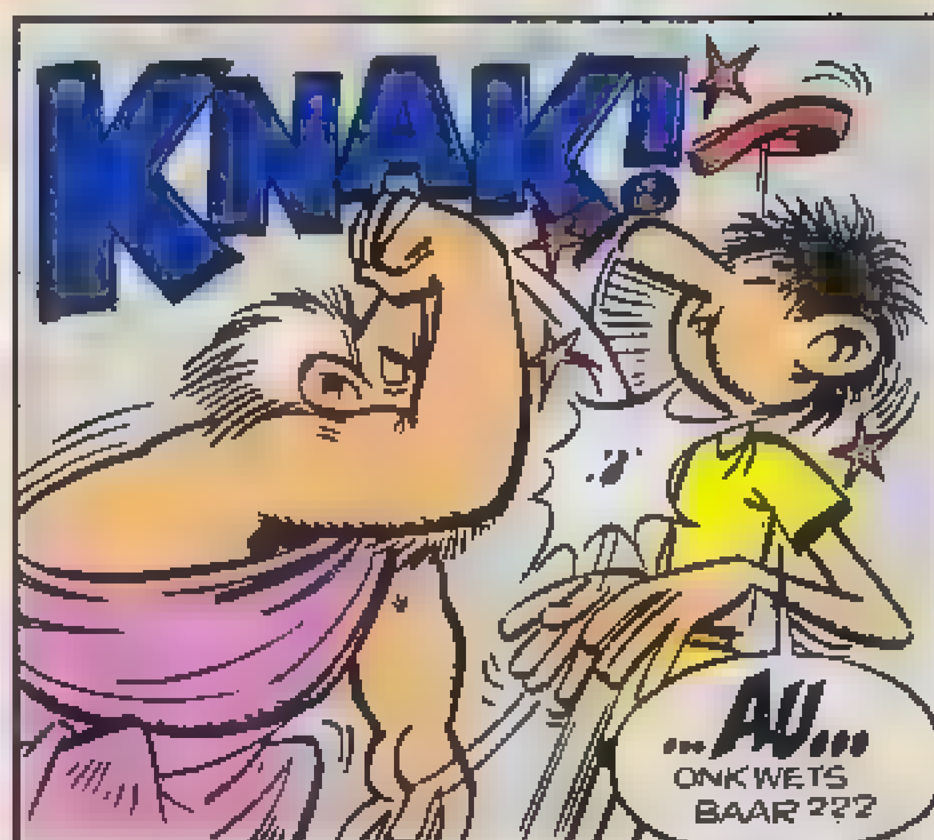

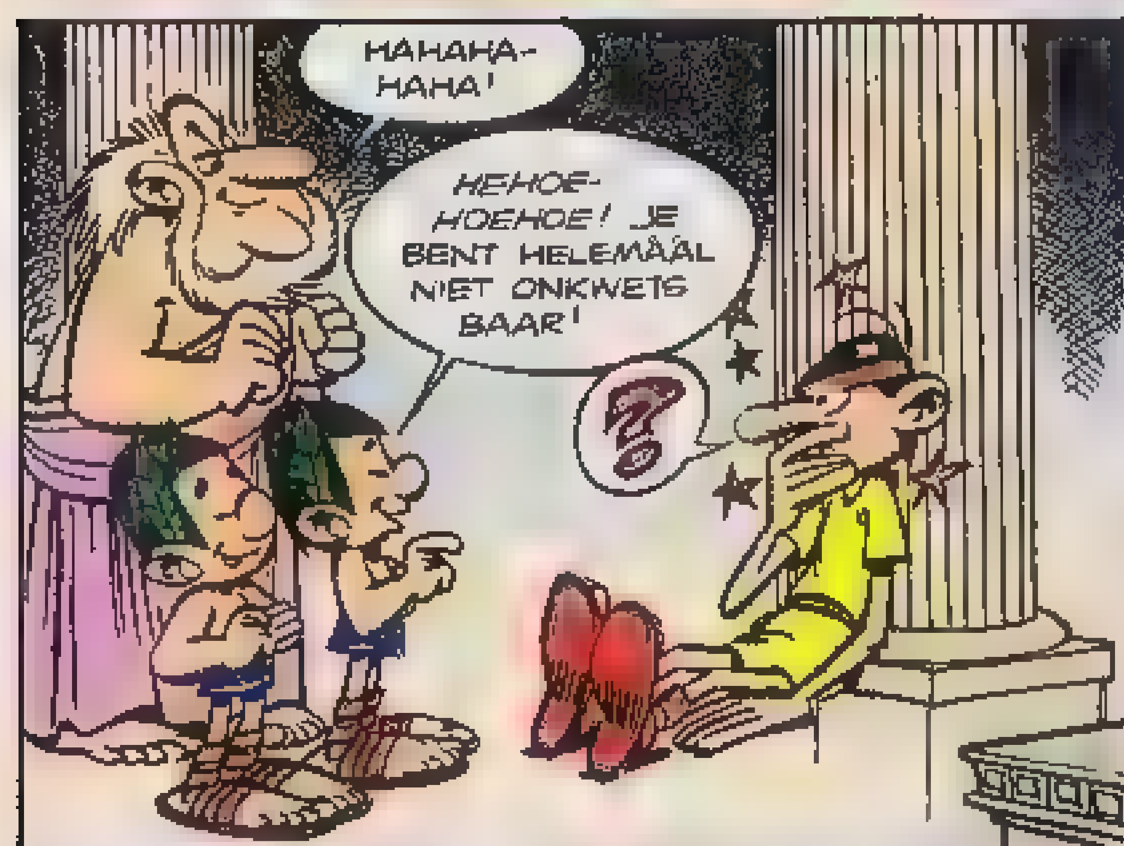

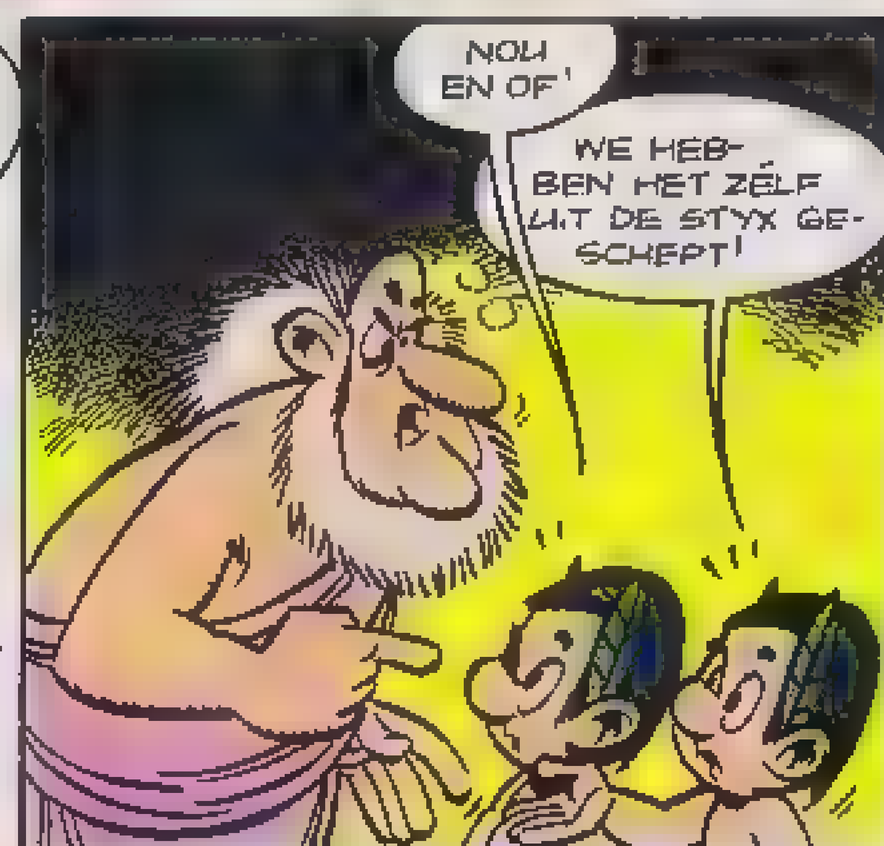

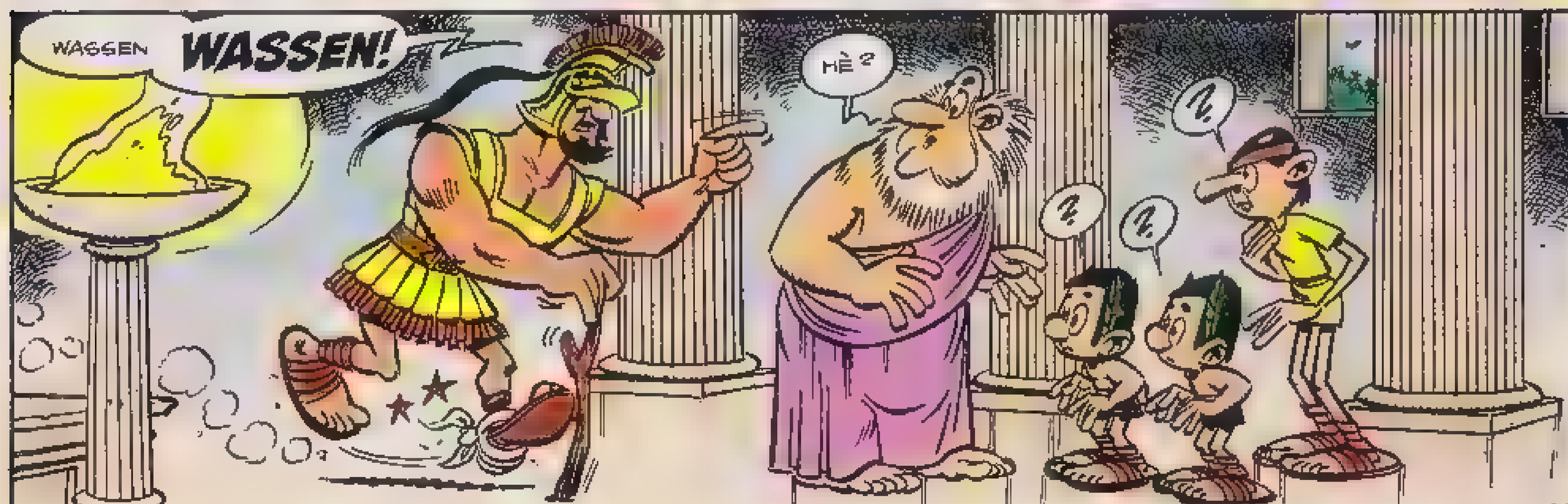

het water van de styx

EET JIJ MAAR OESTERSCHELPEN, NEEF. JE HEBT NU TOCH IMMERS EEN ONKWETSBARE MAAG? HÉÉL GEZOND, HOOR! ZE ZITTEN VOL KALK!

HIER ZIJN NOG WAT KIPPEBOTJES NETJES OPETEN!

CASTOR EN POLLUX, LAAT ME EEN TOOST UITBRENGEN OP JULLIE MOED EN TROUW. DAT HEEFT MIJN OUDE HART GOED GEDAAN! JULLIE HEBT GELIJK, EEN ONKWETSBARE VORST IS ÓÓK NIET ALLES! HET VOLK HEEFT BEHOEFTE AAN EEN MEELEVENDE, DIEP VOELENDE VORST DIE...

AU, MIJN RUG...!

Fincke

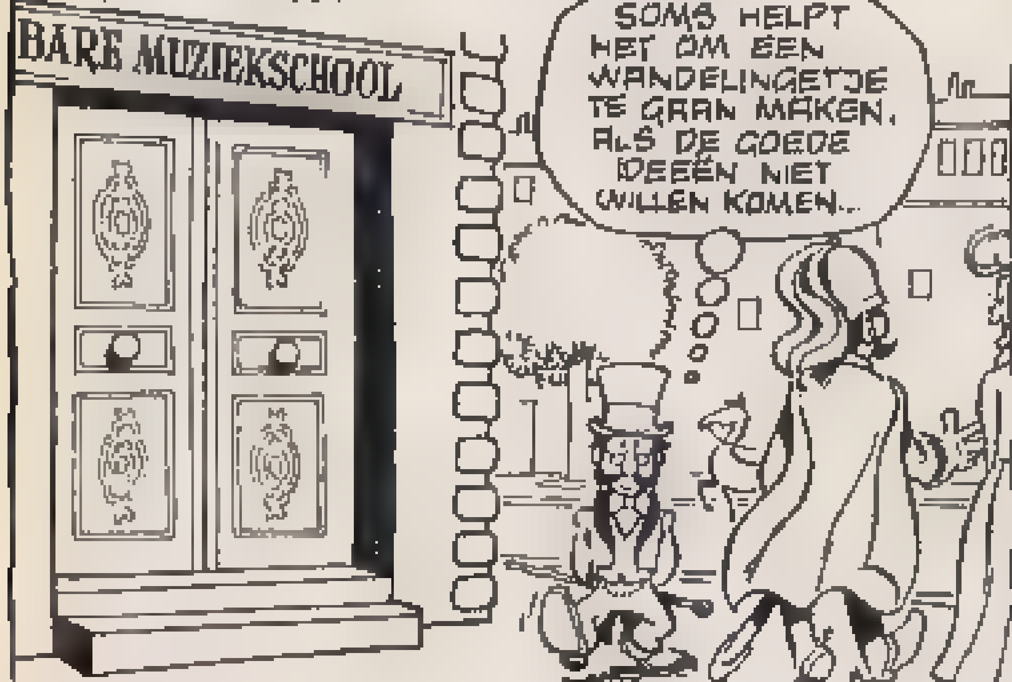
WAANZIN, WAANZUIT

IEDEREEN KENT EDISON. EN ER ZIJN OOK NIET VEEL MENSEN DIE NIET WETEN DAT BELL DE TELEPHOON HEEFT UITGEVONDEN. MAAR NAAST DEZE KOPSTUKKEN BESTAAN ER OOK VELE HARDE WERKERS DIE LANG NIET ZO AAN DE WEG GETIMMERD HEBBEN, MAAR DIE TOCH EEN BELANGRIJKE BIJDRAGE HEBBEN GELEVERD AAN ONZE CULTUUR. EEN VAN DEZE NOESTE PLOETERAARS WILLEN WIJ VANDAAG GEDENKEN.

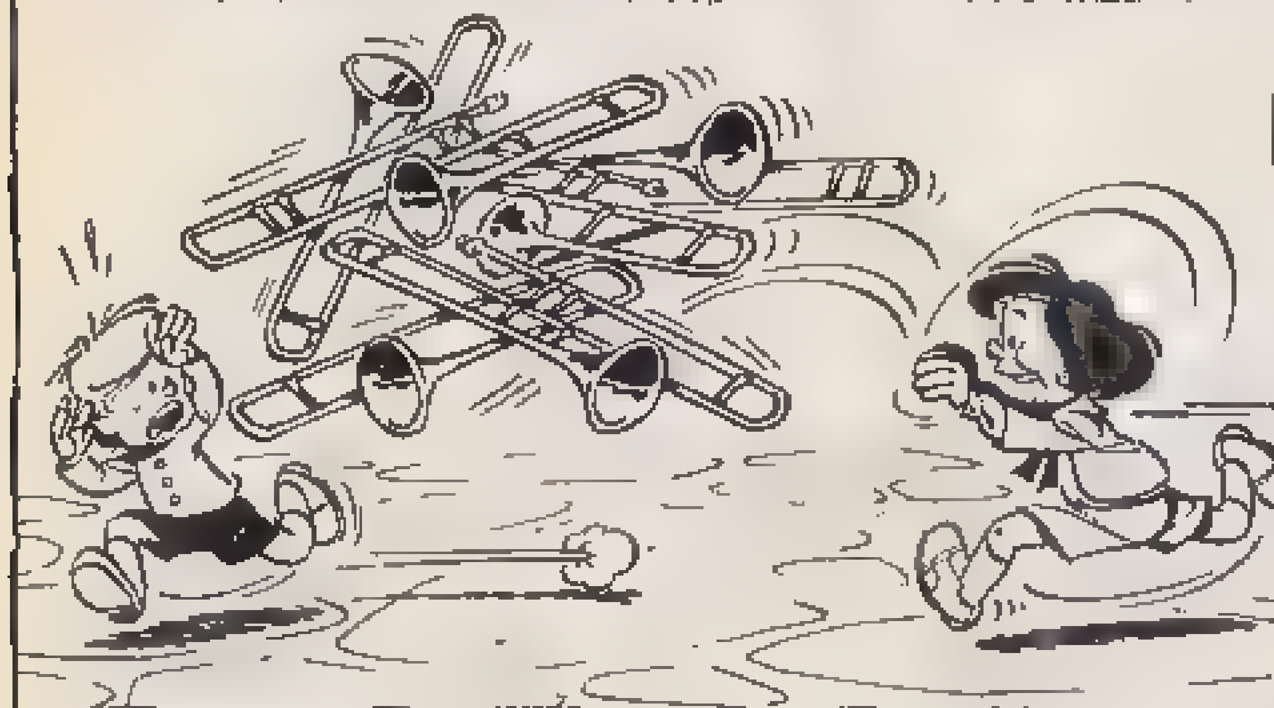

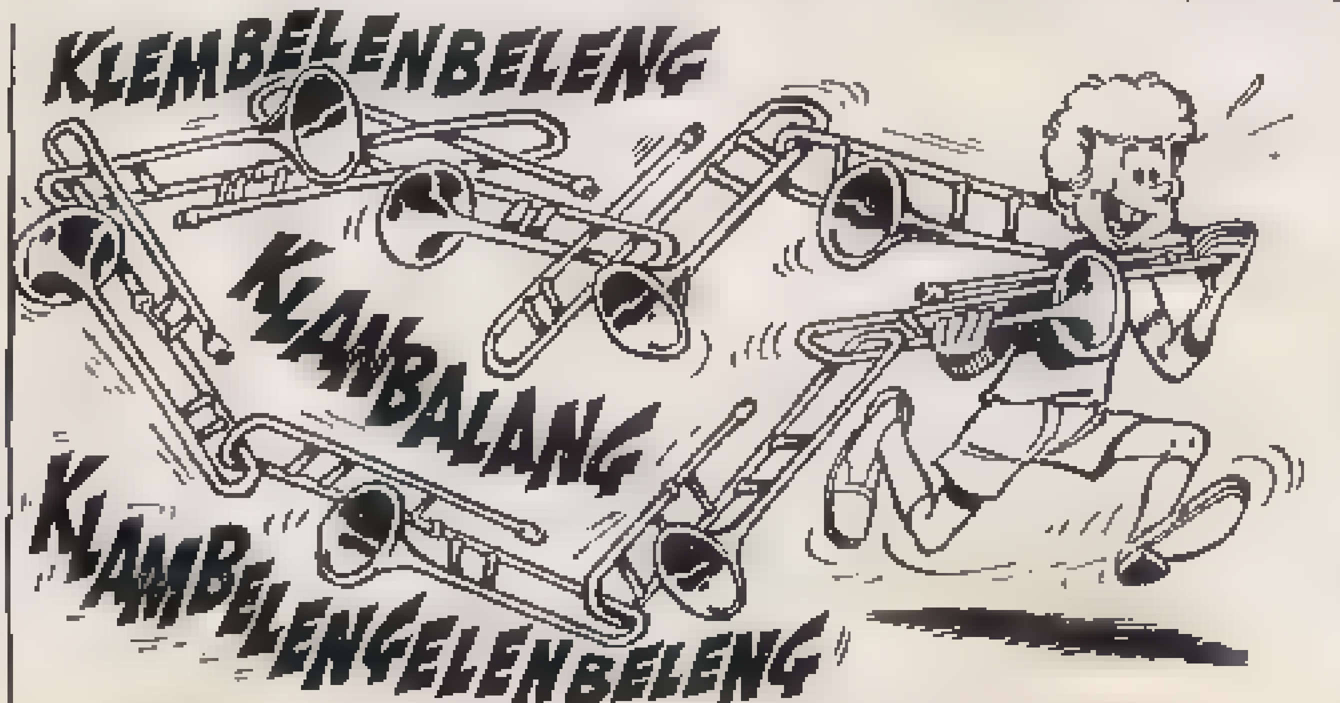

TEKST EN TEKENINGEN
MARCEL GOTLIB
VERTALING: JAN VAN ERP

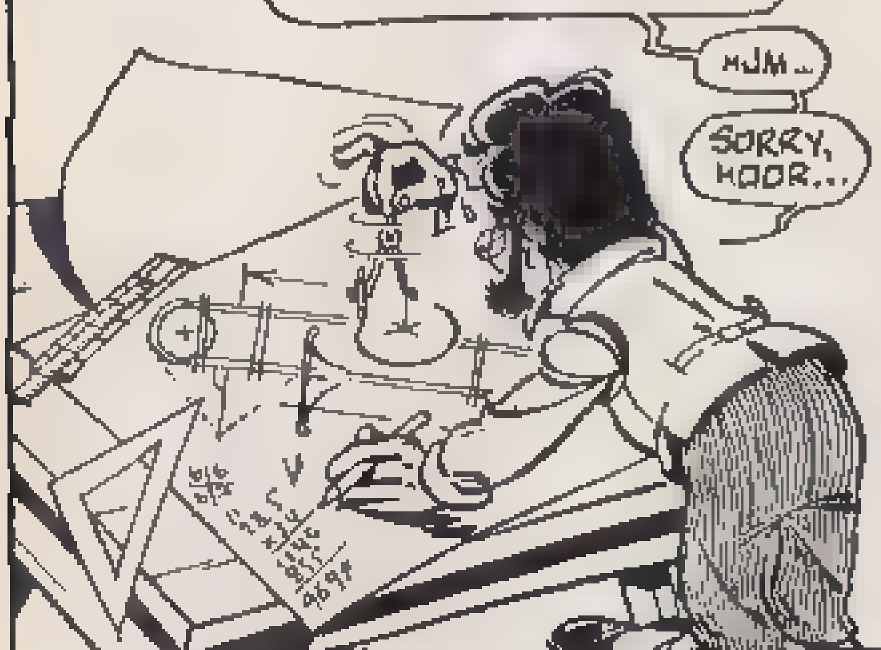
„klein doch geniaal"

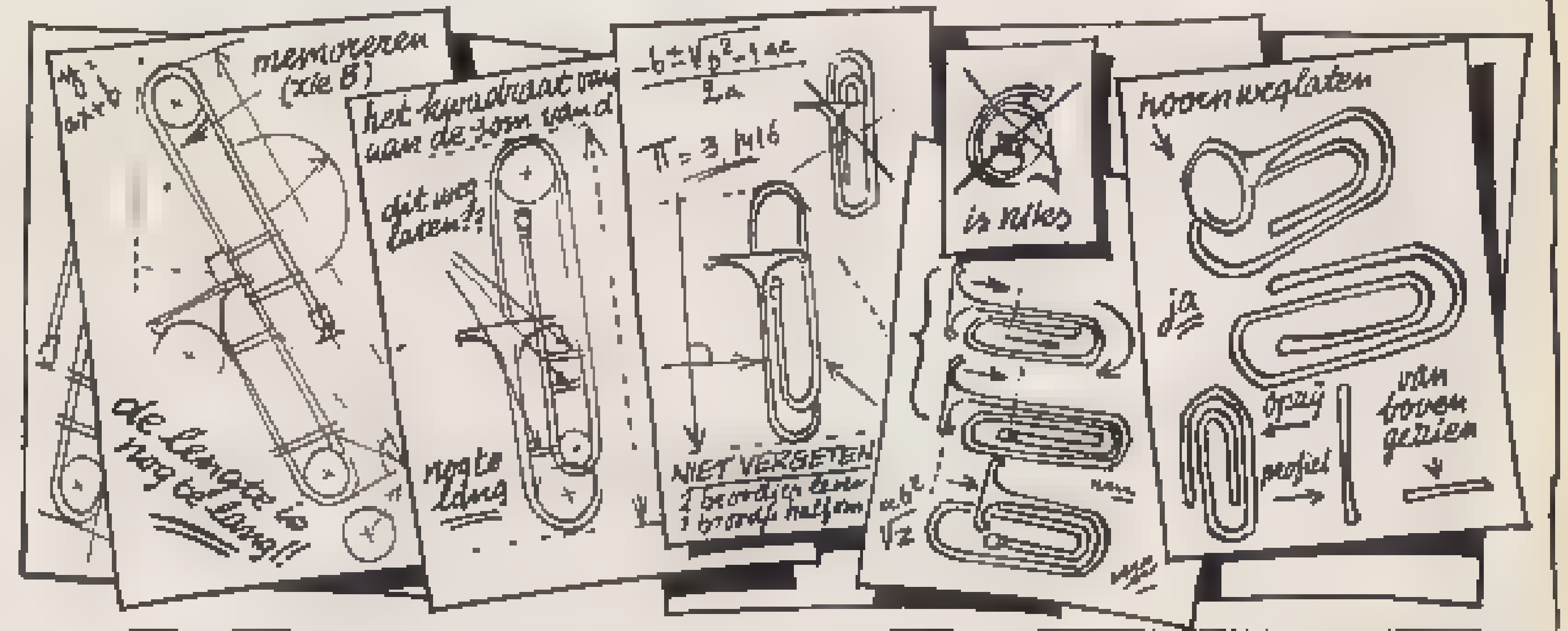

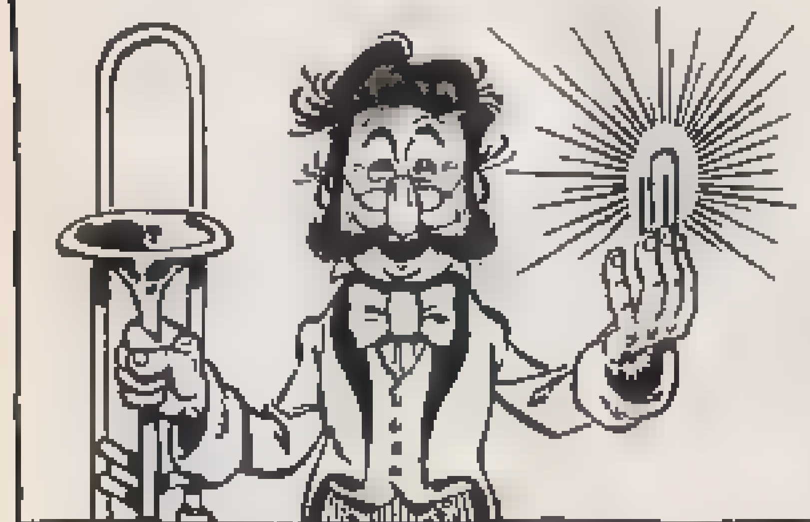

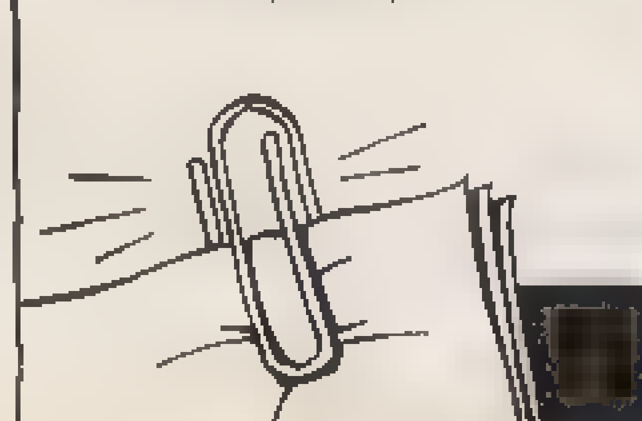

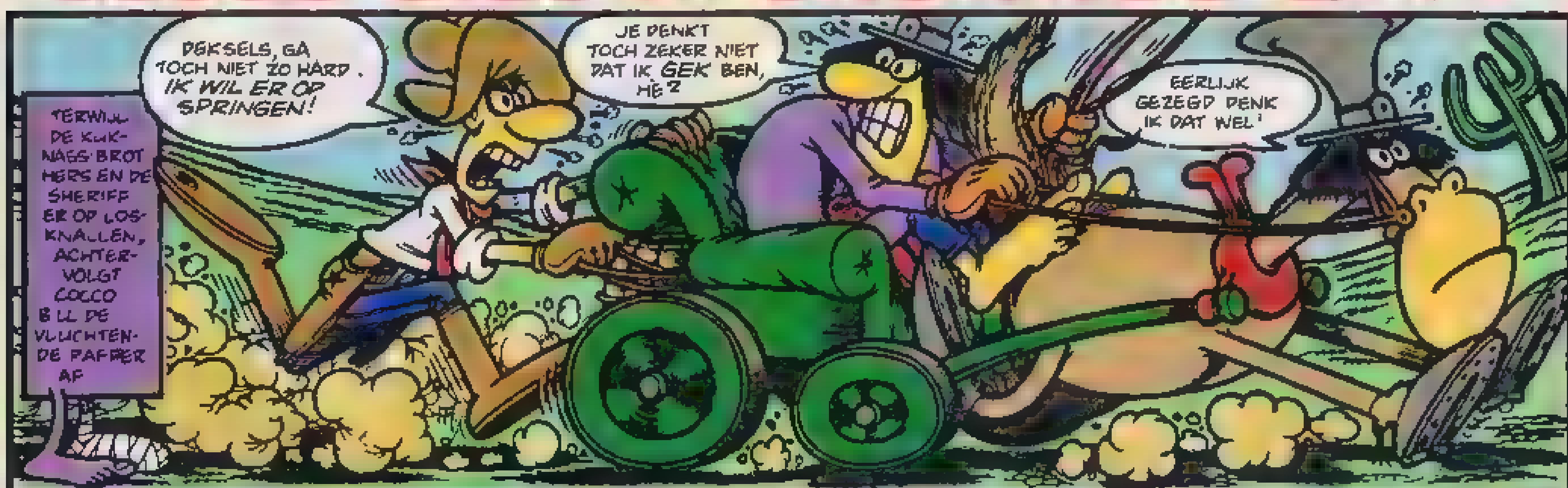

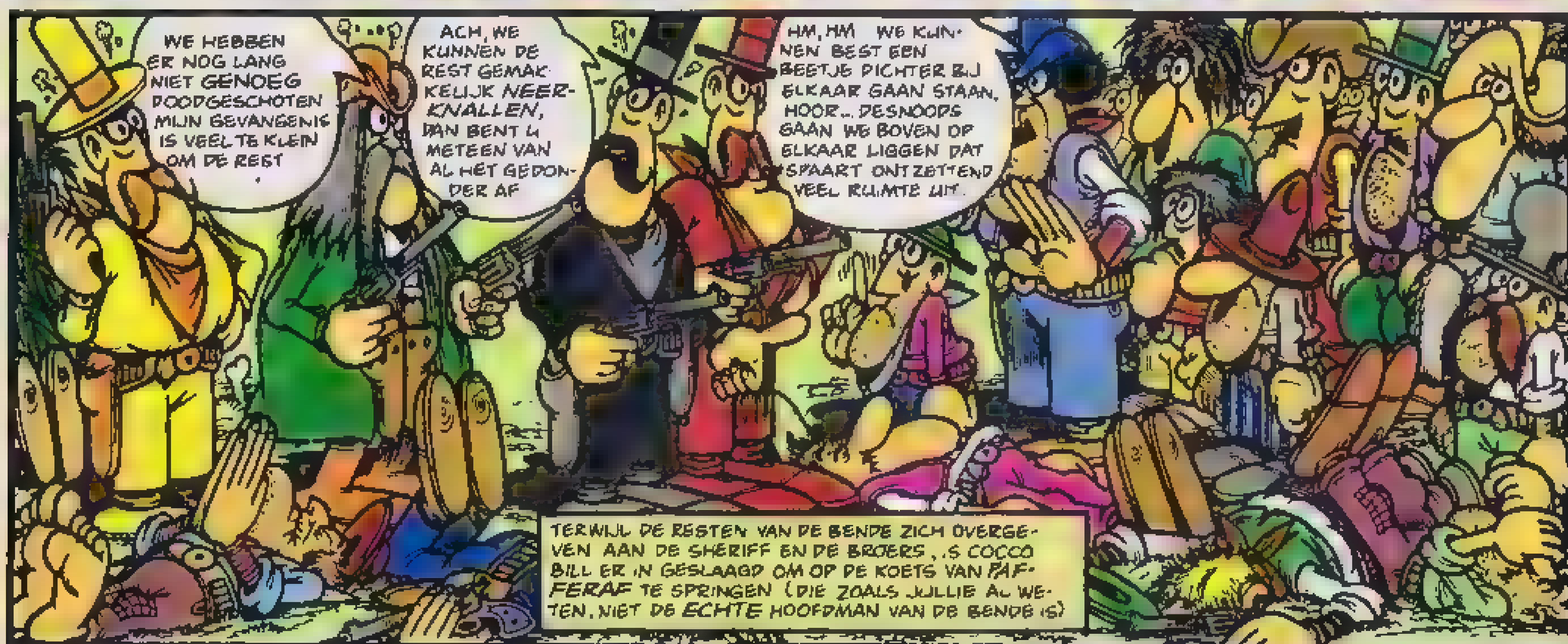

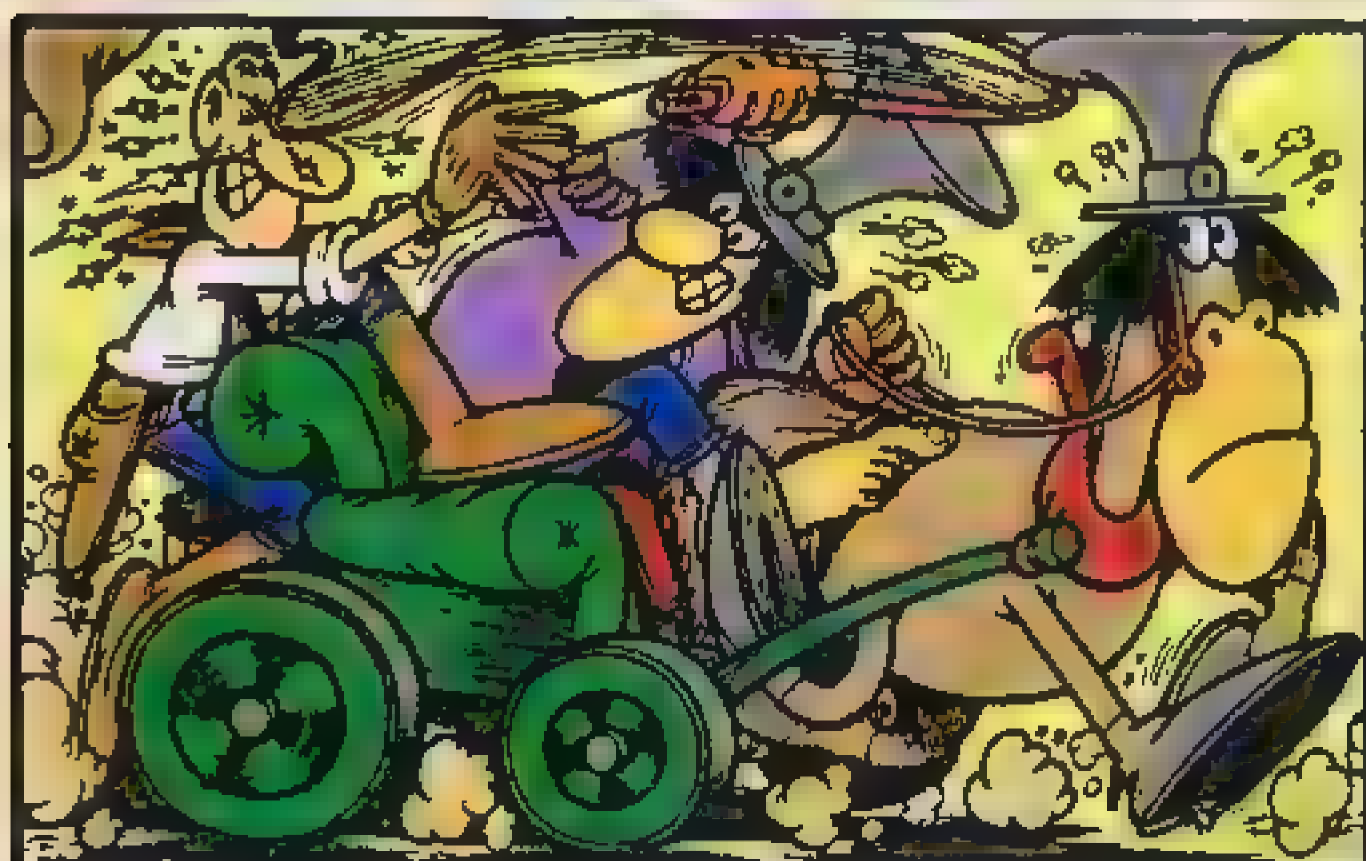
COCCO BILL IN BROKKEL-CITY

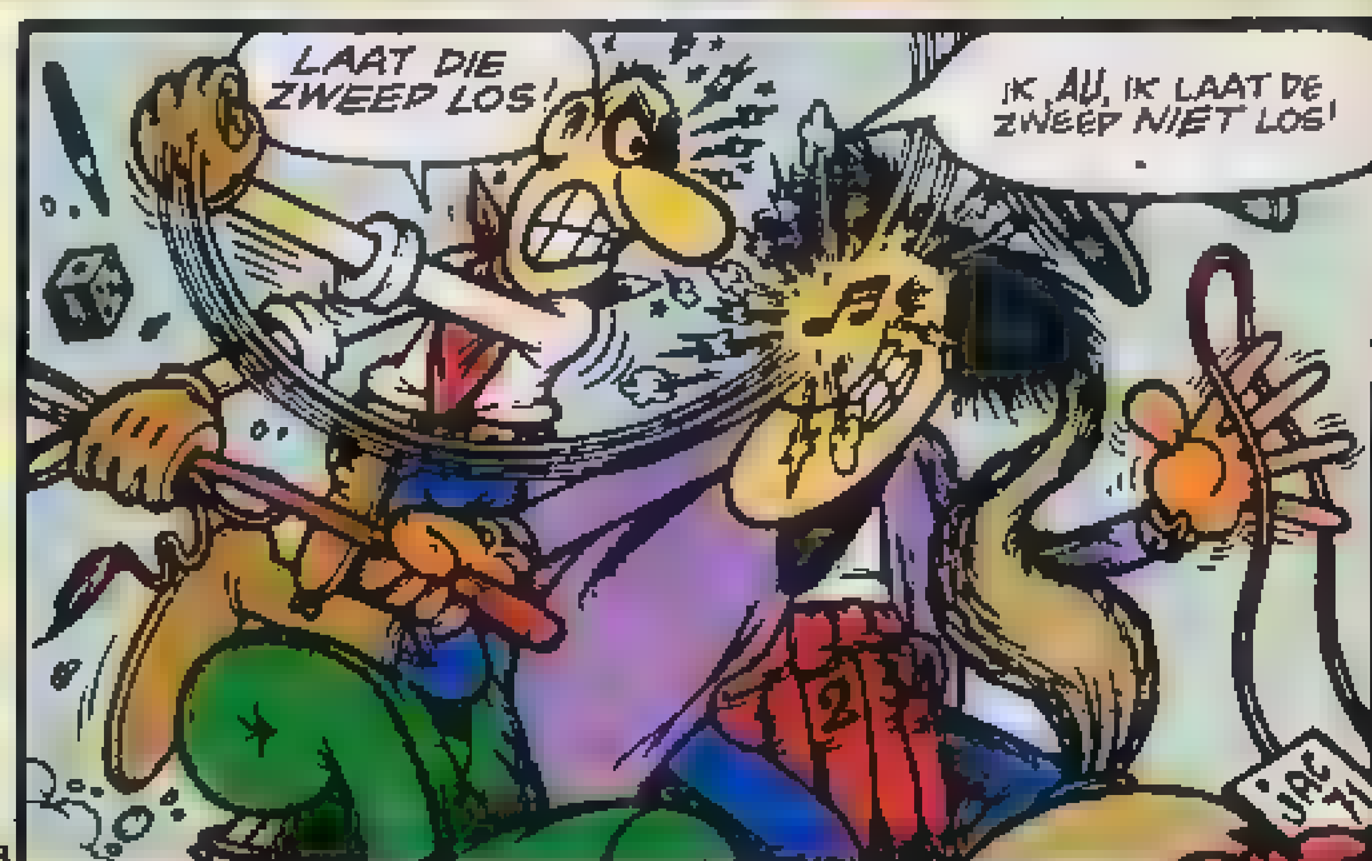

DOOR

JACOVITTI

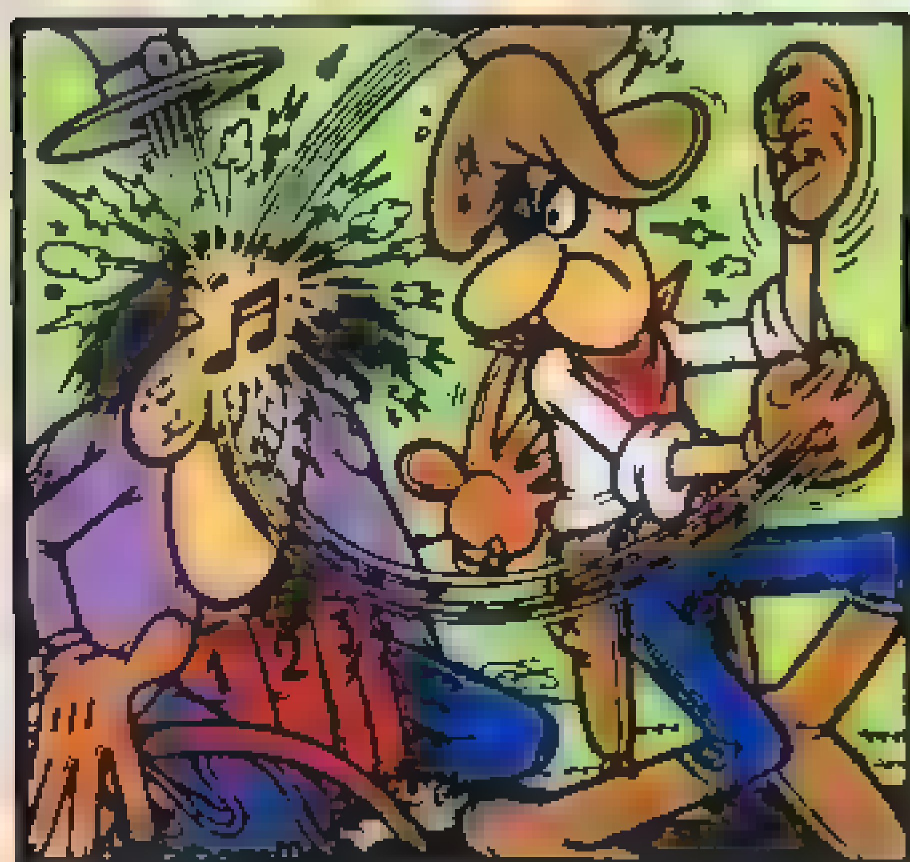
VERTALING
ANNEKE VAN WISSEN
M.M.V. INEZ VISSER

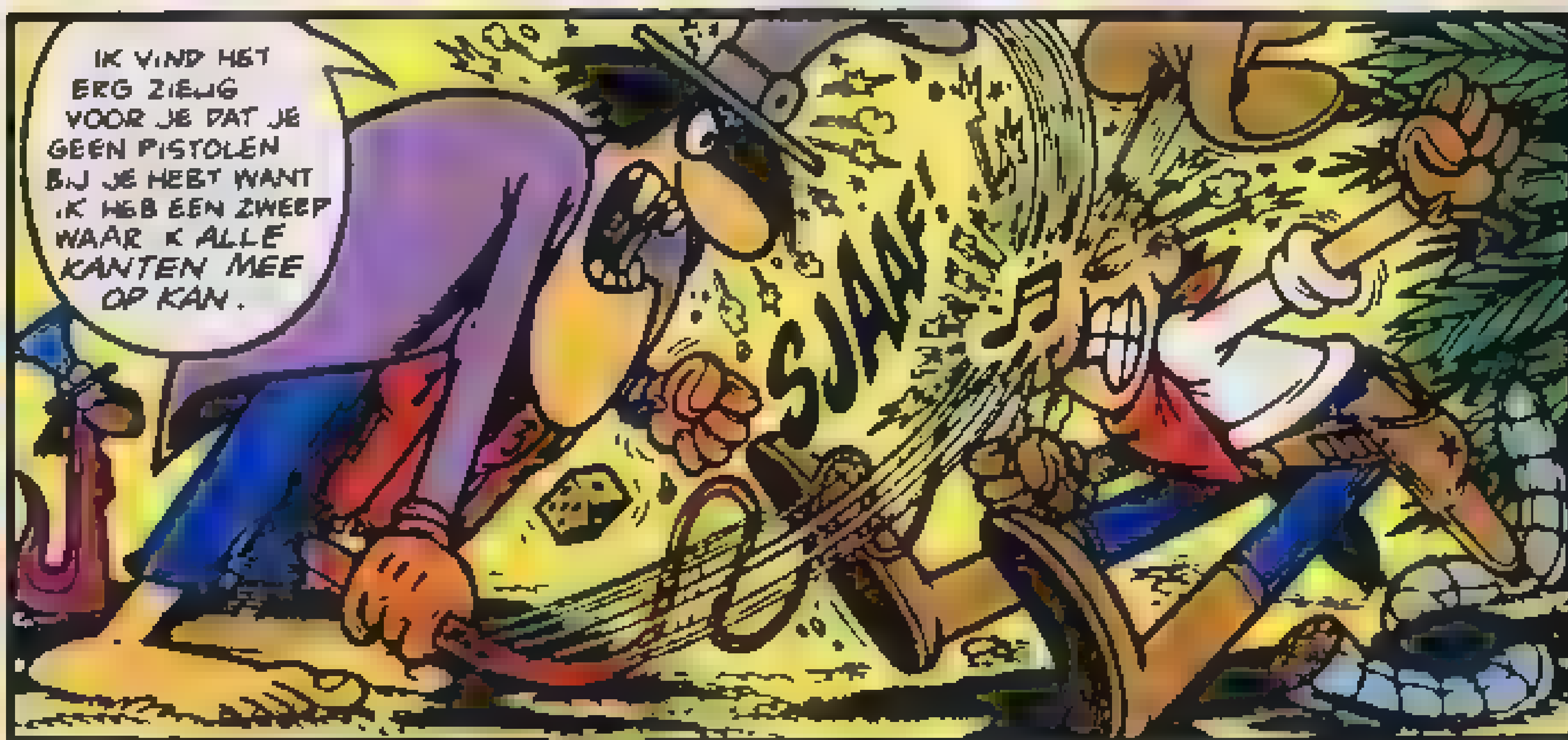

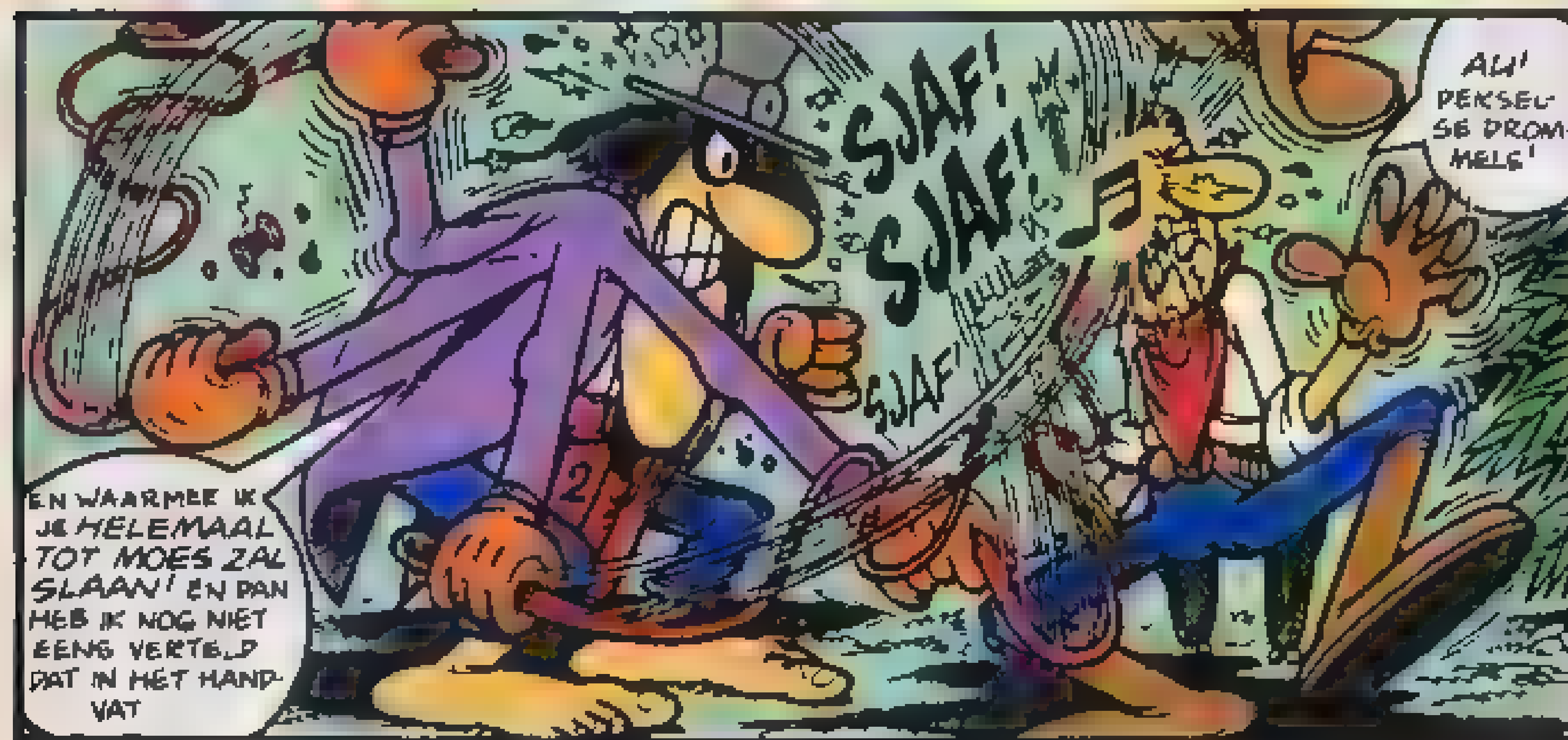

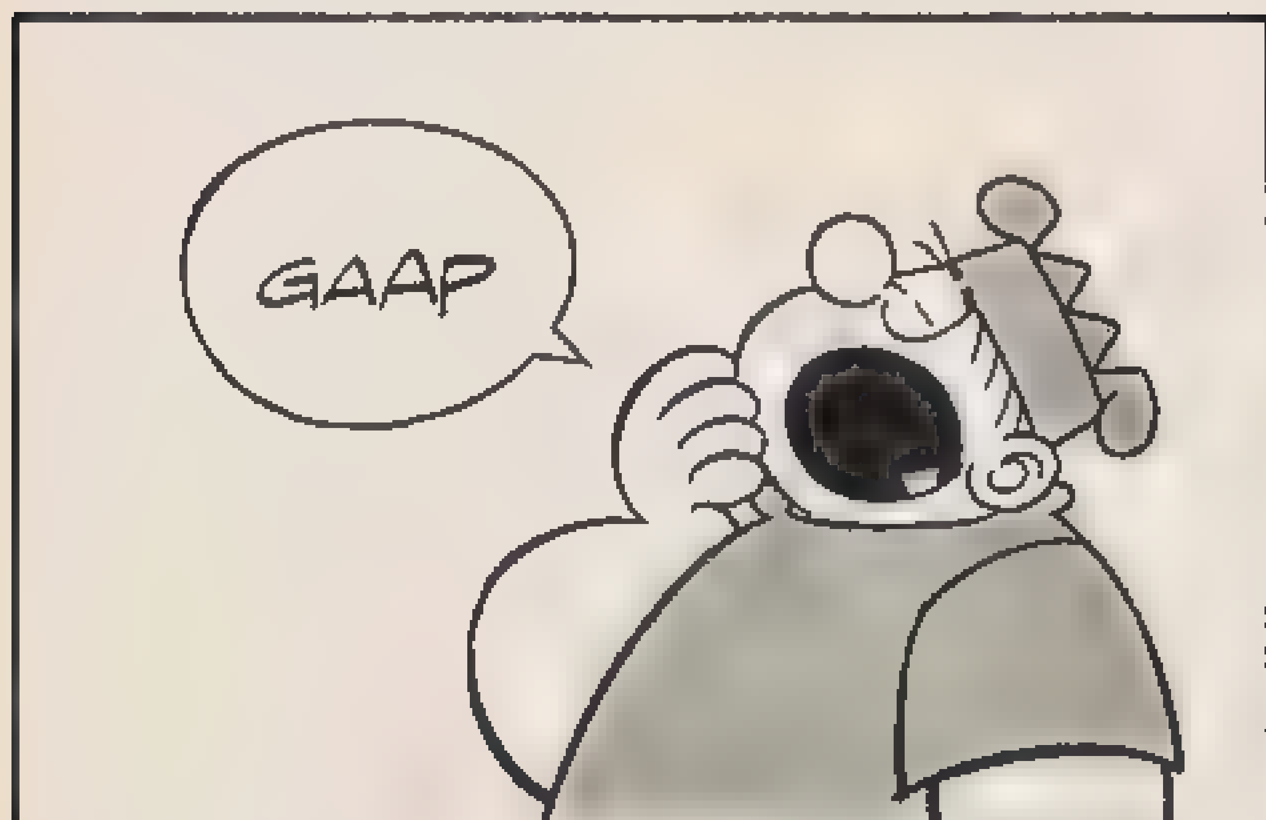

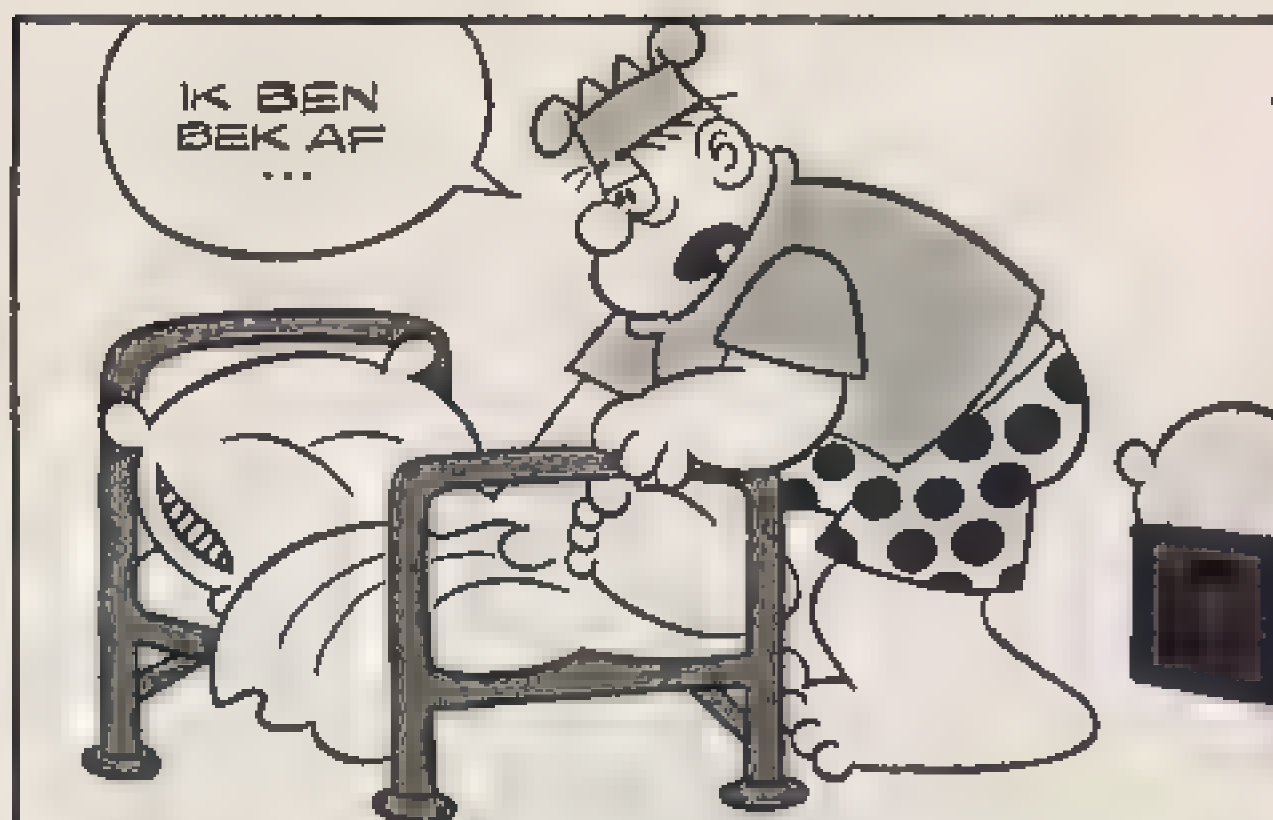
WORDT VERVOLGD

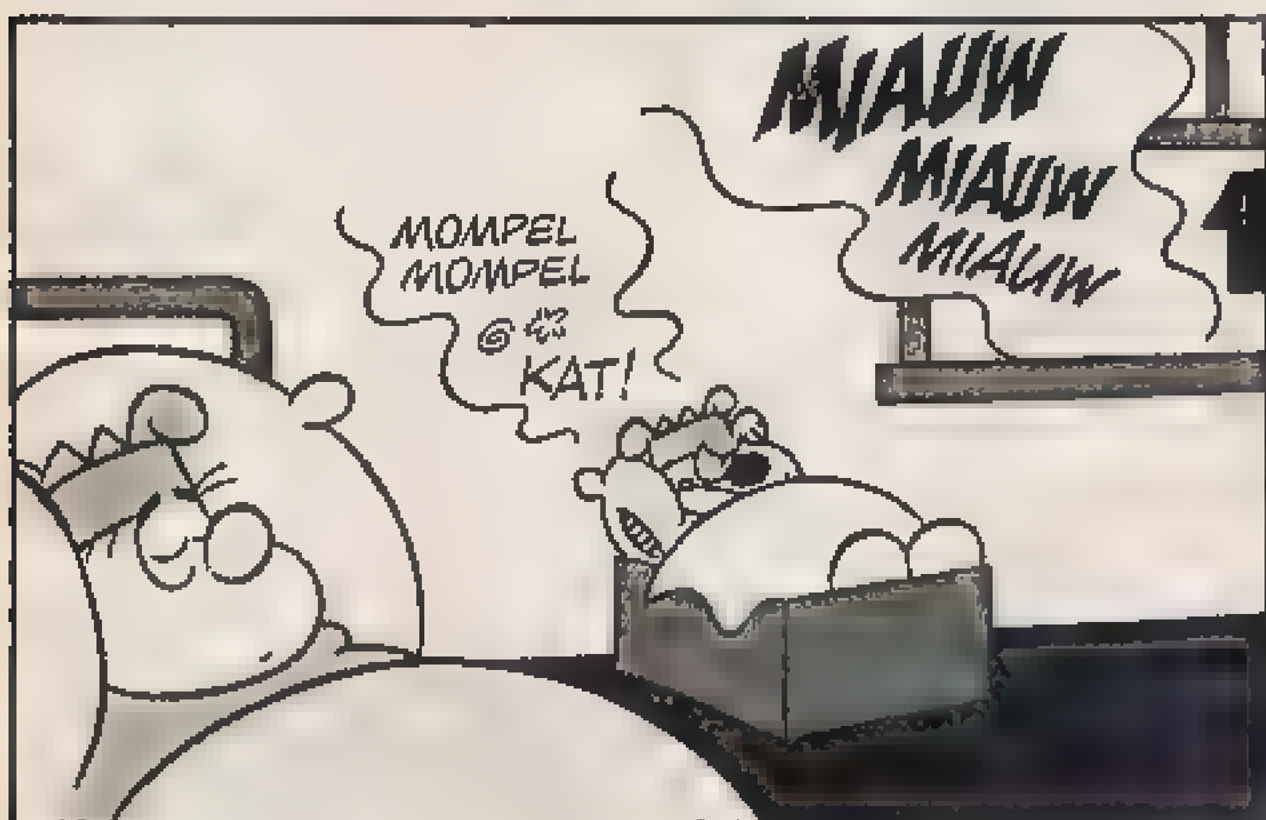
Flippie Flink

DOOR
MORT WALKER

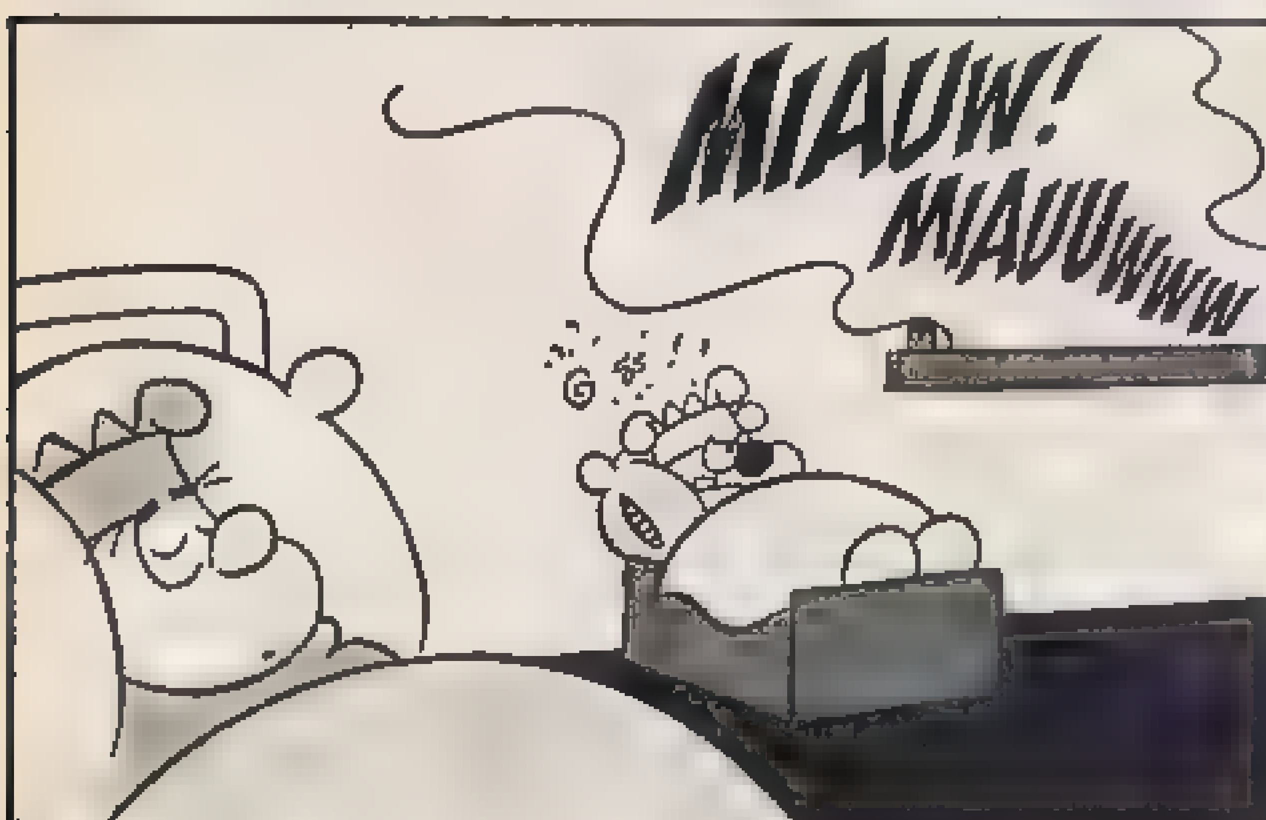
VERTALING:
PATRICK WESSELS

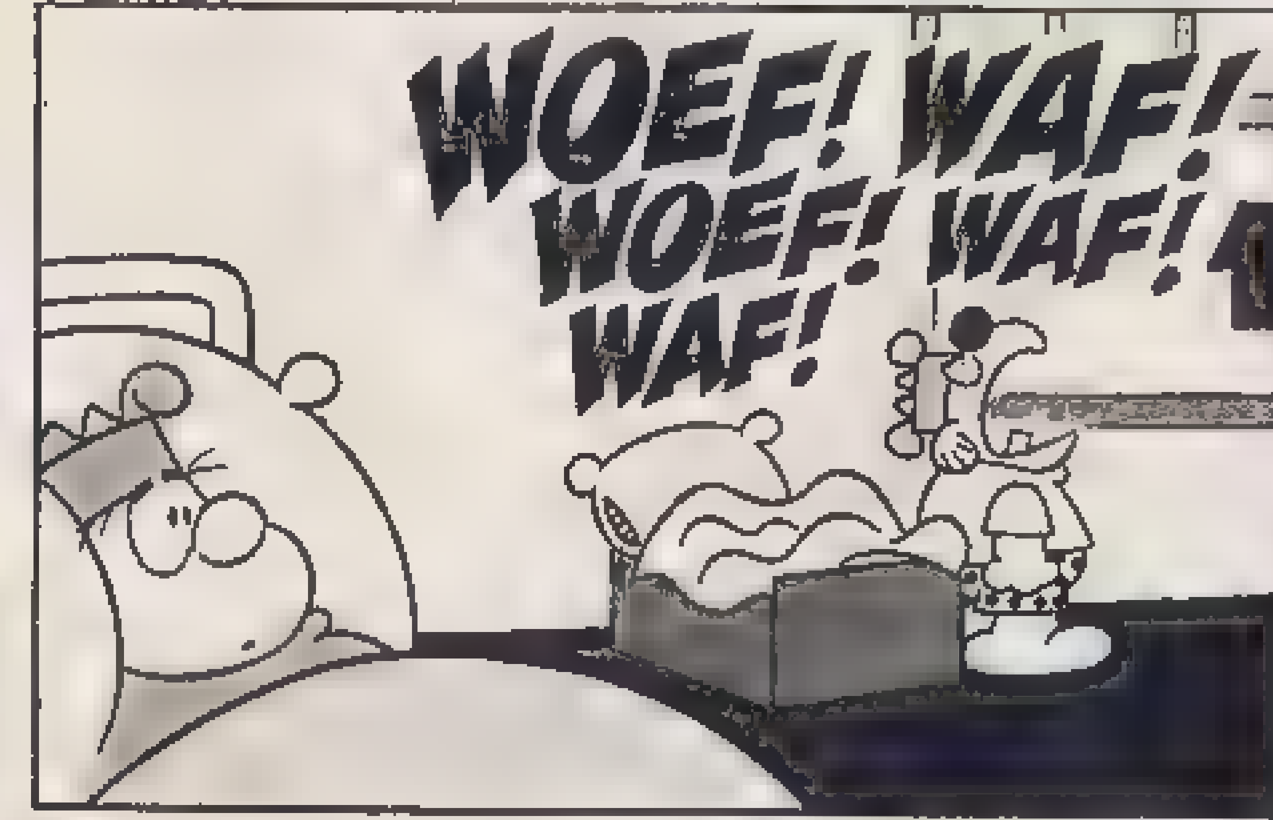

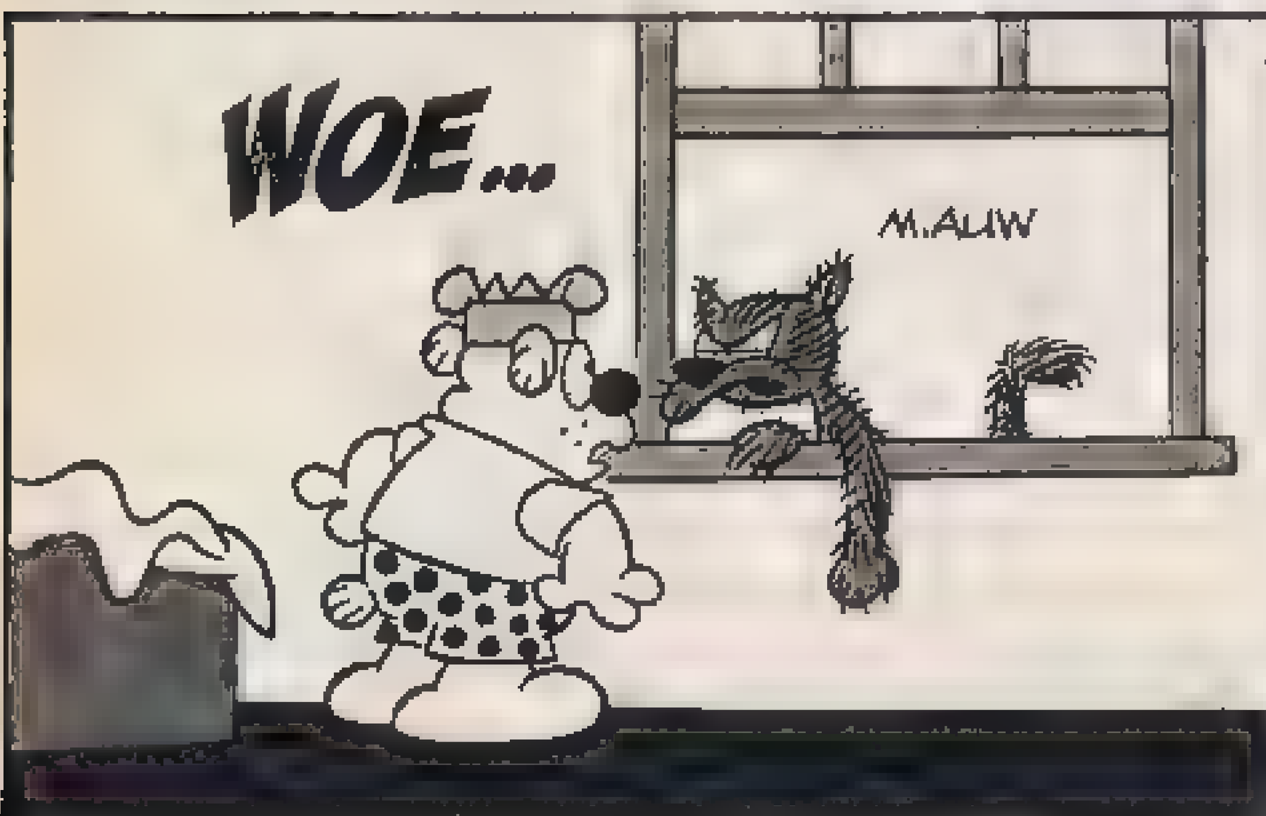

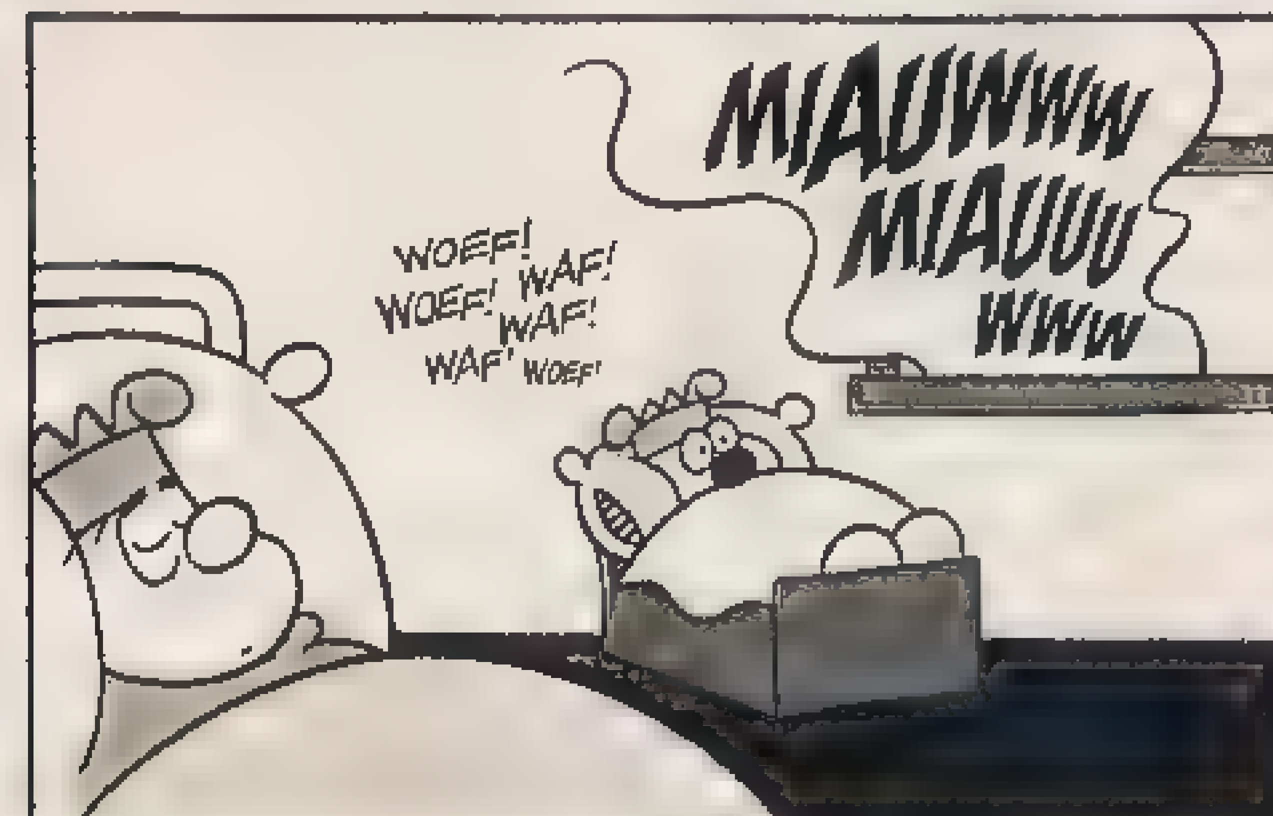

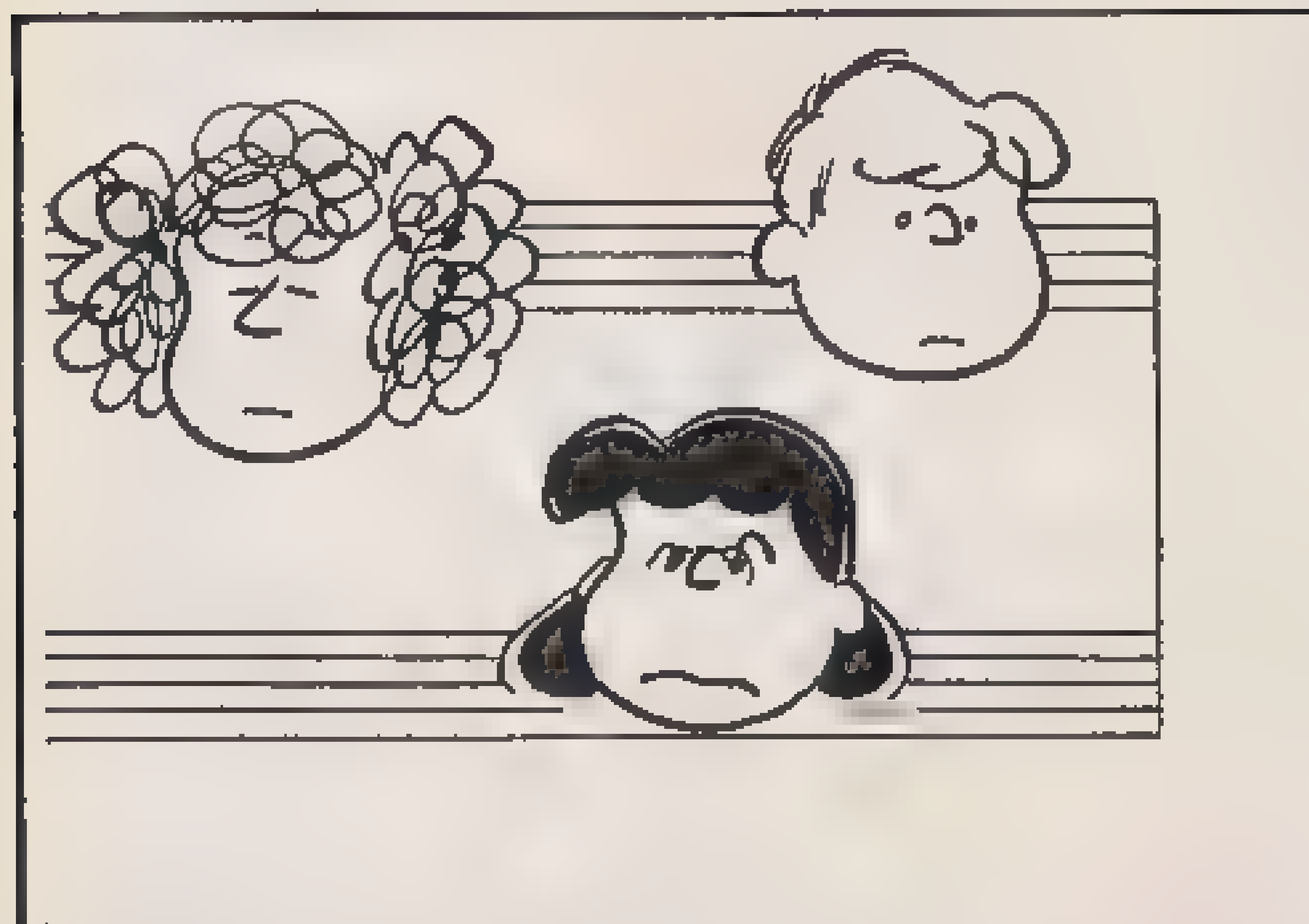

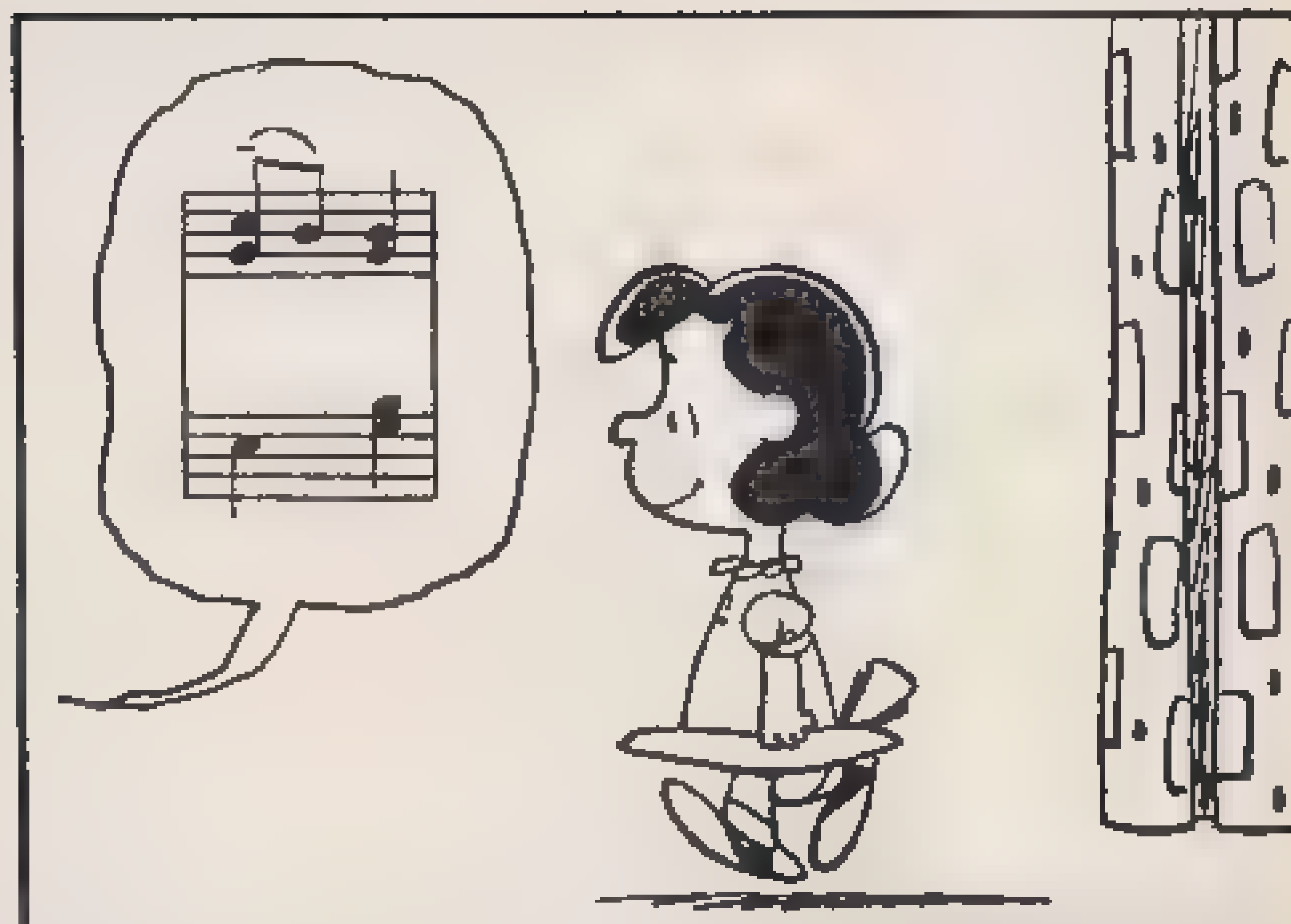

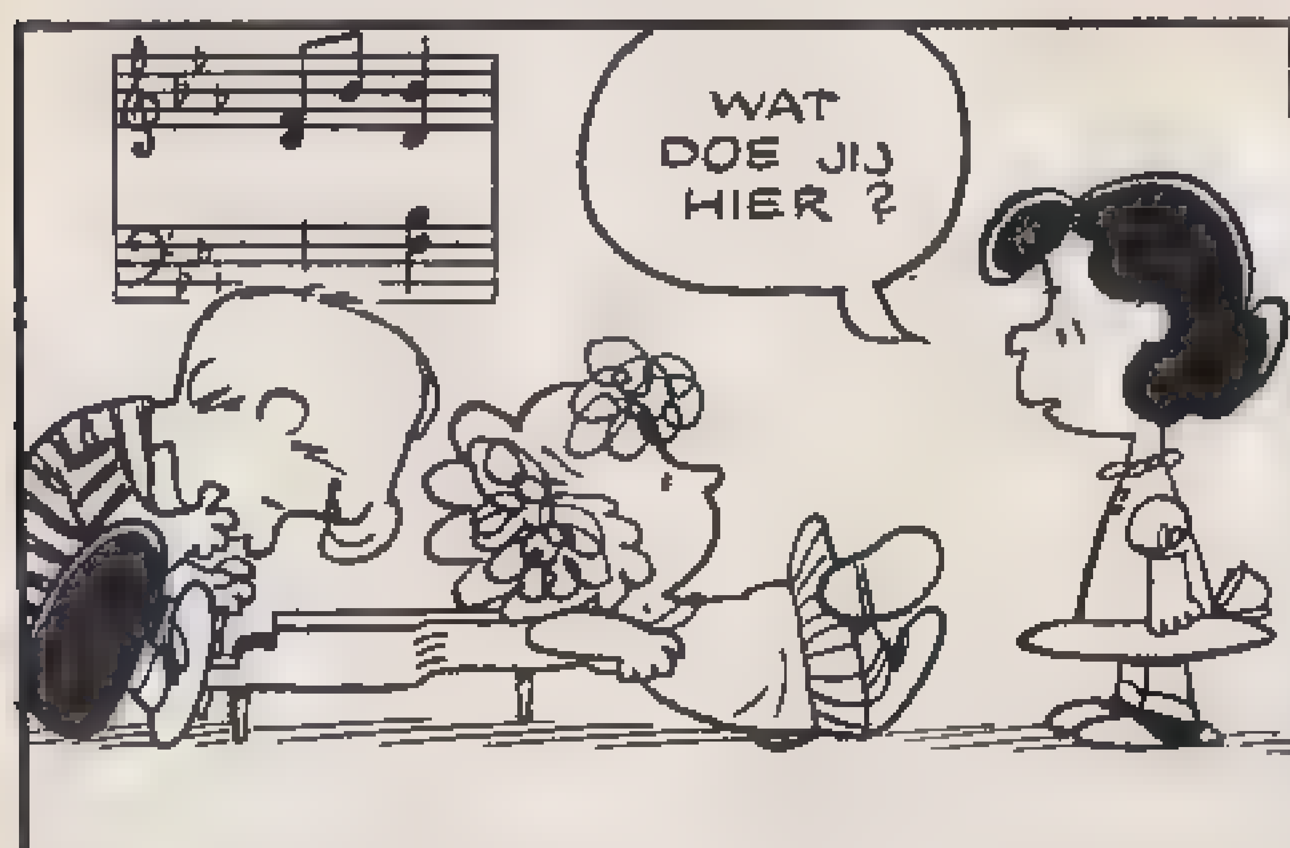

PEANUTS

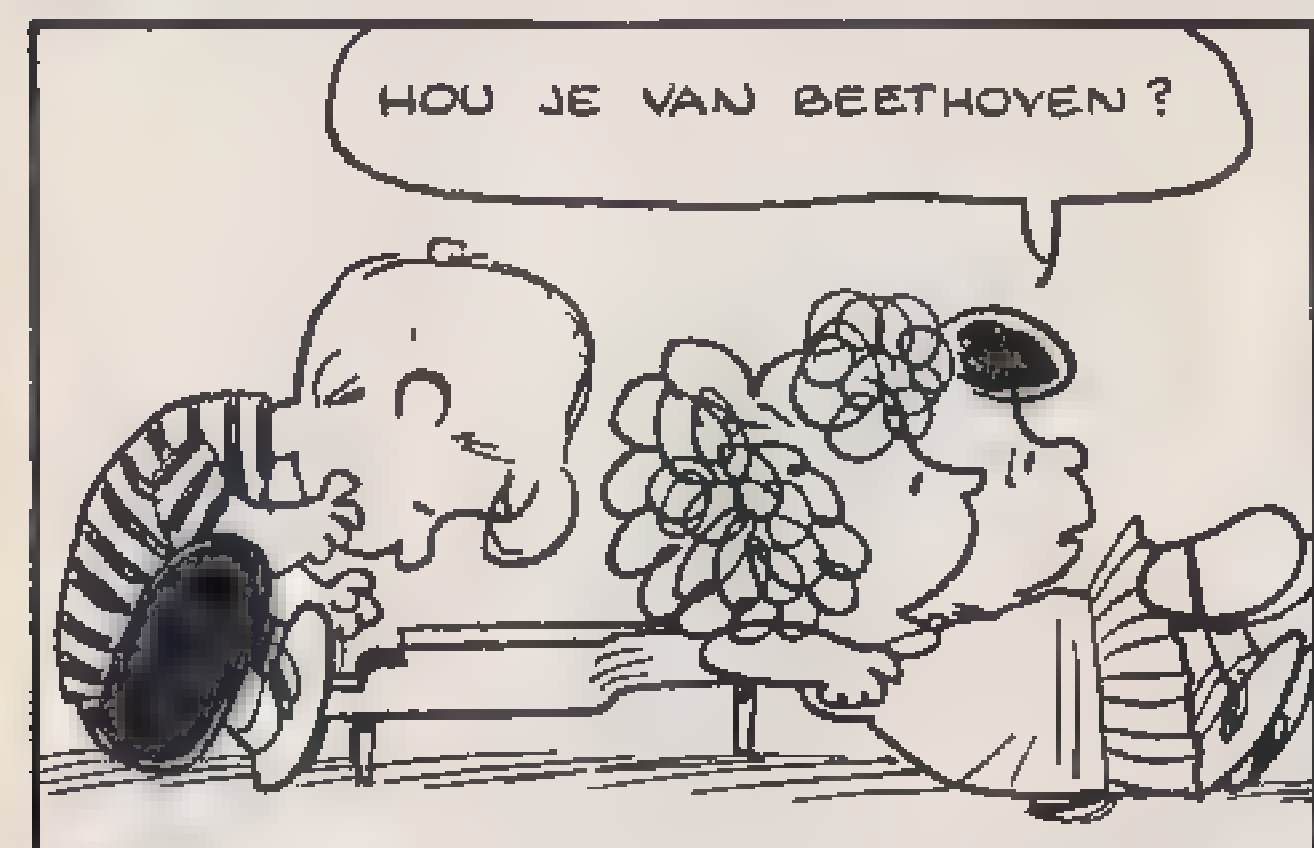
DOOR
CHARLES M. SCHULZ
VERTALING:
PATRICK WESSELS

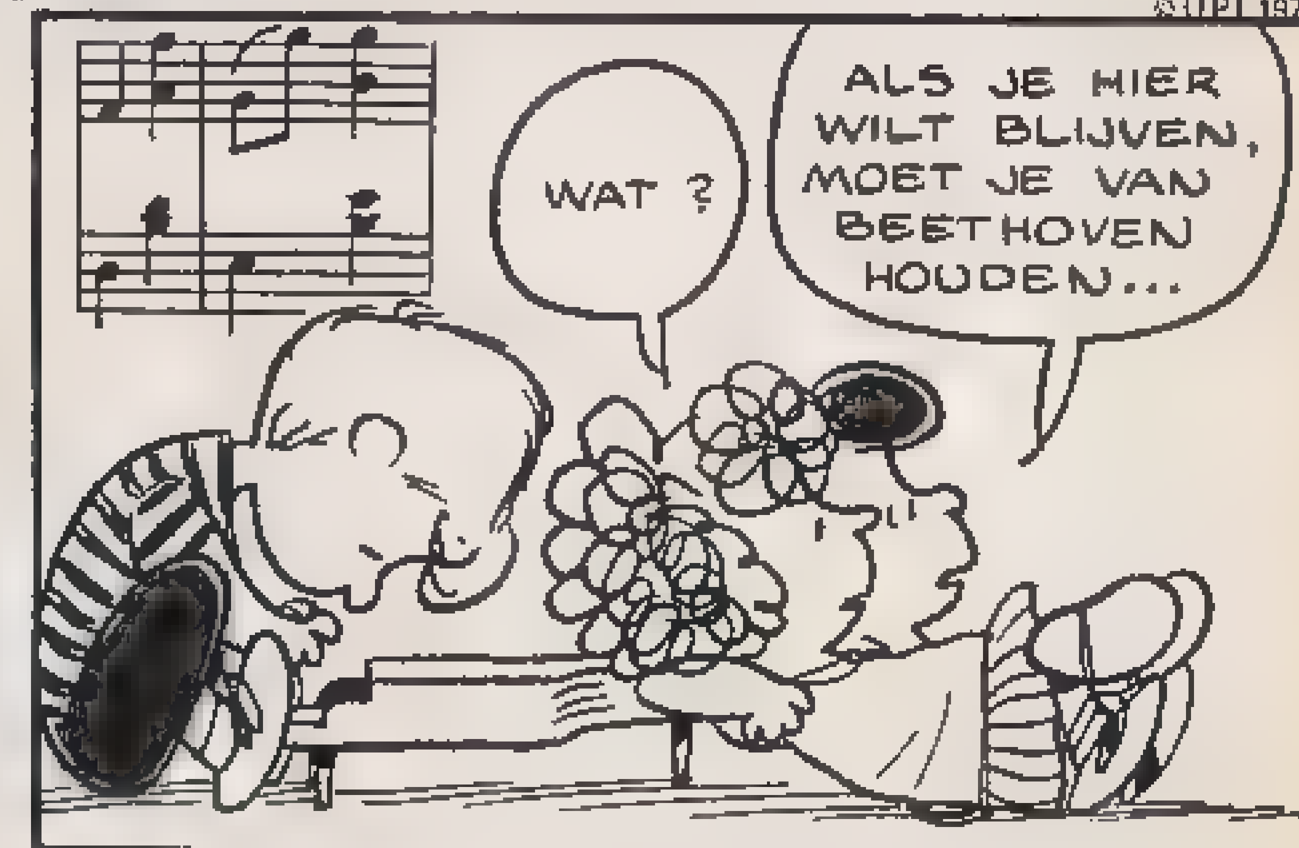

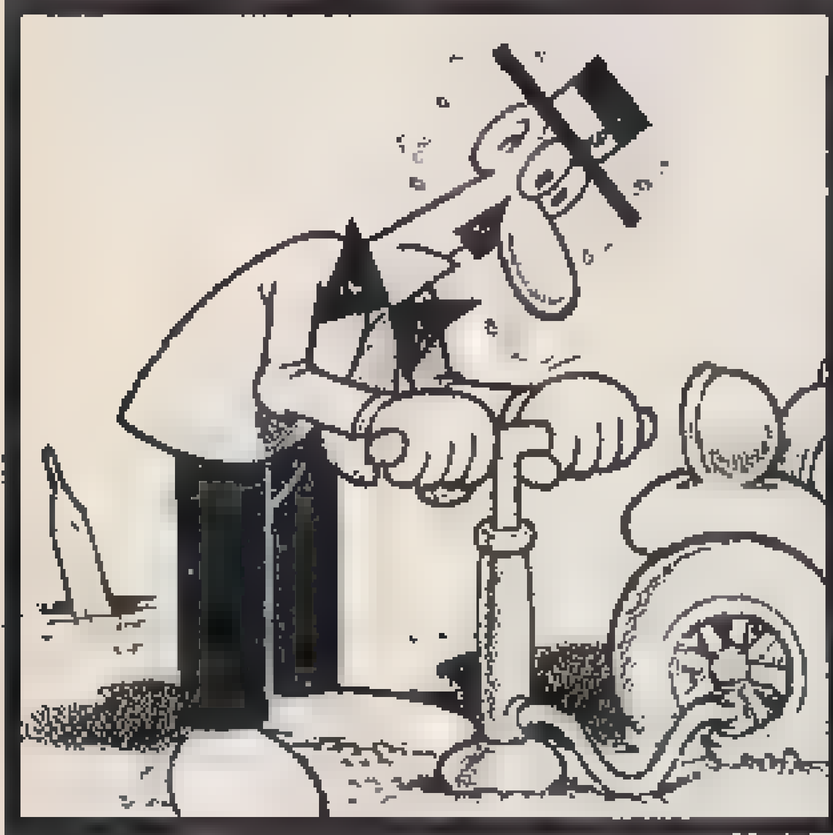
DE VALSE KONING

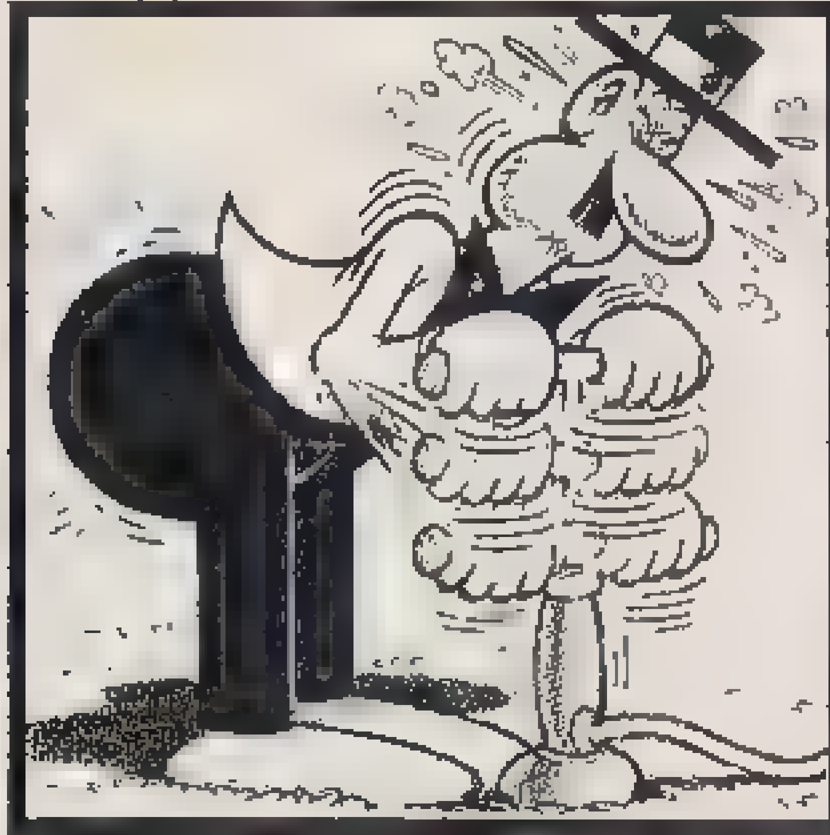
ALLEMACHTIG, JORIS. VOLGENS DIT DOKUMENT BEN IK HELEMAAL GEEN KONING VAN TRANSANDIJVIË.

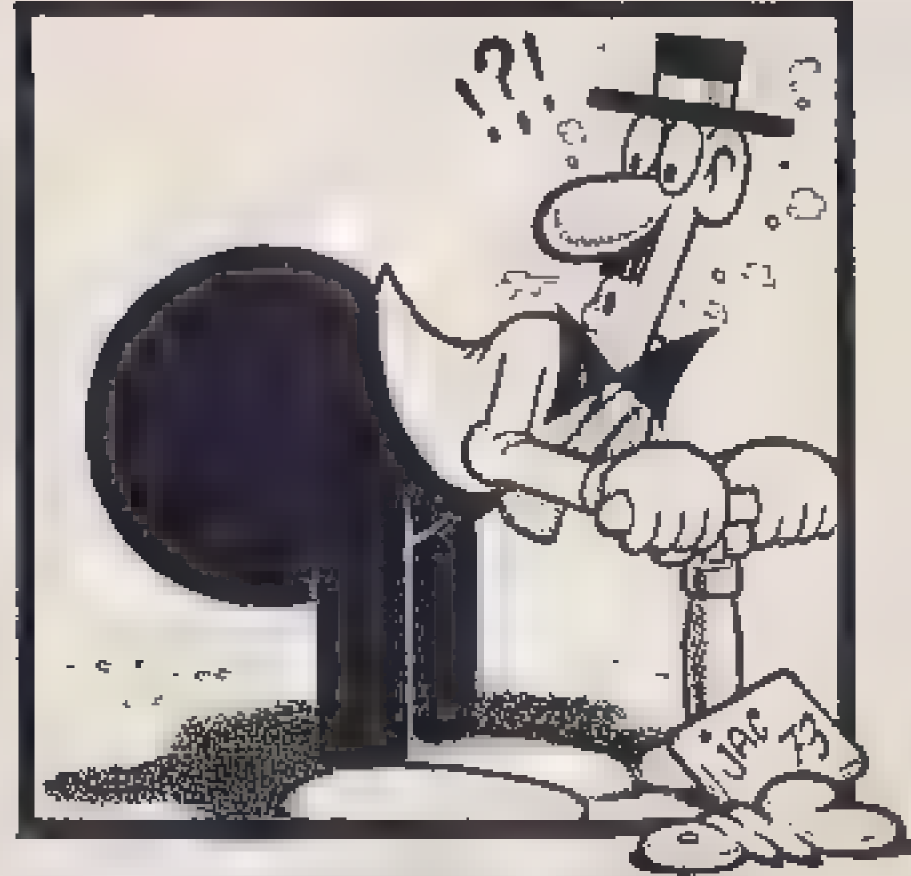
PRECIES, MIJNHEER. IK, JOACHIM ÖLEBROECK, BEN KONING VAN TRANSANDIJVIË.

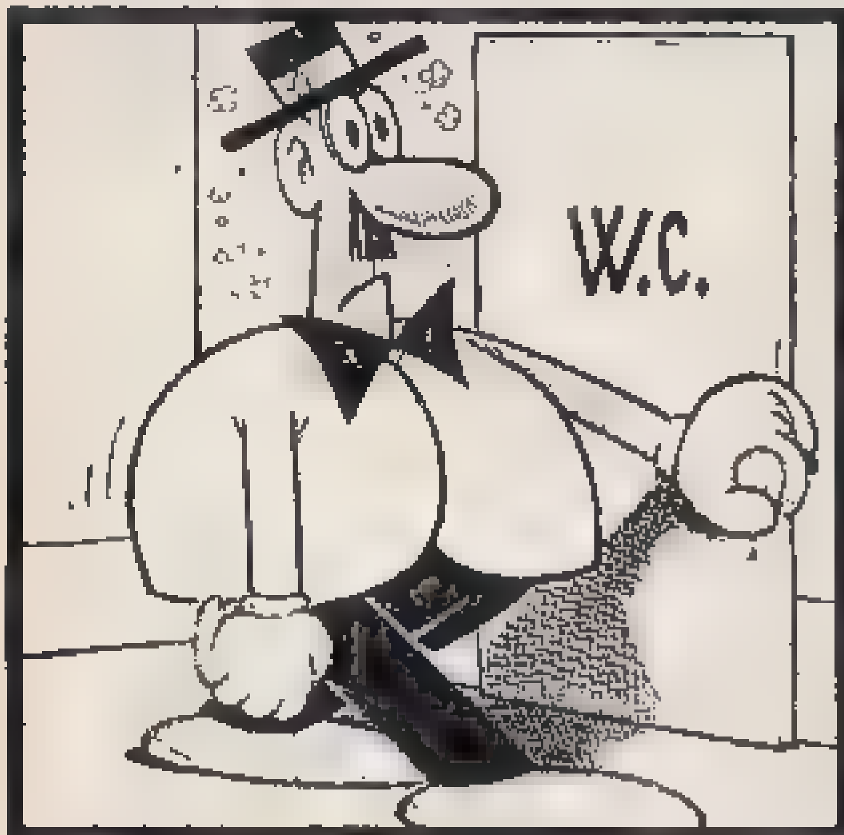
PEP's lonely hearts club

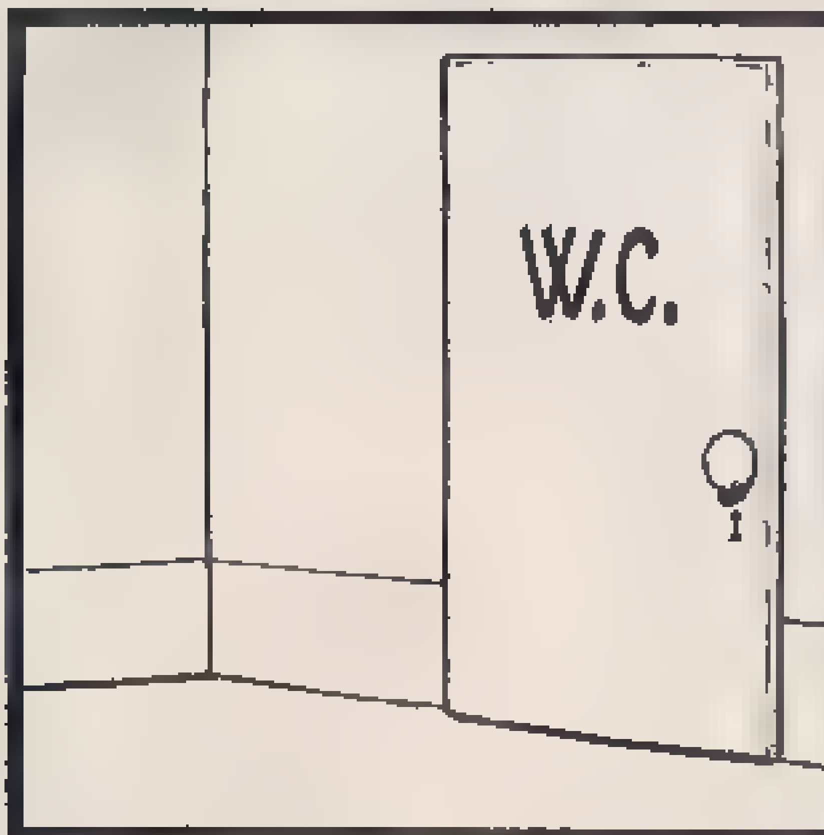
GIUSEPPE!

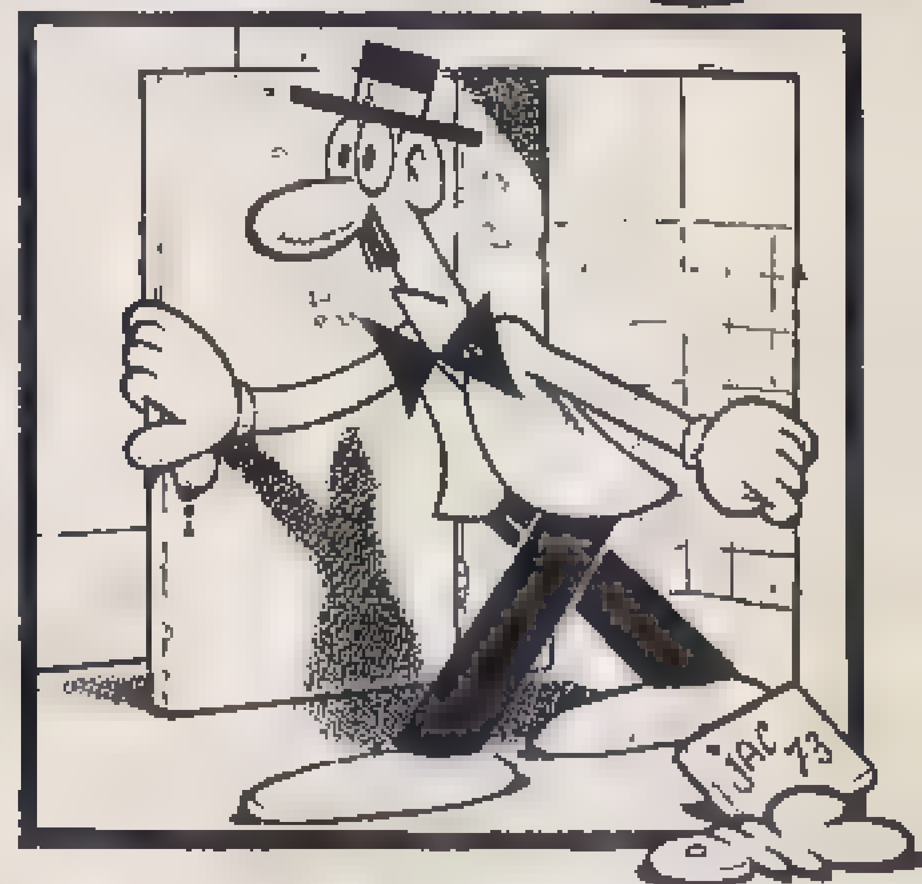

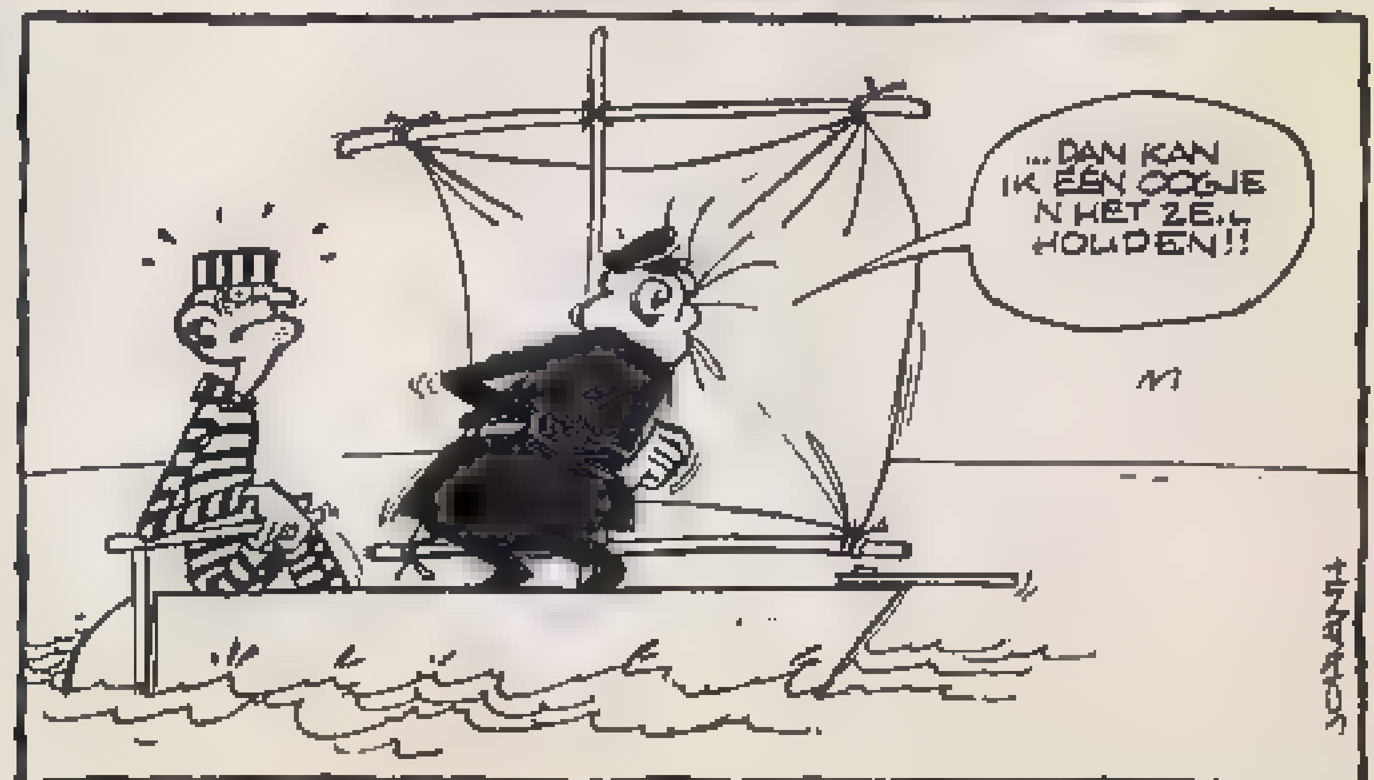

Volgende week in de serie
PEPTOE: COMANCHE!

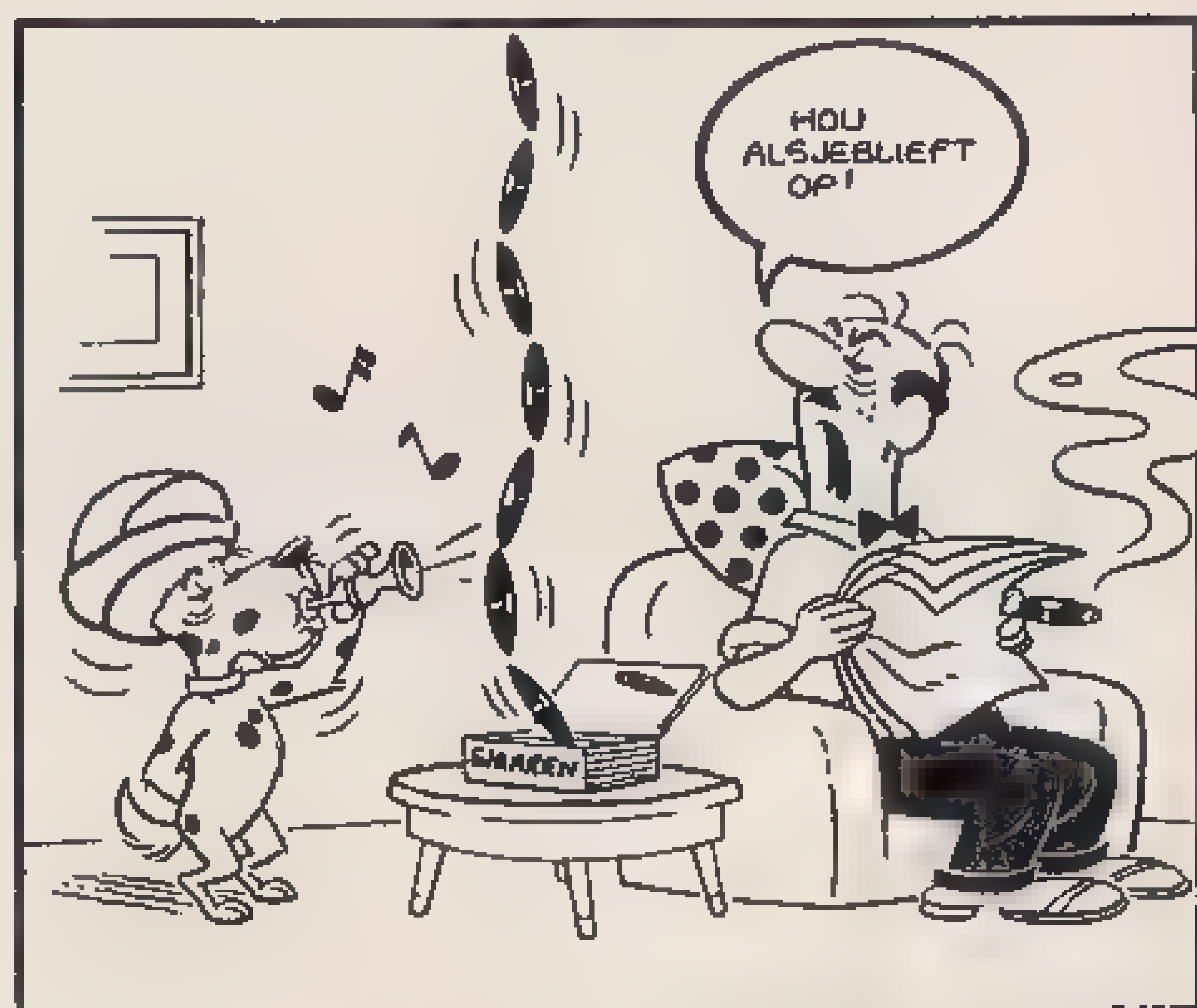

voortvluchtig

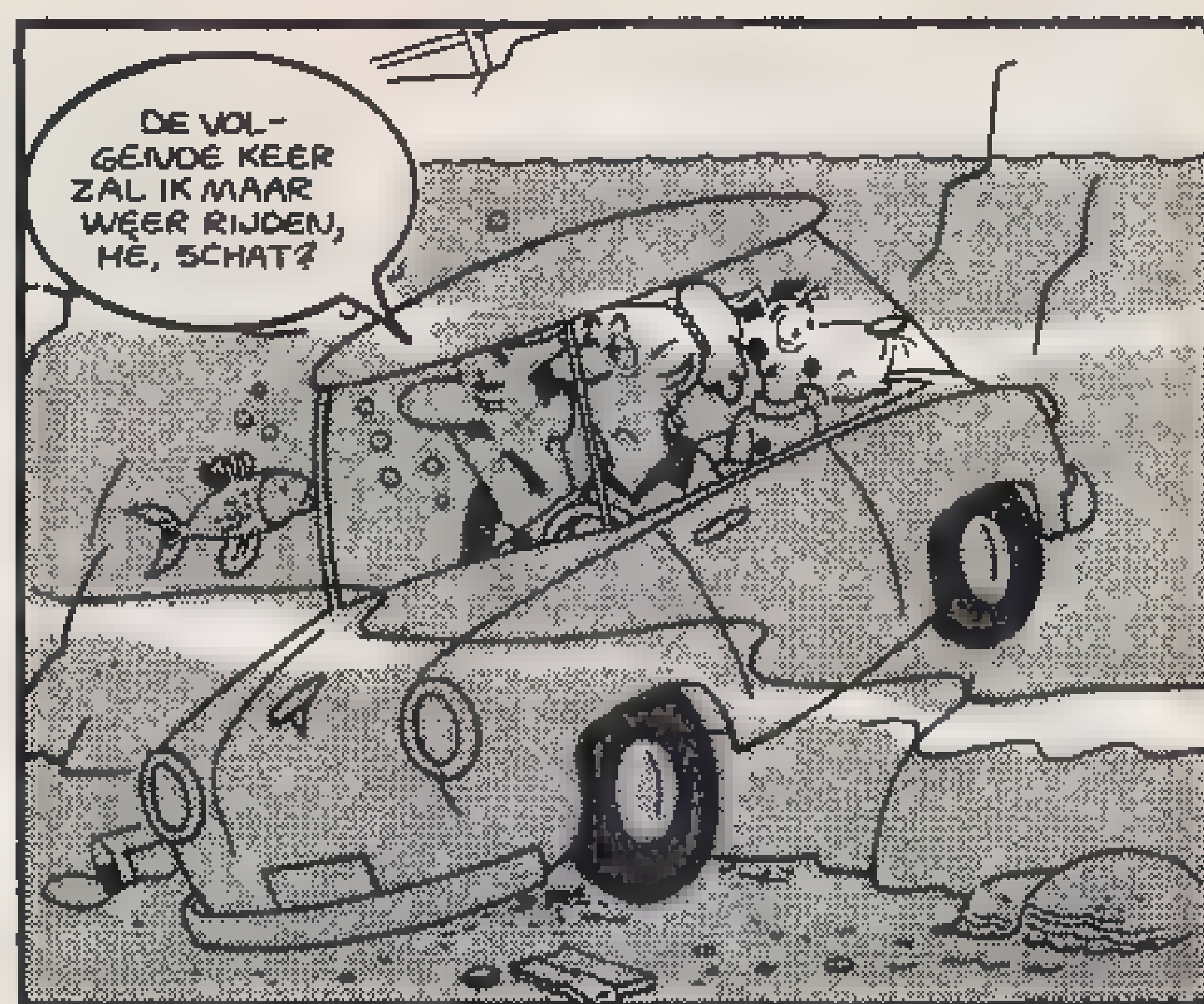

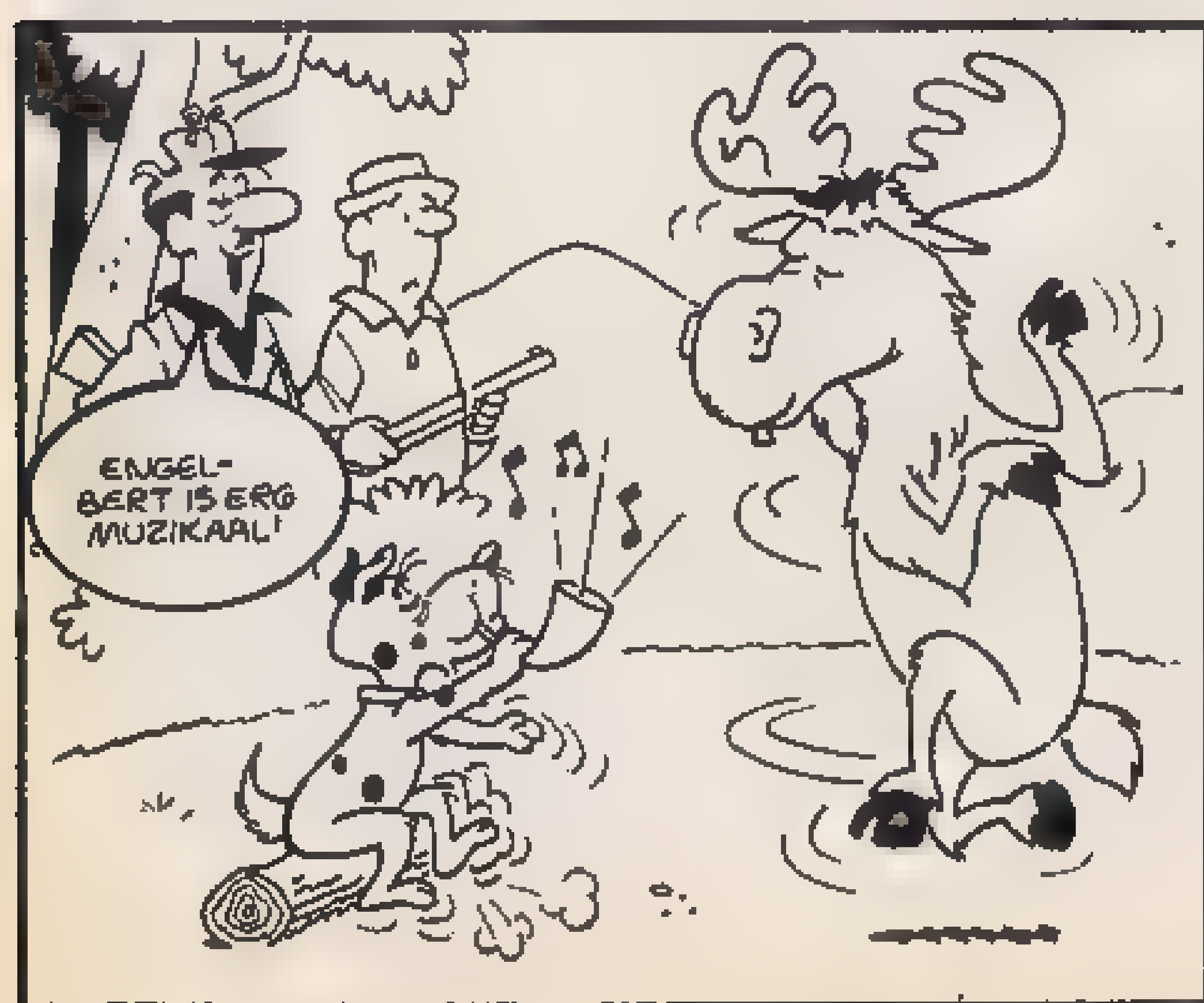

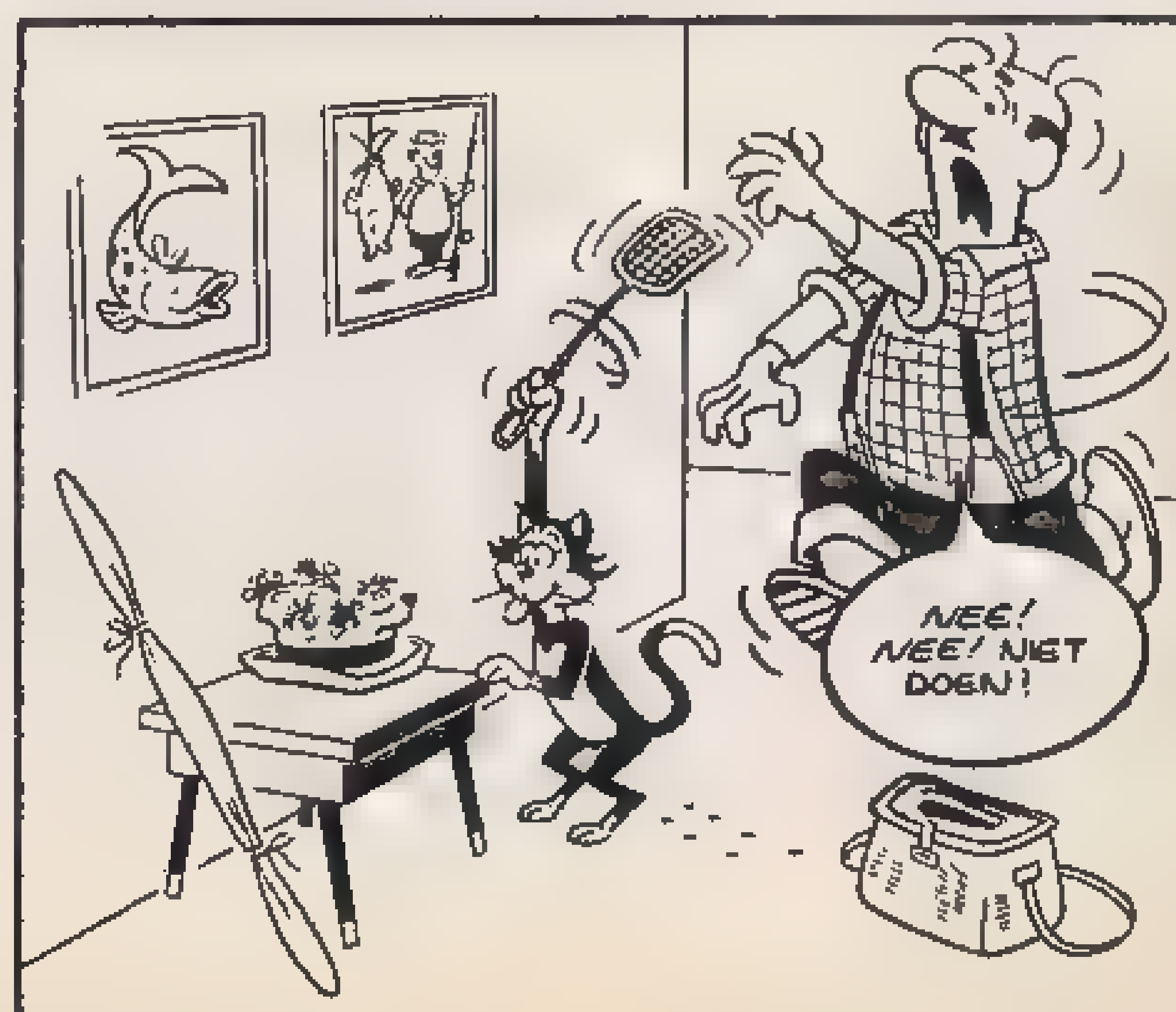

HOU NOG EVEN VOL! EN-GELBERT ZEGT DAT HET ZO VOOR-BIJ IS!

HOU ALSJEBLIEFT OP!
SIGAREN

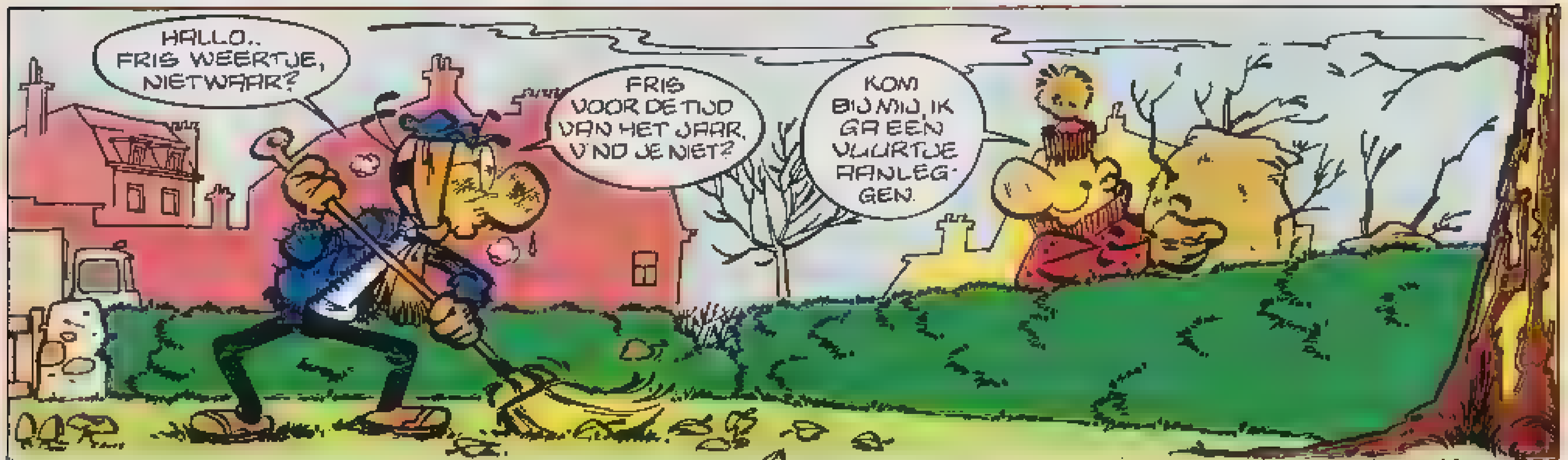

WAAROM VRAGEN WE HEM TOCH AL-TIJD OM HULP?!

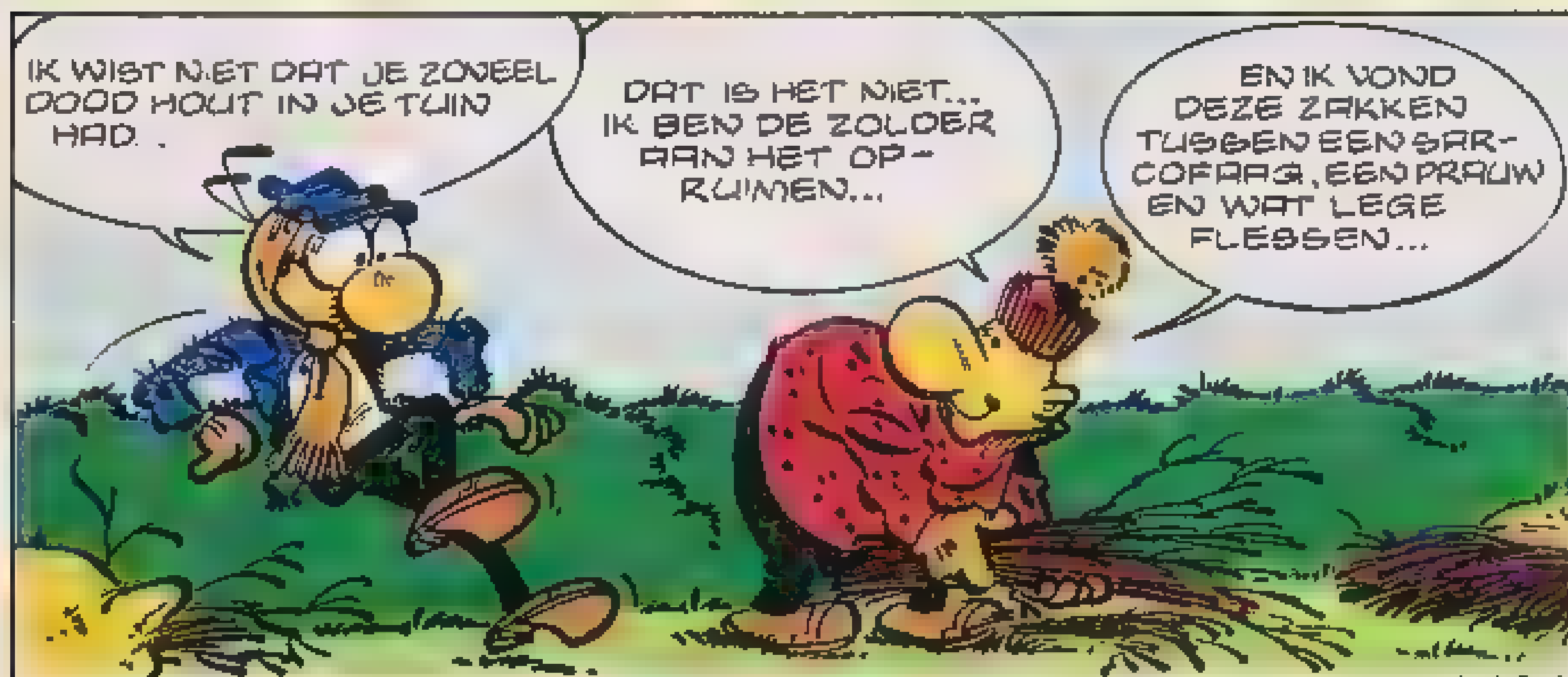

DE VOL-GENDE KEER ZAL IK MAAR WEER RIJDEN, HÉ, SCHAT?

ENGEL-BERT IS ERG MUZIKAAL!

NEE! NEE! NIET DOEN!

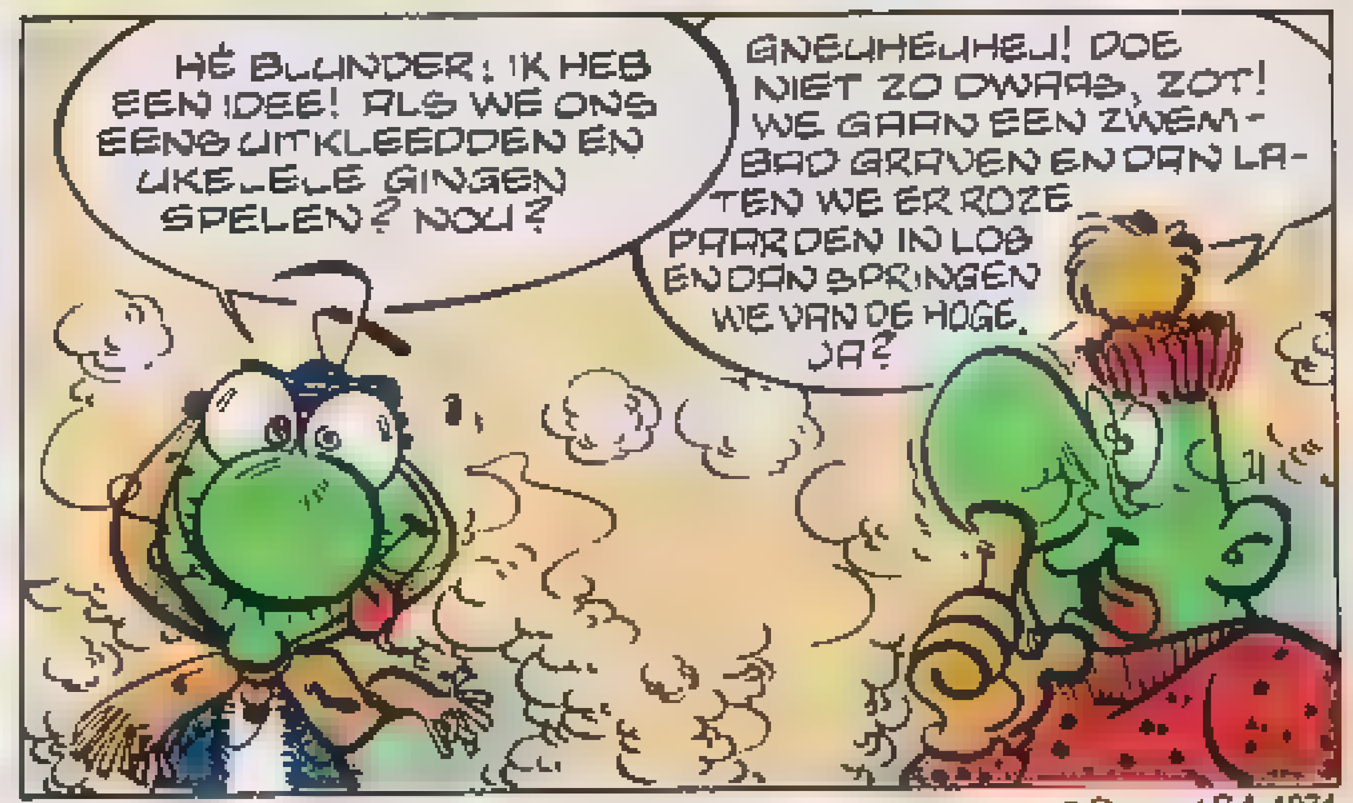
OLIVIER BLUNDER

TEKENINGEN EN TEKST: GREG
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

euforisme

MADE IN CALCUTTA

ZEKER, COMMISSARIS. ZONDER HET INGRIJPEN VAN AGENT KANTJENS, DIE TOT ONS GROTE GELUK AAN EEN VERKOUDHEID LEED, HADDEN DEZE CANNABISVERBRANDERS DE GANSE STAD VERGIFTIGD!

..DIE TWEE WEERZINWEKKENDEN ZIJN GEHEEL VAN DE KAART..

...TOCH ZIJN ZE UITERST GERAFFINEERD TE WERK GEGAAN: ER IS GEEN VOORBIJGANGER IN STAAT OM TE GETUIGEN!

POLITIE

GEVAAR! - VERBODEN TOEGANG -

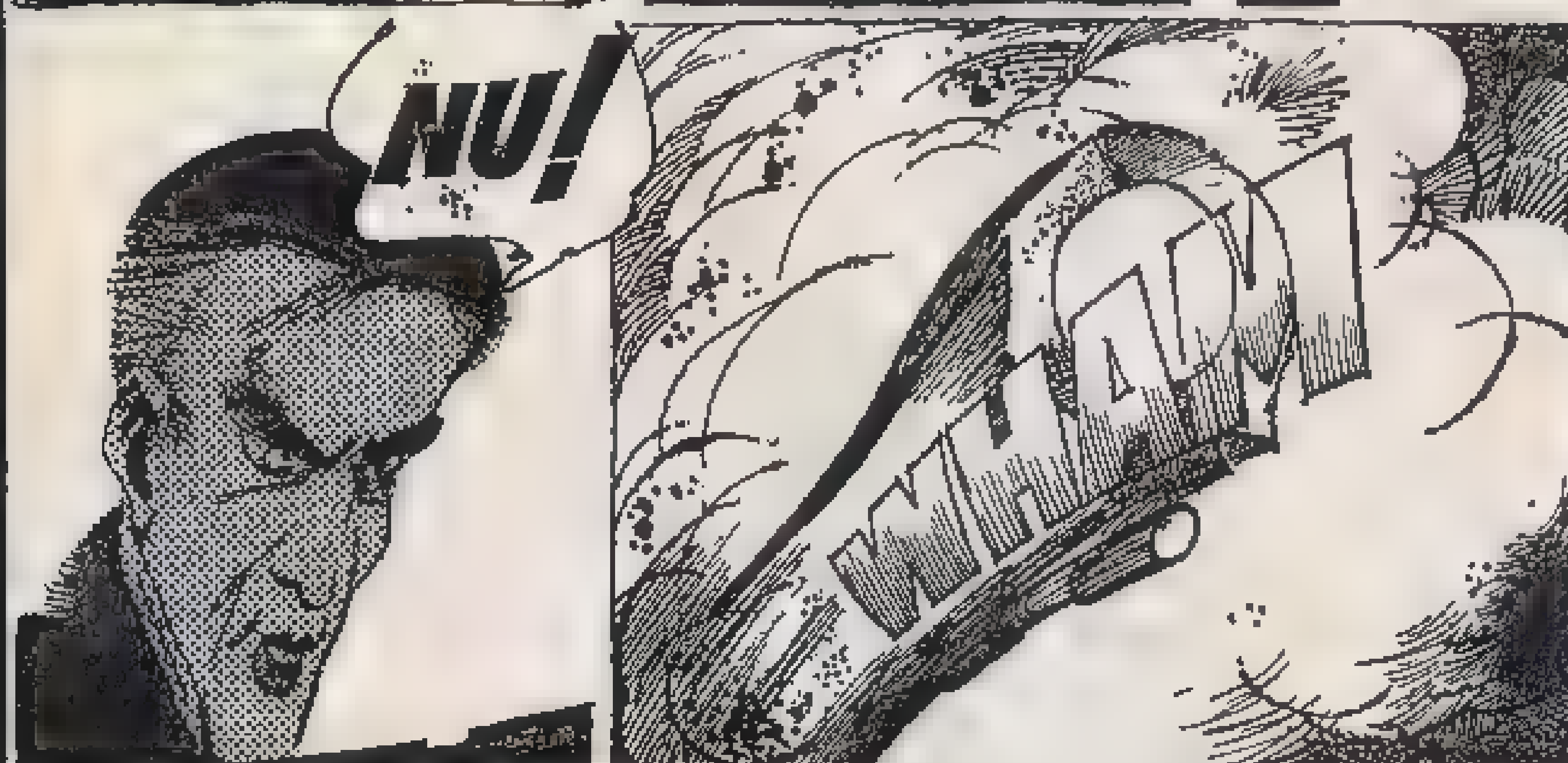

KRAAIENHOVE

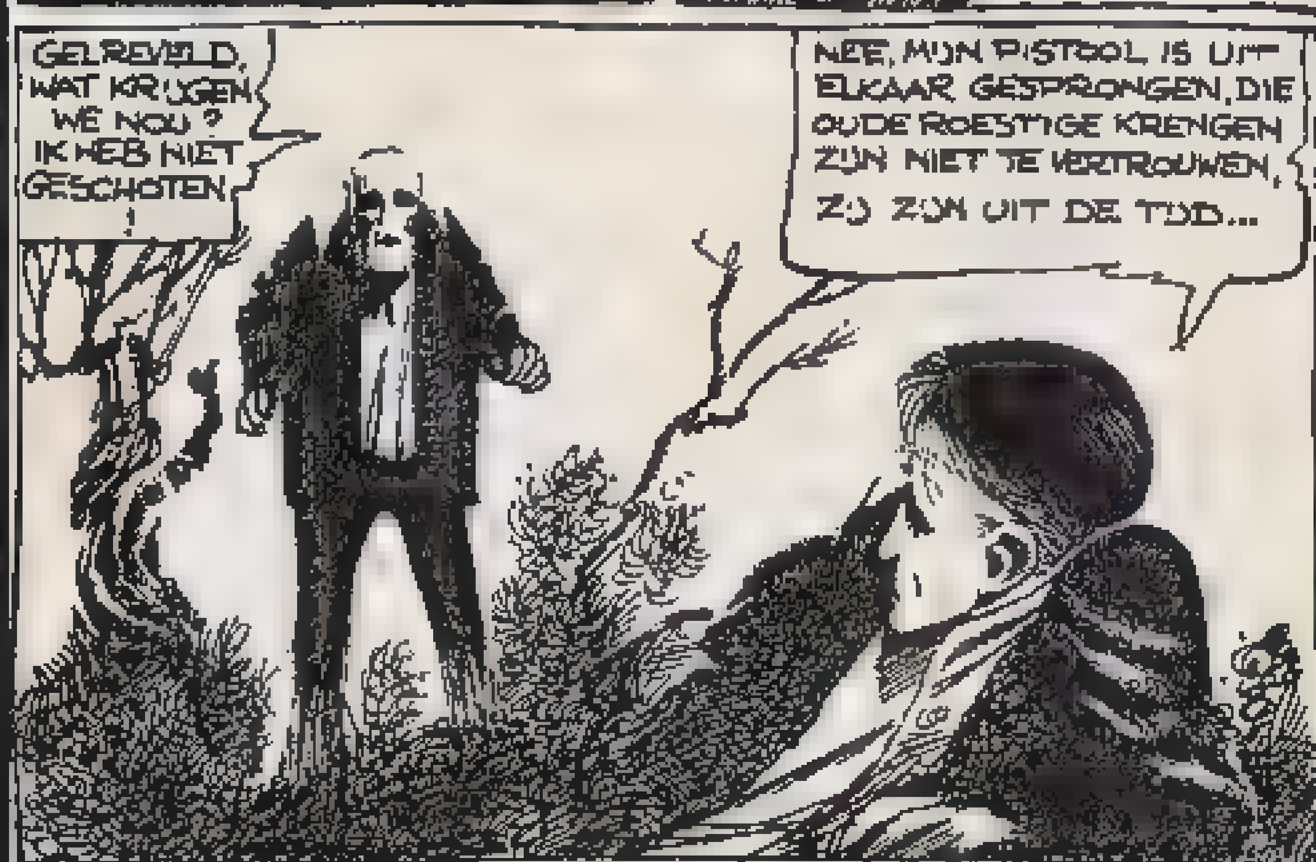

DOOR
WILLY LOHMANN

de familievloek

RAVIAN

TEKENINGEN: MEZIERES
TEKST: LINUS
VERTALING JAN DE ROOIJ

PLOTSELING .

BRAOEM

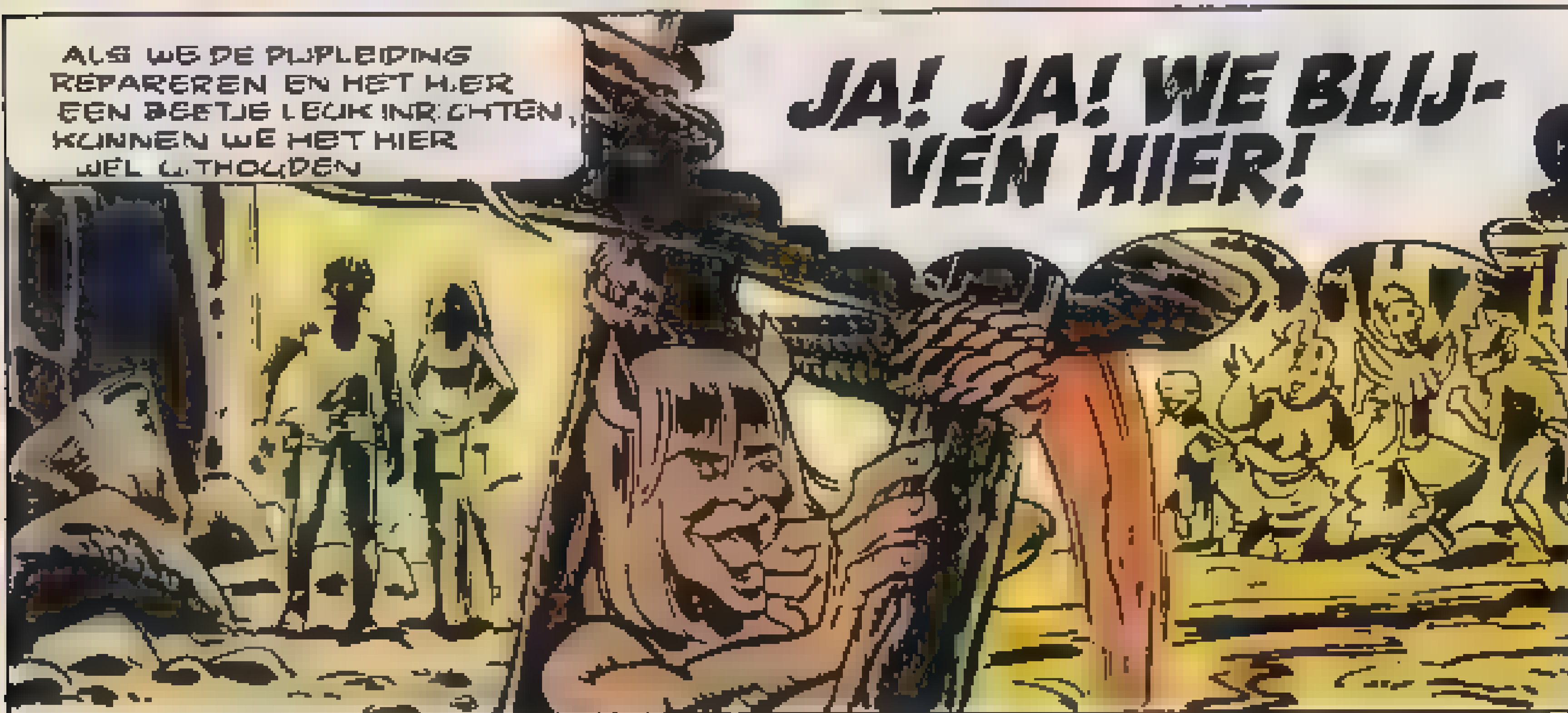

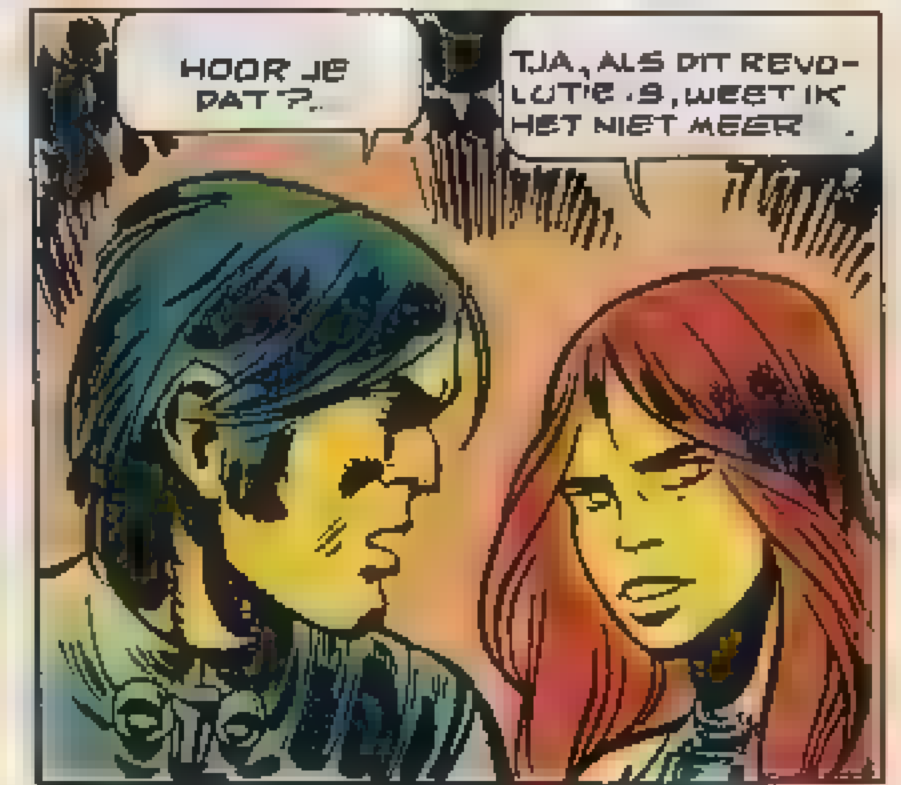
de vogels van de meester

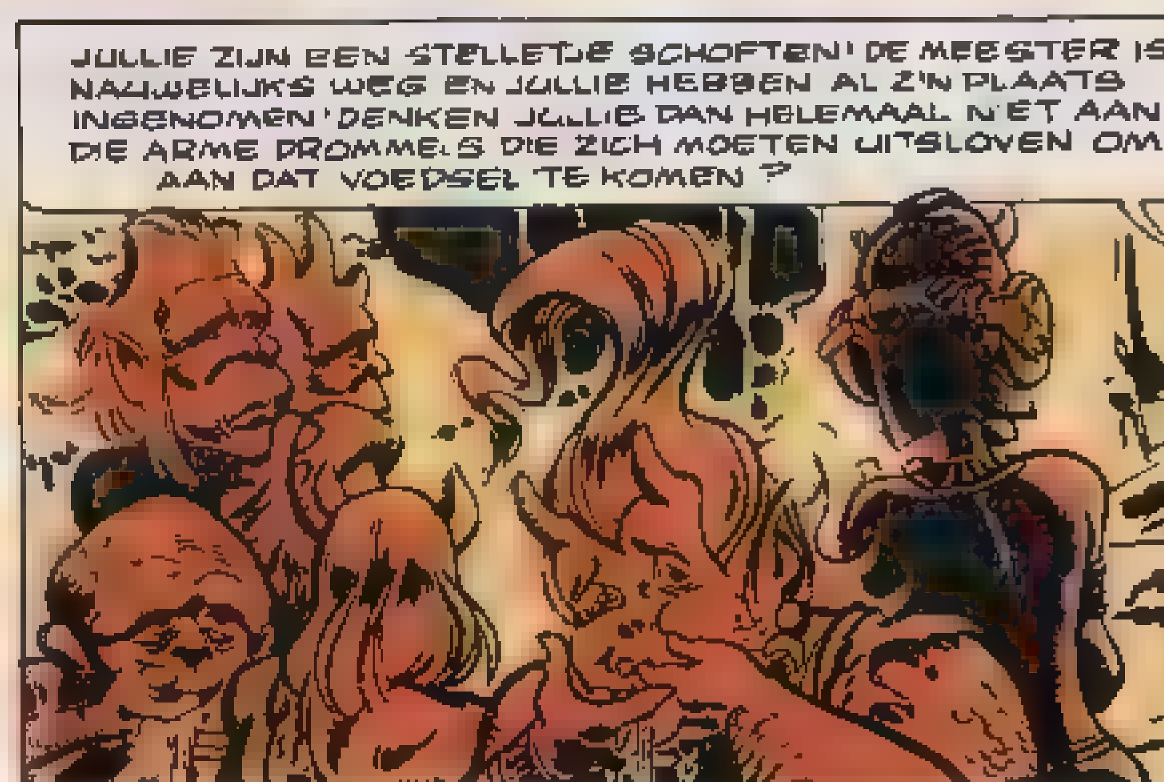

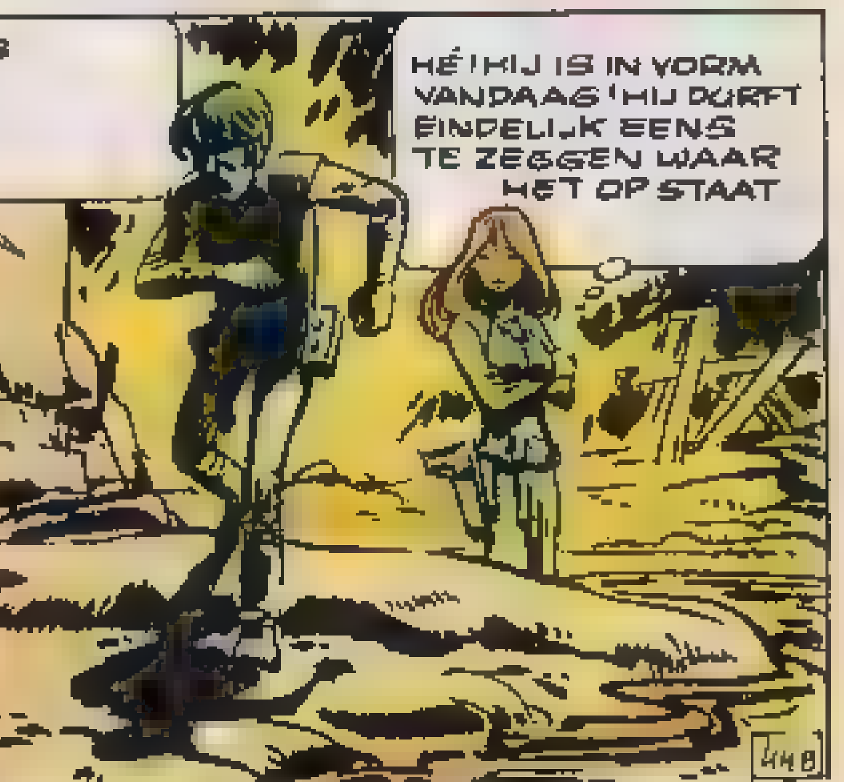

RAVIAN

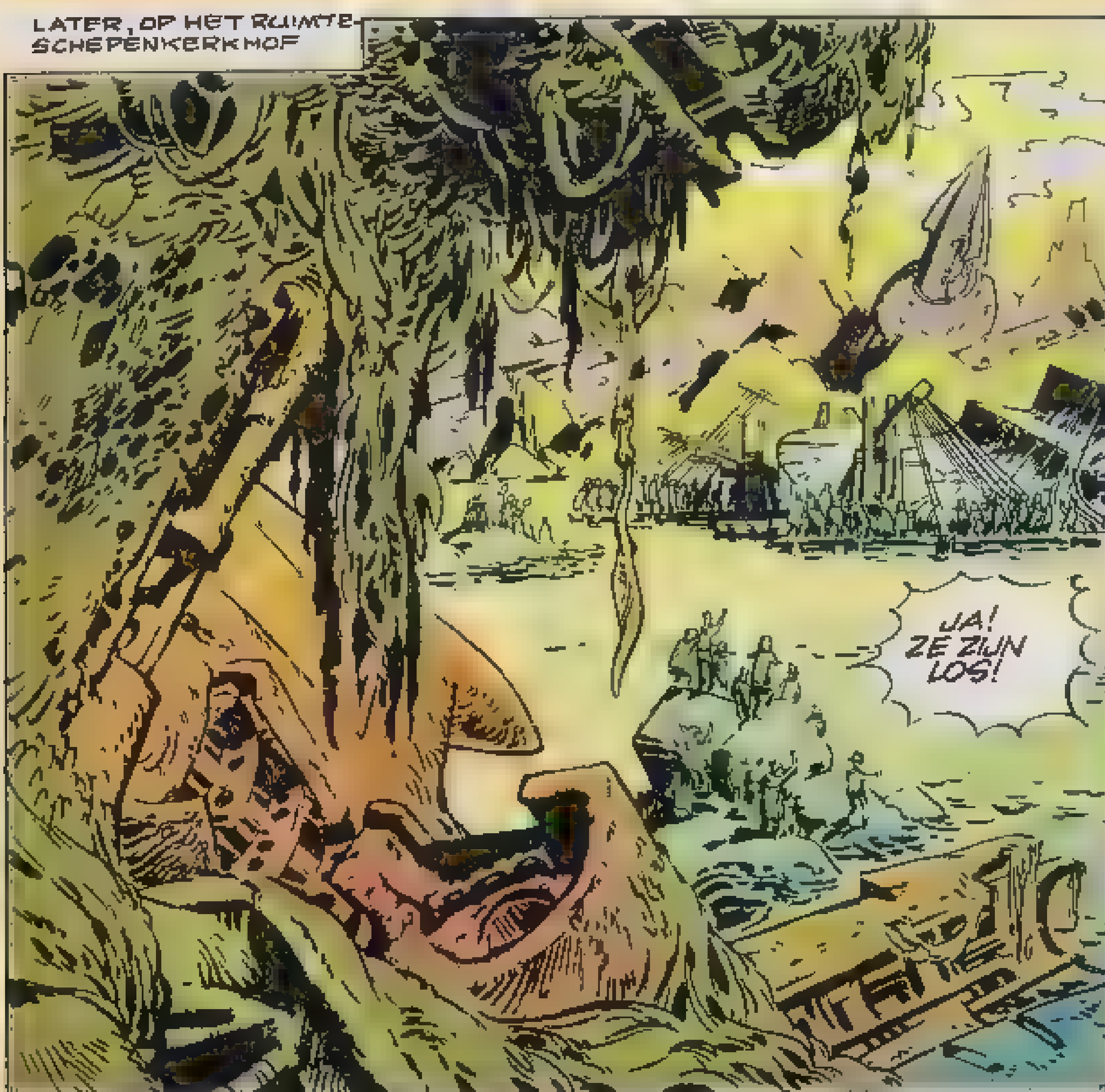

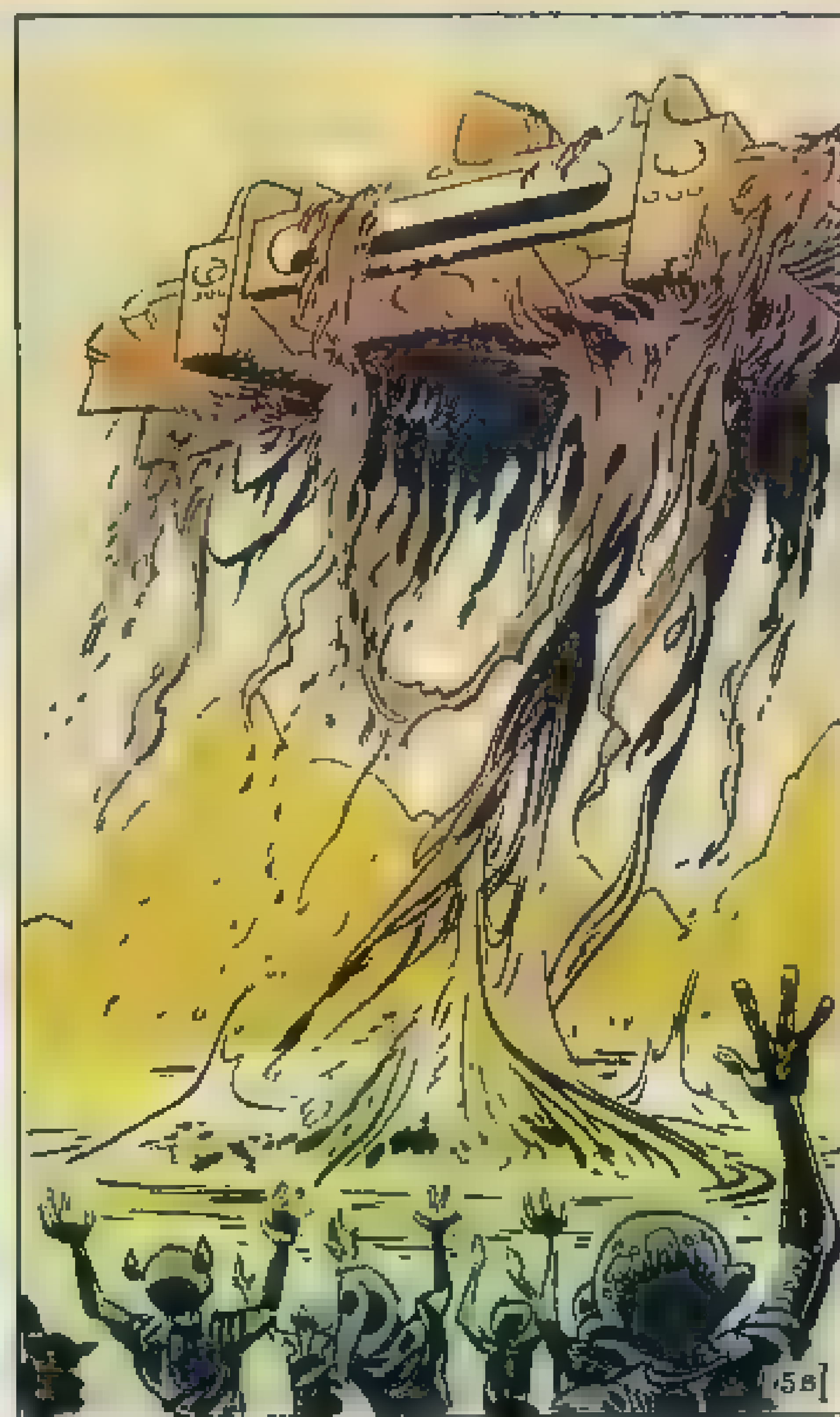

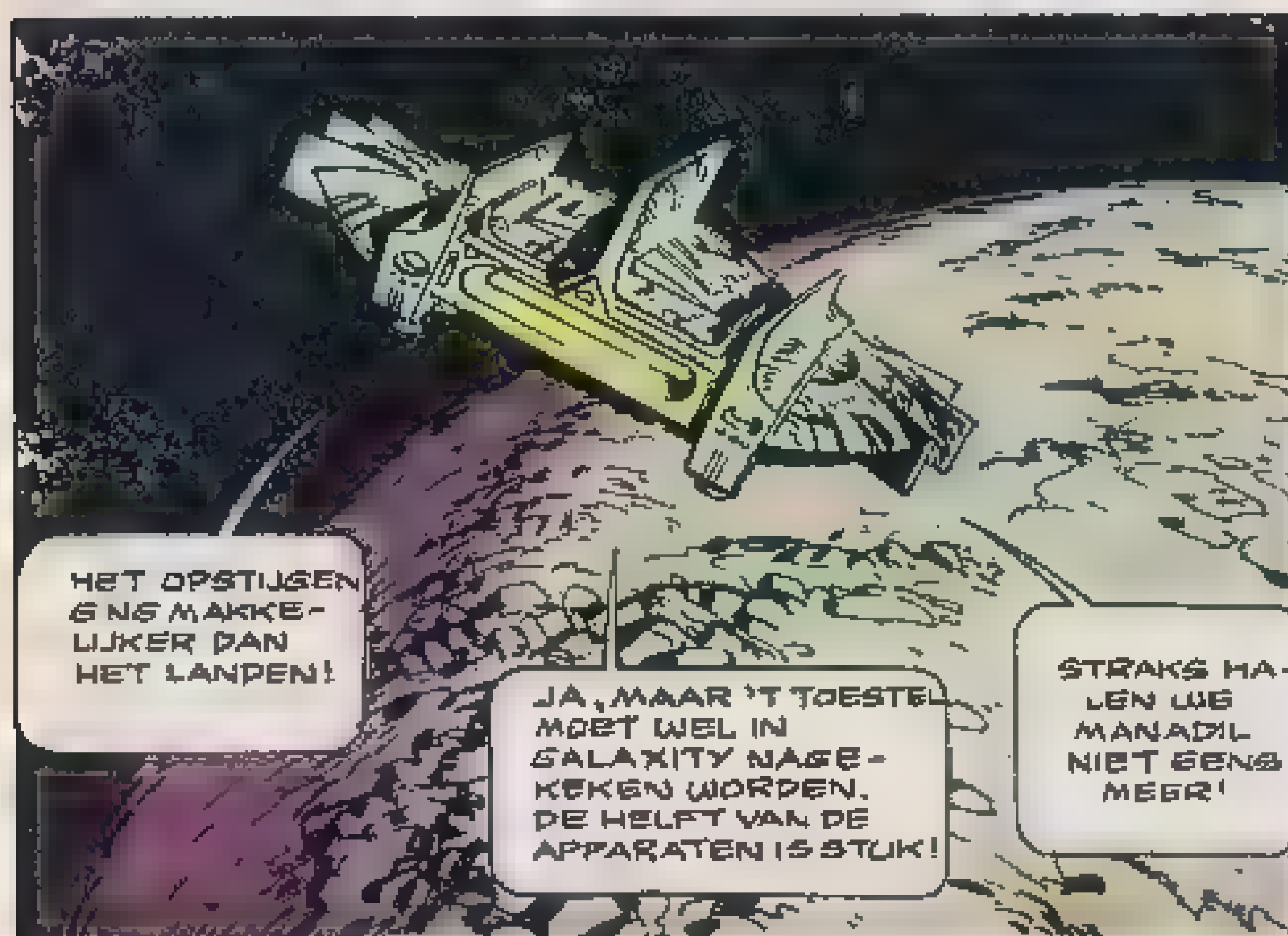
LATER, OP HET RUIMTESCHEPENKERKHOF

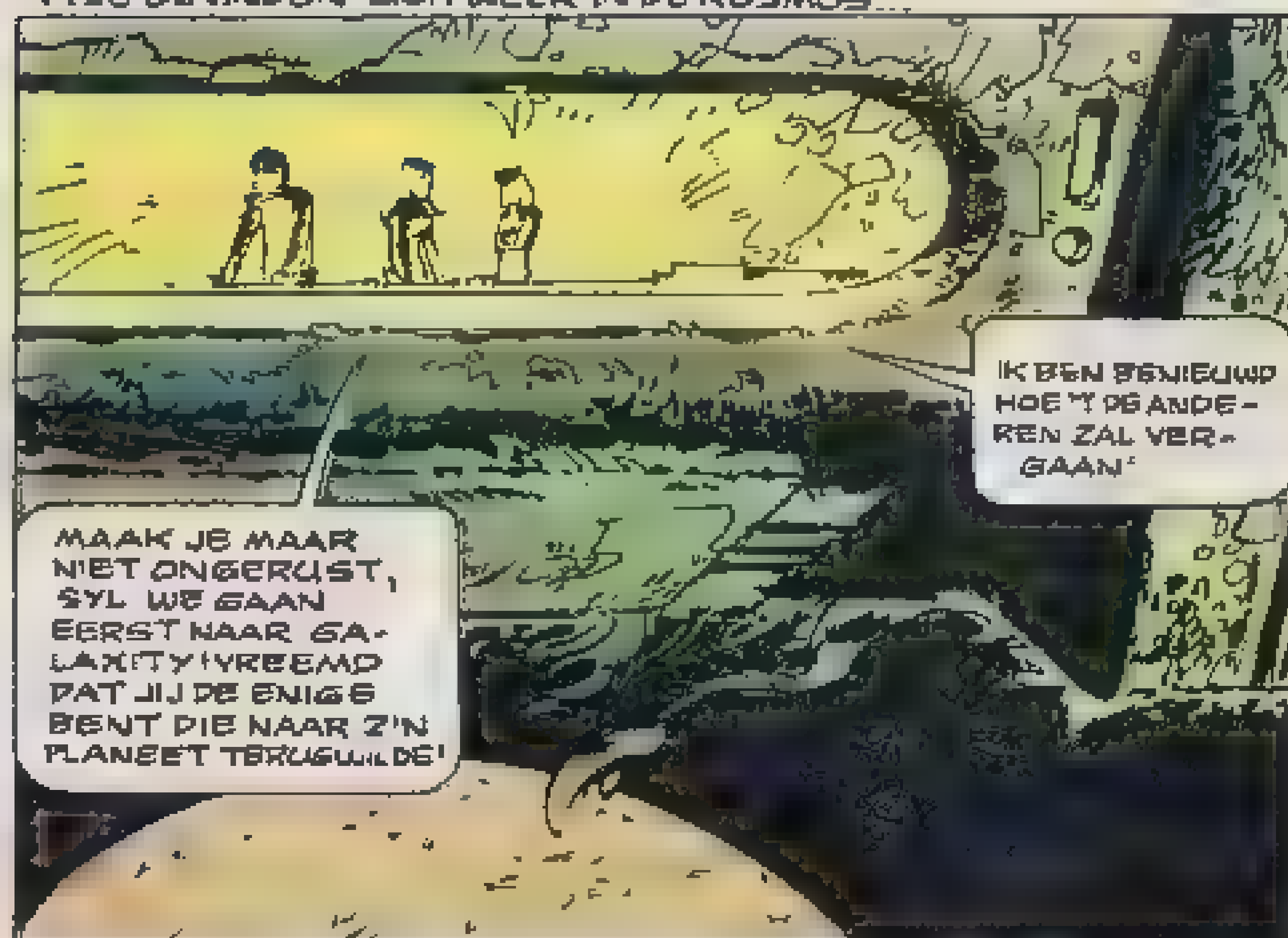

de vogels van de meester

EEN TIJDJE LATER VLIEGEN ZE BOVEN DE ASTEROIDE ...

... ZE BEVINDEN ZICH WEER IN DE KOSMOS ...

... WAAR DE MENS STEEDS IN CONTACT KOMT MET VREEMDE LEVENSVORMEN

.. WAAR HIJ VOOR DE NODIGE MYSTERIES ZAL KOMEN TE STAAN...

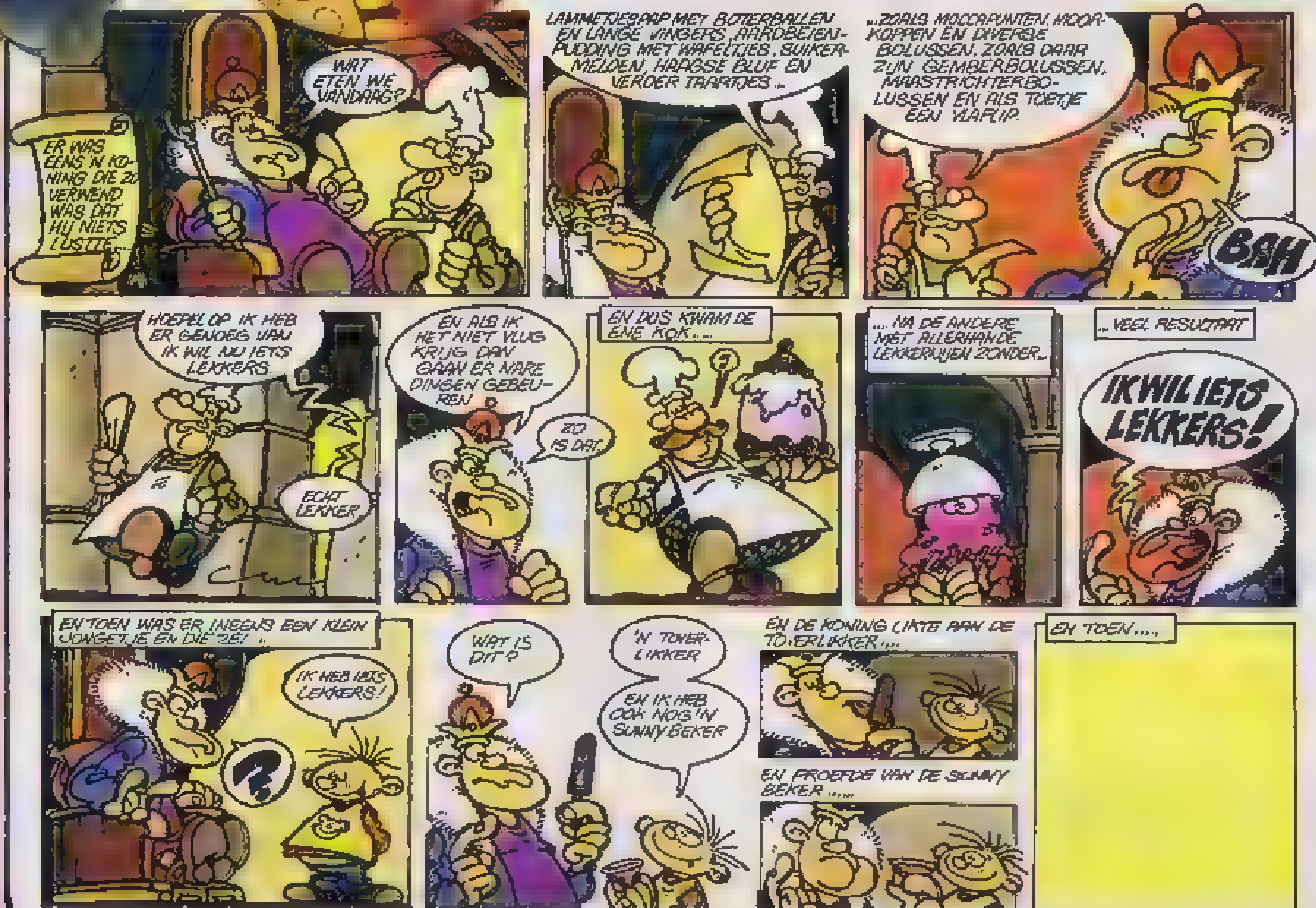
... WAAR ALLES MOGELIJK IS DAN VERWIJDERT HET RUIMTESCHIP ZICH .

Bij 'n ijsje hoort een prijsje!

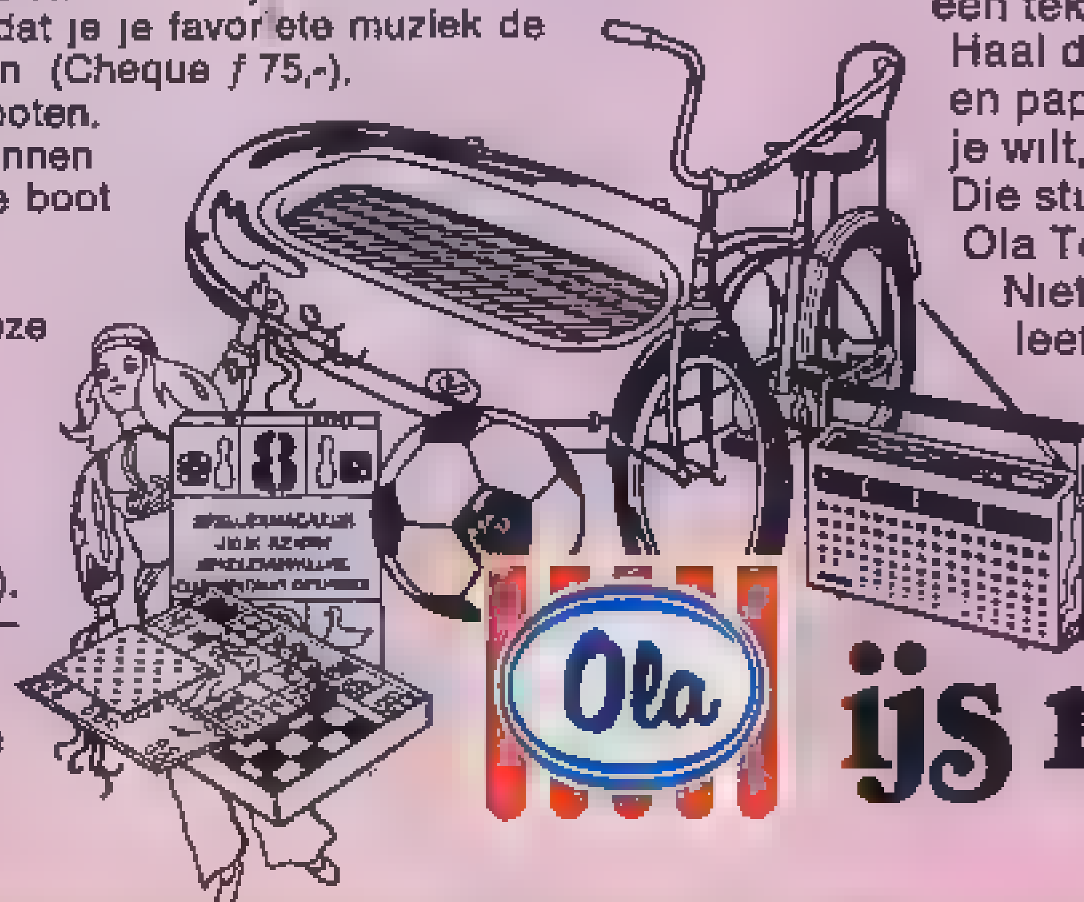
Ola gaat prijzen weggeven. Want Ola is in een zeer feestelijke stemming. Vanwege de komst van 2 nieuwe ijs-verrassingen: de *Toverlikker* en de *Sunny*. Erg leuke, lekkere, frisse ijsjes, die allebei iets heel bijzonders hebben. De *Toverlikker* heeft namelijk 3 smaken ijs over elkaar. Een toverijsje op een stokje dus. En de *Sunny* is een beker met in de ene helft aardbeien-ijs en in de andere helft vanille-ijs . . . met daaroverheen lekkere chocolade-korrels. Loop even naar de Ola ijsman voor zo'n nieuwe ijs-verrassing En denk er aan: bij zo'n ijsje hoort een prijsje . . .

Dit zijn de prijsjes*

Hoofdprijs: een prachtige meisjes- of jongensfiets met alles d'r op en d'r aan. (Cheque ƒ 120,-)
Tien tweede prijzen: en wel 10 radio's die je overal mee naar toe kunt nemen, zodat je je favoriete muziek de hele dag door kunt beluisteren (Cheque ƒ 75,-).
Twintig derde prijzen: rubberboten. Twintig jongens of meisjes kunnen straks rondvaren in een fraaie boot met leuke sportieve kleuren (Cheque ƒ 40,-)
Zeventig vierde prijzen: de keuze uit een echte Barbiepop of een leren voetbal. (Cheque ƒ 20,-)
En 300 vijfde prijzen: dozen met elk acht leuke gezelschapsspellen. (Cheque ƒ 7,50).

* De winnaars ontvangen van Ola een cheque t.w.v. het aangegeven bedrag, waarmee je, als je wilt, via Ola de genoemde prijzen kunt kopen

Zo kun je ze winnen:

Maak voor het laatste plaatje van het stripverhaal een grappige kleurplaat met, als je 't nodig vindt, een tekstje erbij.
Haal dus maar snel je potloden, kleurstiften en papier voor de dag. Je mag maken wat je wilt, als het maar in een enveloppe past. Die stuur je dan vóór 31 juli naar: Ola Tekenwedstrijd, Postbus 2114, Utrecht. Niet vergeten duidelijk je naam, adres en leeftijd te vermelden, en of je een jongen of een meisje bent.
De leukste ideeën worden uitgezocht door een deskundige jury. De prijswinnaars krijgen bericht thuis.

ijs met plezier

de sixshooter

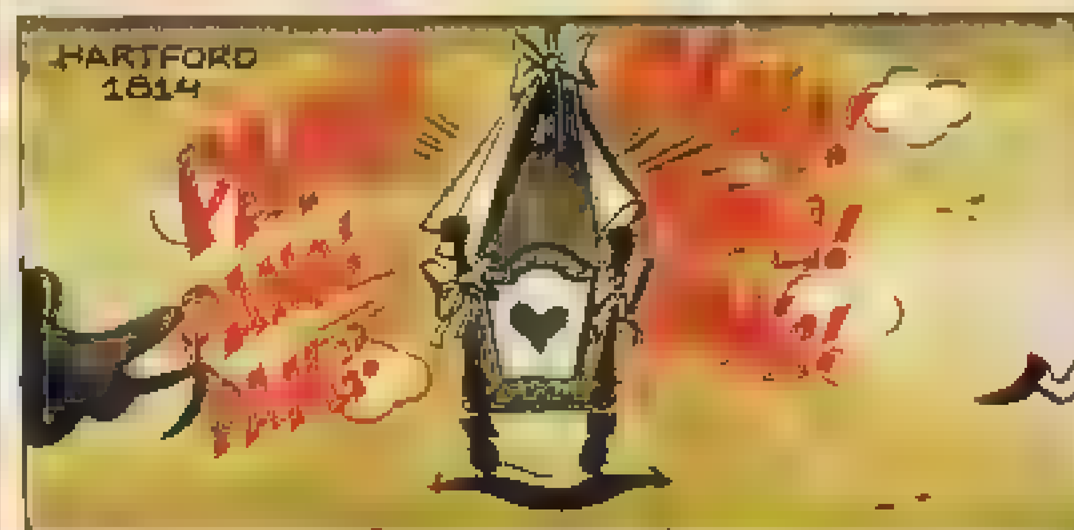
DOOR ALBERS/ MORRIS

Samuel Colt

GEBOREN IN HARTFORD 1814 EN OVERLEDEN 1862, IS DE UITVINDER VAN HET VUURWAPEN MET EEN DRAAI-TROMMEL.

IN 1830, TOEN SAMUEL ZESTIEN WAS, VERVAARDIGDE HIJ ZIJN EERSTE COLT MODEL. HIJ MAAKTE HET VAN HOUT. IN 1835 KREEG HIJ PATENT OP DIT MODEL VAN ENGELAND EN FRANKRIJK. EEN AMERIKAANS PATENT VOLGDE IN 1836. NA VERLOOP VAN TIJD BEGON SAMUEL EEN FABRIEKJE, MAAR DIT GING AL GAUW OVER DE KOP.

IN 1847 KREEG SAMUEL EEN GROTE BESTELLING VAN DE AMERIKAANSE REGERING EN KON HIJ MET DE BOUW VAN ZIJN GROTE COLT CO. FABRIEK BEGINNEN. IN 1878 KWAM DE SERIE, GESCHIKT VOOR WINCHESTER PATRONEN 44-40 UIT

NA VELE VARIATIES EN IMITATIES ONTSTOND DE FRONTIER SIX-SHOOTER. DE VERKORTE LOOP VAN 12 CM MAAKTE DEZE REVOLVER SNEL POPULAIR. BEKENDE EN BERUCHTE FIGUREN UIT DE FAR WEST MAAKTEN ER DANKBAAR GEBRUIK VAN

BLOED VAN DE CONDOR

door Quint   tekening Karel Lankhorst

Eerst was er zijn stip in de blauwe lucht, toen hij vrij en moeiteloos over het ravijn zeilde. Daarna, terwijl hij snel daalde, gleed de indrukwekkende schaduw van zijn gespreide vleugels rusteloos over de rotsen. En nog later werd het fluiten van de wind tussen de slagpennen hoorbaar. Toen hij tenslotte op het karkas van de lama neerstreek, veranderde zijn gedaante volkomen. Zodra hij de majestueuze vleugels dichtvouwde, werd de luchtgod een vulgaire gier, die zijn kale kop en rode nek gretig in de ingewanden van het rottende kadaver stak.
Ineens doken er van verschillende kanten gestalten op, die zich hadden schuilgehouden in de nissen en spleten van de beschaduwde rotswand, onzichtbaar vanuit de lucht. De geschrokken condor probeerde nog op te stijgen, maar de mannen slingerden hun bolas en de koorden met de kogels snoerden zijn vleugels en poten tegen zijn lijf. Toen werd er een wollen poncho over hem heen gegooid, en verstikt, ineens blind en lam, bleef de verbijsterde vogel bevend zitten.
„*Hombre*, een mooi exemplaar!" riep een van de mannen. „Daar zal Don Hernandez blij mee zijn."
Toen Ramón zijn condor miste, werd hij niet meteen ongerust. Misschien had Oliver een karkas gevonden in het ravijn en dat scheelde dan weer een maaltijd, want de slokop vrat hem zo langzamerhand arm. Ramón had toch al weinig te missen.
Ramón had van zijn vader een toelage gekregen om te gaan schilderen. Hij was van de Academie voor Beeldende Kunsten gekomen met niets dan lof van zijn leraren, en toen pas had de fabrikant zich bij de roeping van zijn zoon neergelegd. Omdat hij Ramón al die jaren zelf zijn studie had laten betalen, waarvoor de jongen in zijn vakanties en weekends in de fabriek had gewerkt, voelde hij zich nu een beetje schuldig, en dus was hij met het voorstel van de toelage gekomen. Ramon mocht nu een serie schilderijen maken voor een tentoonstelling, en daarna zouden ze wel verder zien.
Al langer dan een jaar woonde Ramón op het hoogland van Callejón de Huaylas in Peru, in een verlaten en vervallen boerderij. En steeds minder liet hij van zich horen. Het ging hem niet goed. Hij kwam gemakkelijk uit met zijn toelage, maar met het verstrijken van de tijd begon hij te voelen dat er iets essentieels aan zijn schilderijen ontbrak. Hij praatte er met niemand over, en tot nog toe had geen leraar of kunstcriticus er iets over gezegd, maar het begon hem steeds méér dwars te zitten. En soms stond hij uit te zien over het landschap dat hij zo graag in vlammende kleuren wilde vangen, en dan hoorde hij zichzelf zeggen: „Ik heb geen talent. Ik ben een waardeloze artiest. Het lukt niet. Het lukt nooit."
Toen hij nog hard in de fabriek moest werken [illegible] studie te bekostigen, had hij nooit getwijfeld. Maar nu hij niets anders te doen had dan schilderen, groeide zijn twijfel met de dag. Het was nu zelfs zo ver dat hij niet eens meer hoopvol aan het werk ging. Het lukte hem toch niet om het wezenlijke van het landschap te vangen, al woonde hij er dan ook middenin. En toch was er niets dat hem zo boeide als juist dit dorre en desolate bergland met zijn adobehuizen, zijn bouwvallen, zijn rode en blauwe rotsen en eindeloze heuvels. De dorpelingen vond hij zonder uitzondering „prachtige types" en hun leven was „pittoresk". Hij schilderde alles: portretten van de verweerde en kromgegroeide boeren, van de half-Indiaanse vagebonden, oogstplukkers en jagers, van de rappe, vrolijke kinderen. En hij sleepte zijn ezel het heuvelland in om de luchten boven de tafelbergen te schilderen, of de grillige silhouetten van de geteisterde, platgewaaide boompjes op de kale heuvelkammen. Hij werkte harder dan ooit, grimmig en verbeten, want het moest lukken. Eens zou het lukken, eens zou hij de „ziel" van dit fascinerende landschap vastleggen.
In dat moeilijke jaar had hij gezelschap gehad aan Oliver. Hij had de condor als een grotesk kuiken van bijna een meter hoog en een gewicht van tien kilo onder aan een rotswand gevonden. Waarschijnlijk was het bij zijn eerste vliegpogingen van een hoge richel getuimeld en omlaag gefladderd, een gemakkelijke prooi voor de wilde honden. De rotswand was absoluut onbeklimbaar, dus nam Ramón het lelijke reuzenkind mee naar huis. En het lukte hem om de vogel in leven te houden, en dat niet alleen, ook zijn vertrouwen te winnen, zodat hij zich een week later in zijn armen nestelde als een aanhankelijke hond. Hij noemde de condor Oliver, naar Oliver Twist, de beroemde weesjongen.
Oliver zat op zijn schoot als hij een boek las. Liep hem na als hij de heuvels introk. Zat te bedelen als hij zijn eten toebereidde. Oliver was verzot op baden en zonnen, in die volgorde, en zat zich urenlang met gespreide vleugels te drogen terwijl Ramón in zijn schaduw een middagdutje deed. En toen Oliver bijna niet meer te tillen was, moest Ramón hem telkens hoog boven zijn hoofd houden zodat de vogel leerde met zijn brede vleugels te klappen. Het duurde maanden voordat Oliver er achter kwam dat hij vliegen kon, maar op een dag was hij ineens de kunst meester.
En nu, helemaal tegen zijn gewoonte in, was Oliver niet teruggekeerd tegen zonsondergang. Ramón ging naar bed met het voornemen zijn huisgenoot te gaan zoeken als hij de volgende dag nog niet terug was.
Condors hadden veel vijanden. Op de eerste plaats de Indiaanse jagers. Voor hen betekende een condor ruim twaalf kilo vlees, en bovendien geloofden ze dat zijn hart en maag „medicijn" bevatten. Ook sneden ze *quena*-fluiten uit zijn vleugelbotten. Ramón had zich laten vertellen dat de Indianen van Peru zelfs het bloed van de condor dronken, om langer te leven. En dan werden ze ook nog doodgeschoten door de boeren, uit een dom bijgeloof dat uit een barbaarser tijd dateërde. In elk geval was het heel aannemelijk dat er iets ernstigs met Oliver gebeurd was, toen hij de volgende dag niet kwam opdagen. Ramón voelde zich doodongelukkig. Hij zwierf langs de verschillende gehuchten en informeerde bij de boeren, maar die hadden geen condor gezien, wel de gebruikelijke zwarte gieren en af en toe een roofvogel.
In een van de dorpjes hoorde Ramon dat er in een tamelijk geïsoleerd bergdorp een jaarlijks feest werd gehouden. Van alle kanten stroomden de boeren en herders toe, en hij besloot zijn spullen te pakken en ook eens te gaan kijken. Zulke traditionele gebeurtenissen waren altijd bijzonder schilderachtig en het zou hem afleiden van zijn sombere bespiegelingen over het mogelijke lot van Oliver. Een oude rammelende bus bracht hem halverwege, en daarna moest hij te voet over een ruig terrein om het bergdorp te bereiken. Maar het was de moeite waard. De straten waren versierd, de mensen hadden hun beste en mooiste kleren aan, en op de plaza was zelfs een soort van ereboog opgericht. Die middag zouden er eeuwenoude dansen uitgevoerd worden, en er was ook nog een of ander ritueel waarbij ruiters onder de poort door moesten galopperen. Altijd goed voor een „plaatje", zei Ramón bij zichzelf, want zo noemde hij in gedachten de laatste tijd zijn eigen schilderijen. Plaatjes. Alles stond er op in de juiste kleuren, in het juiste perspectief maar dat was niet genoeg.
Dat jaar was Diego Hernandez de uitverkorene. Hij was buiten zichzelf van trots en geluk. Eindelijk was hij aan de beurt om de feestelijkheden te leiden. Om de mannen te kunnen betalen die de condor gevangen hadden en de muzikanten en de drank, had hij jaren gespaard. Nu was het zijn grote dag en hij werd toegejuicht toen hij op de plaza verscheen om de boog van naar elkaar toe gebogen palen met bloemslingers en geschenken te versieren. Flessen inheems bier bungelden aan koorden en in het midden zwaaide een leeg koord met aan het einde een open lus zachtjes heen en weer in de bergwind.
Daar kwamen de ruiters, op hun mooiste paarden, ook al versierd met slingers en bloemen. Tromgeroffel en *quena*-gefluit begeleidden het driftige hoefgetrappel. Onder gejuich van de omstanders probeerden de ruiters in vliegende galop de bungelende bierflessen uit de ereboog te plukken. Als het lukte, dronken ze die meteen leeg. En daarna kwamen de geschenken aan de beurt, die ze uitreikten aan de opgewonden vrouwen en kinderen. Het had allemaal iets zó feestelijks dat niemand ernaar kon kijken zonder te lachen. Voor mogelijke schilders onder de omstanders was het bijzonder inspirerend.
Toen de laatste fles, het laatste pakje uit de ereboog geplukt was, werd het afwachtend stil, en er ging een gefluister door de menigte. „Daar komt de condor!"
Twee mannen reden de plaza op en ieder hield de condor bij een tip van zijn vleugels. Ze staken zijn poten door de lus van het lege koord in het midden van de ereboog en lieten de vogel vrij bungelen. De condor fladderde wanhopig om los te komen.
Weer stelden de ruiters met hun versierde paarden zich op, en ditmaal galoppeerden ze onder de boog door om in het voorbijgaan naar de vogel te slaan met een gebalde vuist. In het begin lukte het bijna niemand om de condor te raken, zo wild fladderde de grote vogel heen en weer, maar toen hij uitgeput raakte, vielen de klappen vaker en vaker. Het stof wolkte hoog op onder de paardehoeven, de fluiten klonken schril en de trommen bonkten, terwijl het eeuwenoude ritueel zich voltrok. Totdat de condor daar dood en verfomfaaid neerhing, en de ceremoniemeester, de gelukkige en trotse Don Hernandez, de bitter toegeknepen snavel openbrak om de tong uit te rukken en te bewaren als een trofee. De condor, het symbool van het overwonnen heidendom, de verpersoonlijking van de Indiaanse afgod, was eens te meer „geslagen".
Tijdens de feestelijkheid dreigde het ritueel even in de war te lopen. Een jongeman die niet uit de streek kwam, waarschijnlijk zo'n halfzachte stedeling, was voor de ruiters gesprongen en bijna omver gereden. Hij had zich zelfs aan een stijgbeugel vastgeklampt, maar lachende feestgangers wisten hem vast te houden tot het ritueel voorbij was. Vreemd genoeg liep die jongeman, waarschijnlijk dronken, luidop te schreeuwen en te huilen, en hij wilde van niemand iets drinken. Hij stond bij de condor, die door de boeren uit elkaar getrokken werd — iedereen wilde wel een grote veer als souvenir — en begon zomaar te vechten. Een paar stevige jongemannen hadden hem toen met vereende krachten buiten het dorp gezet. Zulke bezoekers konden gemist worden.
Wat de bezoekers van de expositie in Mexico-City ook van de tentoongestelde schilderijen dachten, een ding was zeker — het greep ze allemaal aan. „Verschrikkelijk," zei een dame hoofdschuddend. „Die jonge artiesten zijn zo [illegible]"
„Wat een wonderlijke naam voor een serie *„Het Bloed Van De Condor"*," vond een journalist. „Een pathetische reeks, moet ik zeggen. Maar wel indrukwekkend."
„Prachtig hè. Doet me denken aan de antieke rotsschilderingen van de Inca's."
„De hele serie is gebaseerd op een of ander oud volksgebruik in Peru, heb ik me laten vertellen," zei een bekende kunstcriticus. „Een verbazende ommekeer in het werk van Ramon, anders. Vroeger had hij zo'n uitgebalanceerde en beheerste techniek, en dit lijkt er allemaal wel *opgesmeten*. Primitief eigenlijk. Maar wat een kracht. Wat een bezieling."
De jonge schilder zelf kon niet bij de opening van zijn expositie aanwezig zijn. Zijn vader, de fabrikant, wist niet goed raad met de situatie. Hij excuseerde zijn zoon en vertelde dat de jongeman alweer ergens in Guatemala zat. Tegen de geestdriftige criticus zei hij schouderophalend: „Inspiratie of niet, meneer, ik weet maar één ding. De jongen wil deze schilderijen zelf nooit meer onder ogen krijgen. En wat mij betreft, ik zag liever de dingen die hij vroeger maakte. Dat was tenminste *mooi*."

Op deze pagina's had eigenlijk Erwin horen te staan. Door onvoorziene omstandigheden kon dat niet gerealiseerd worden. Geen paniek alsjeblieft, volgende week staat Erwin weer in PEP!

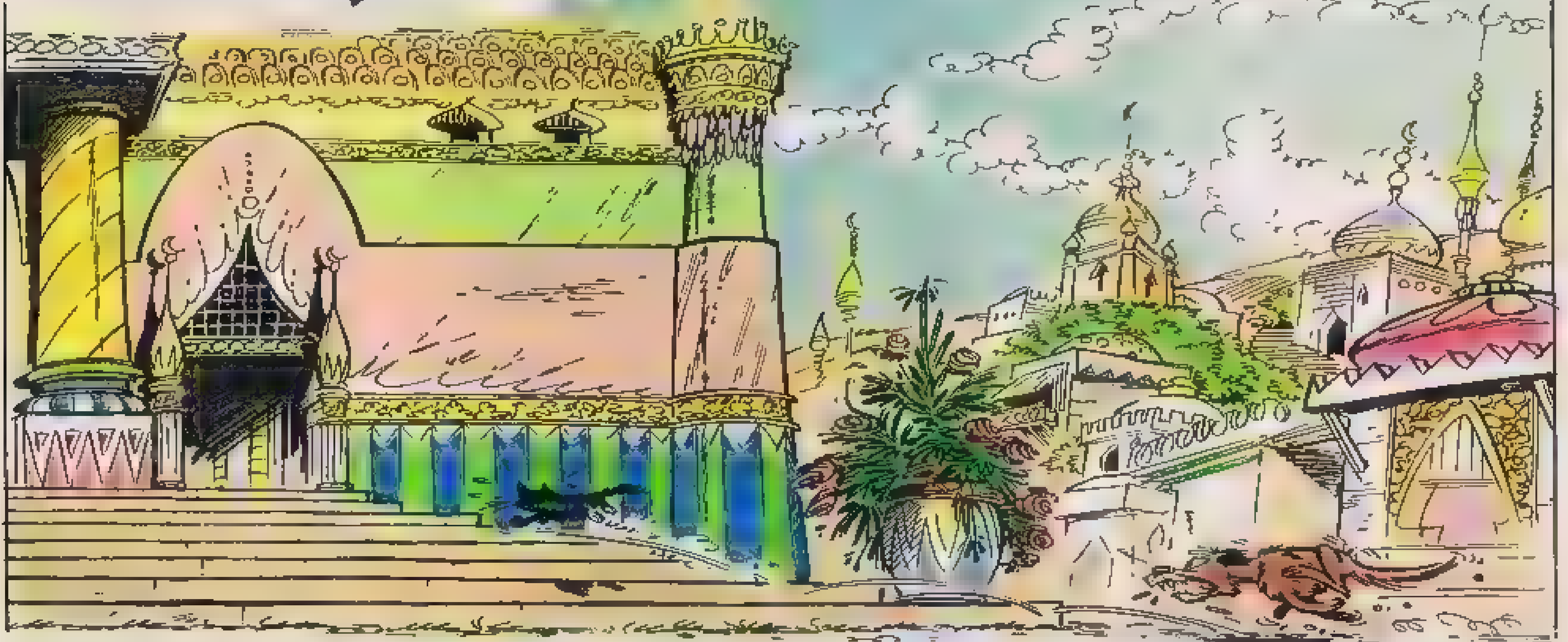

IZNOGOEDH

HET SPROOKJESACHTIGE BAGDAD VERTOONT TIJDENS DE REGERING VAN DE ZACHTAARDIGE KALIEF HAROEN EL POUSSAH DE GOEDE EEN LEVENDIGE AANBLIK. ER IS ~~ZELFS EEN~~ HOND OP STRAAT DIE OP HET MOMENT DAT DEZE GESCHIEDENIS BEGINT EEN KAT ACHTERNA ZIT...

TEKST: GOSCINNY – TEKENINGEN: TABARY. 69.

VERTALING FRITS VAN DER HEIDE

WE GAAN EEN EINDJE OM, ALI DEL DEHREL DAT BRENGT ME MISSCHIEN OP ANDERE IDEEËN...

JA, IK VOND ZE DE LAATSTE JAREN AL WAT EENZIJDIG.

HEB JE 'M AL HERKEND? DIE KLEINE IS DE VEILE GROOTVIZIER IZNOGOEDH DIE ERVAN DROOMT KALIEF TE WORDEN IN PLAATS VAN DE KALIEF.

?

GRRRRR!

EEEEEHH!

ROT-HOND!

KAIIIIIII!

PAF!

KAIIIKAIIIKAIII

FFFZZZ!

1

zwarte kunst

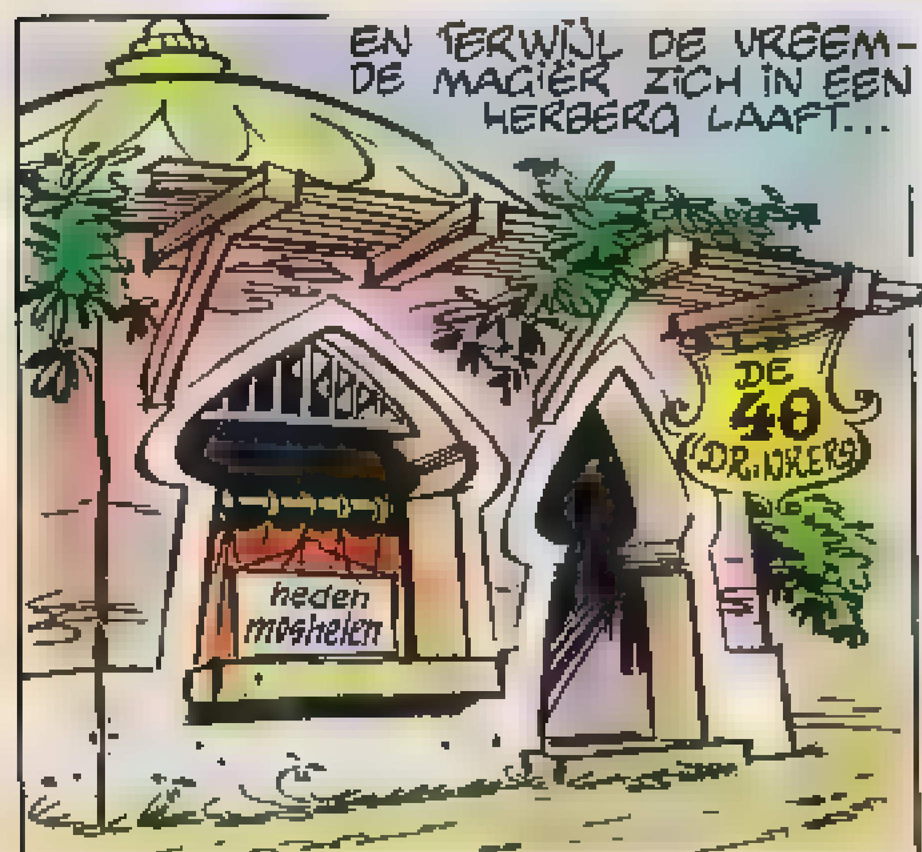

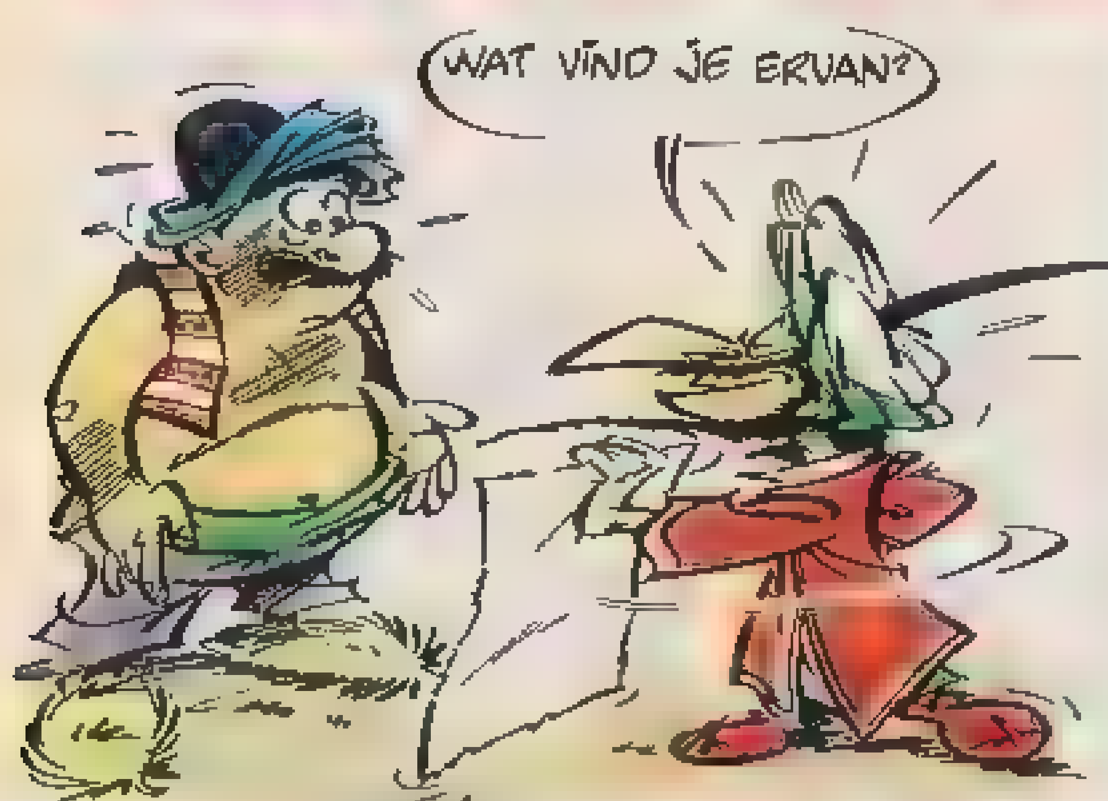

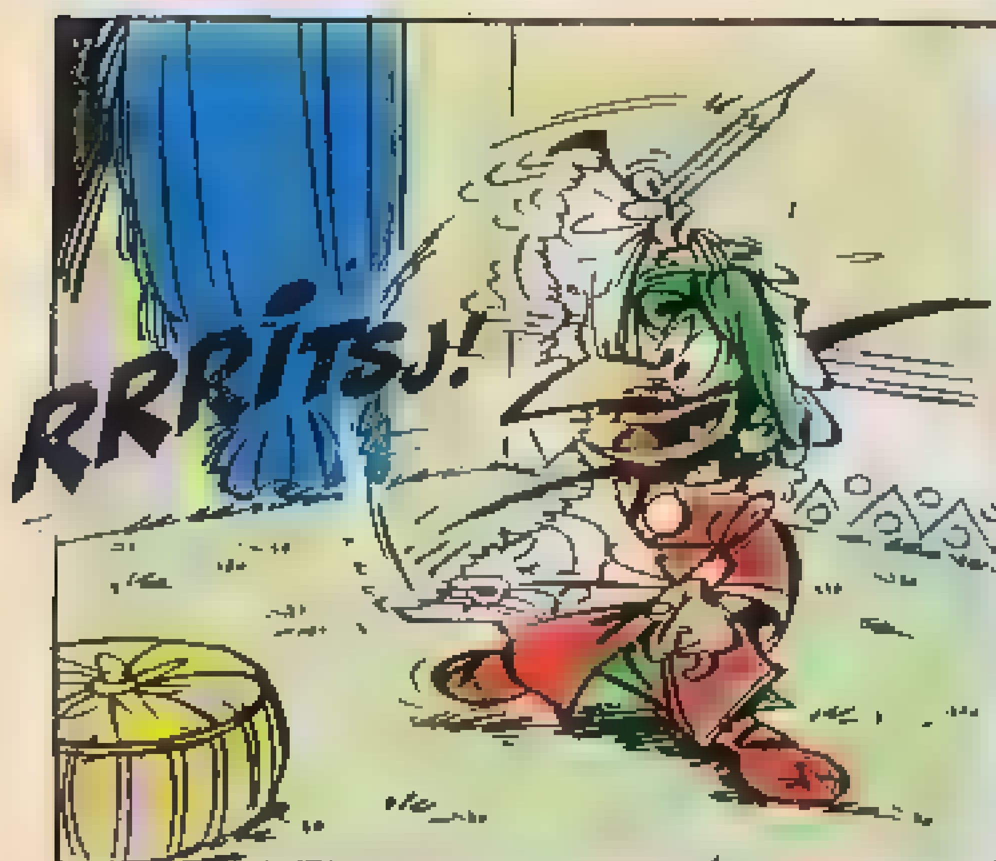

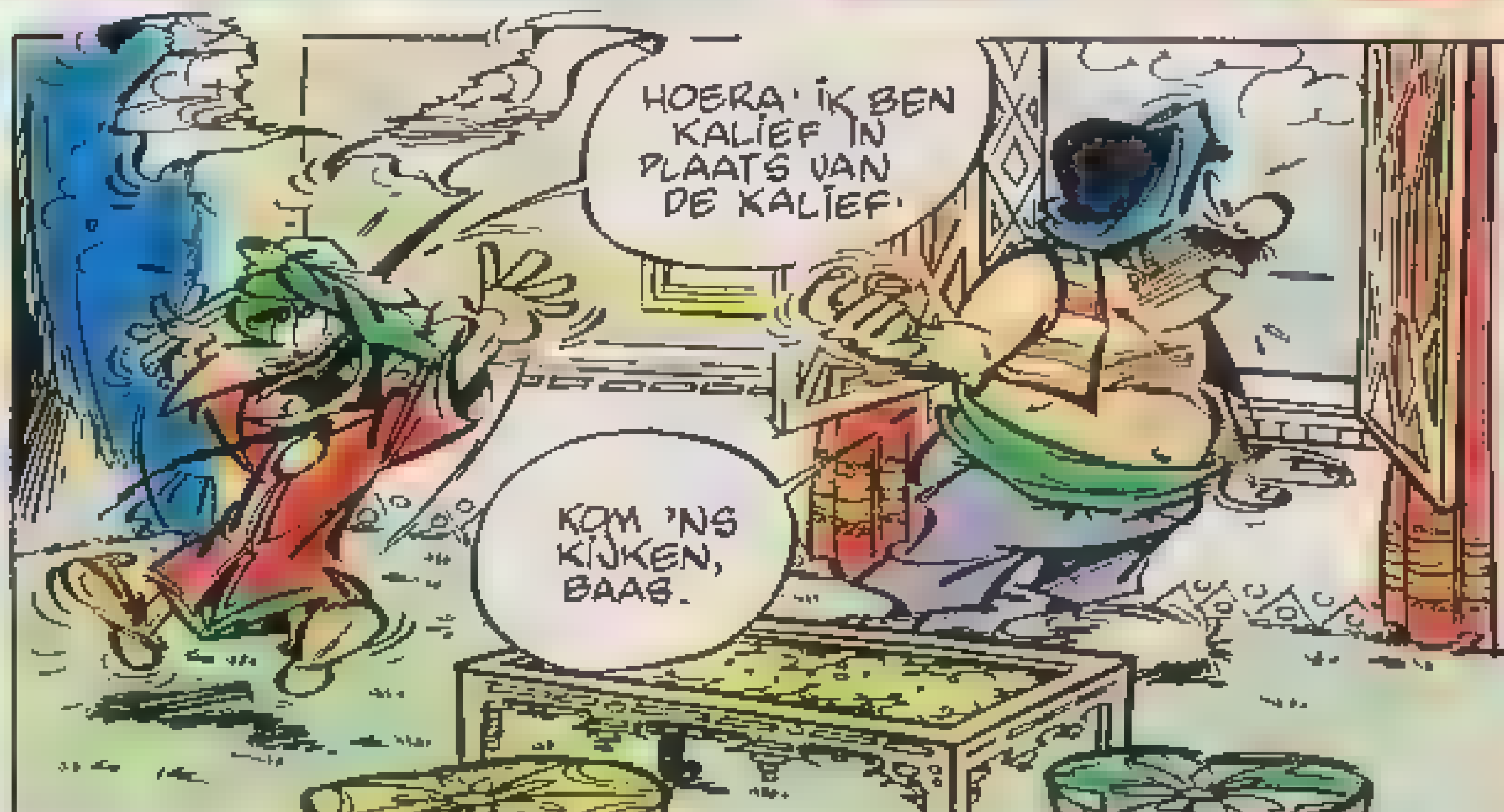
IZNOGOEDH

WAT VIND JE ERVAN?

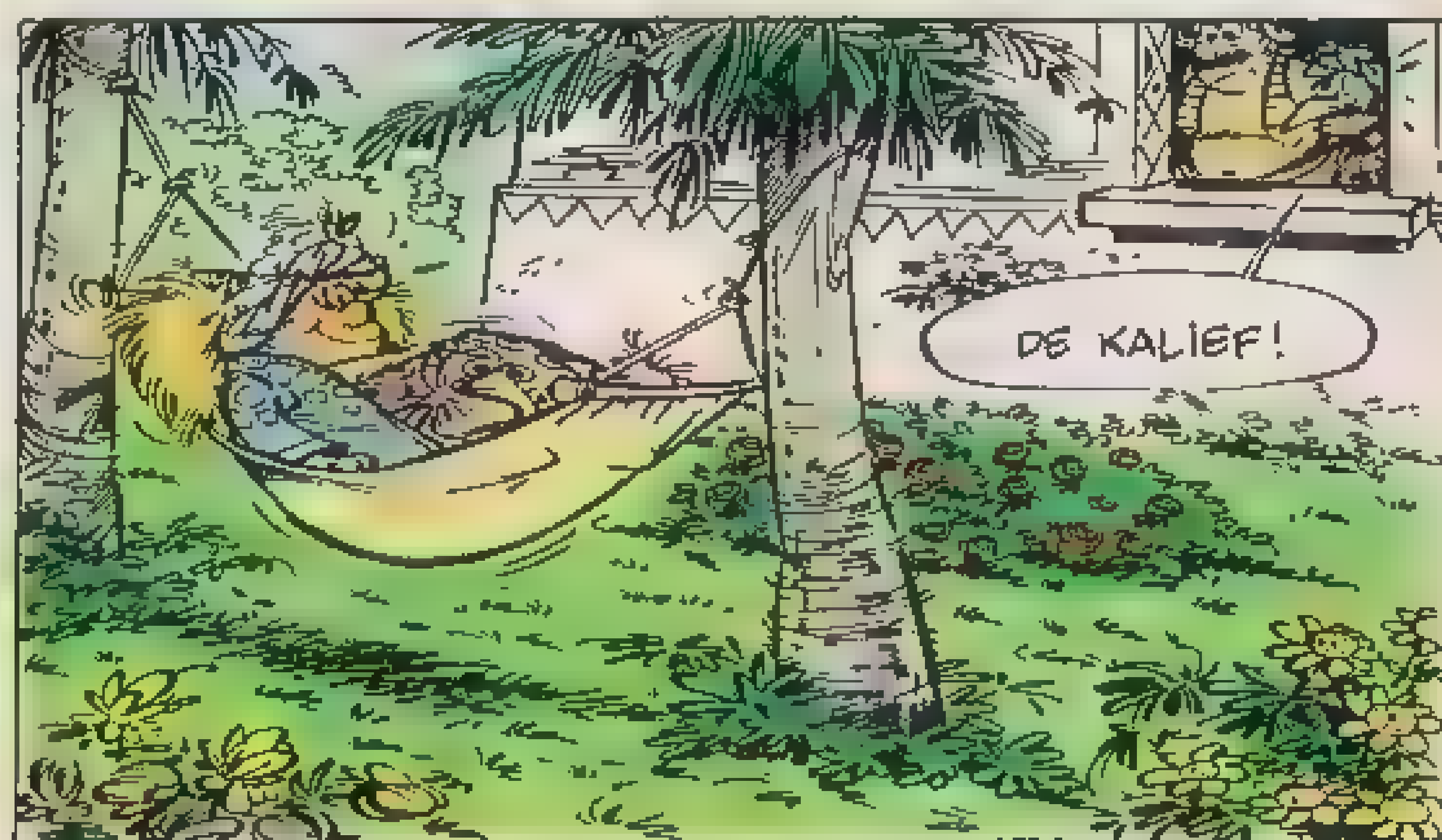

HET LIJKT NIET ZO ERG, BAAS.
SCHITTEREND: MIJN WERK WORDT NIET BEGREPEN EN IS DUS GENIAAL!

RRRITSJ!

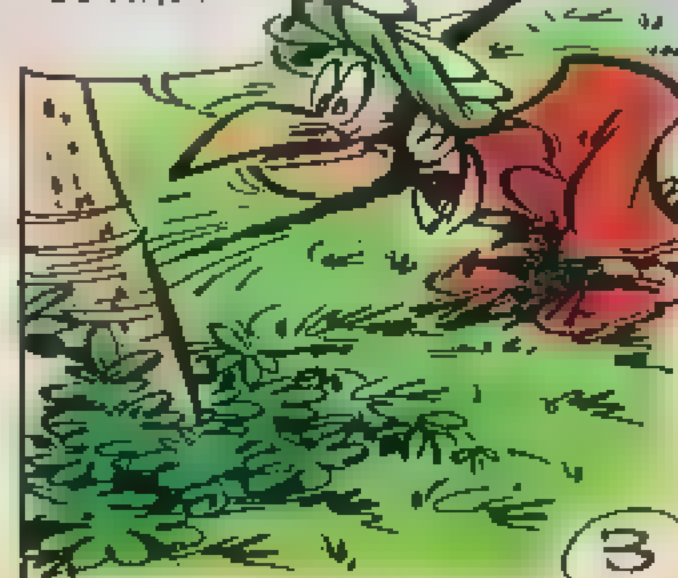

HOERA! IK BEN KALIEF IN PLAATS VAN DE KALIEF.
KOM 'NS KIJKEN, BAAS.

HÈ? WAT IS ER? IK BEN NET BEZIG DE BELASTINGEN TE VERHOGEN!

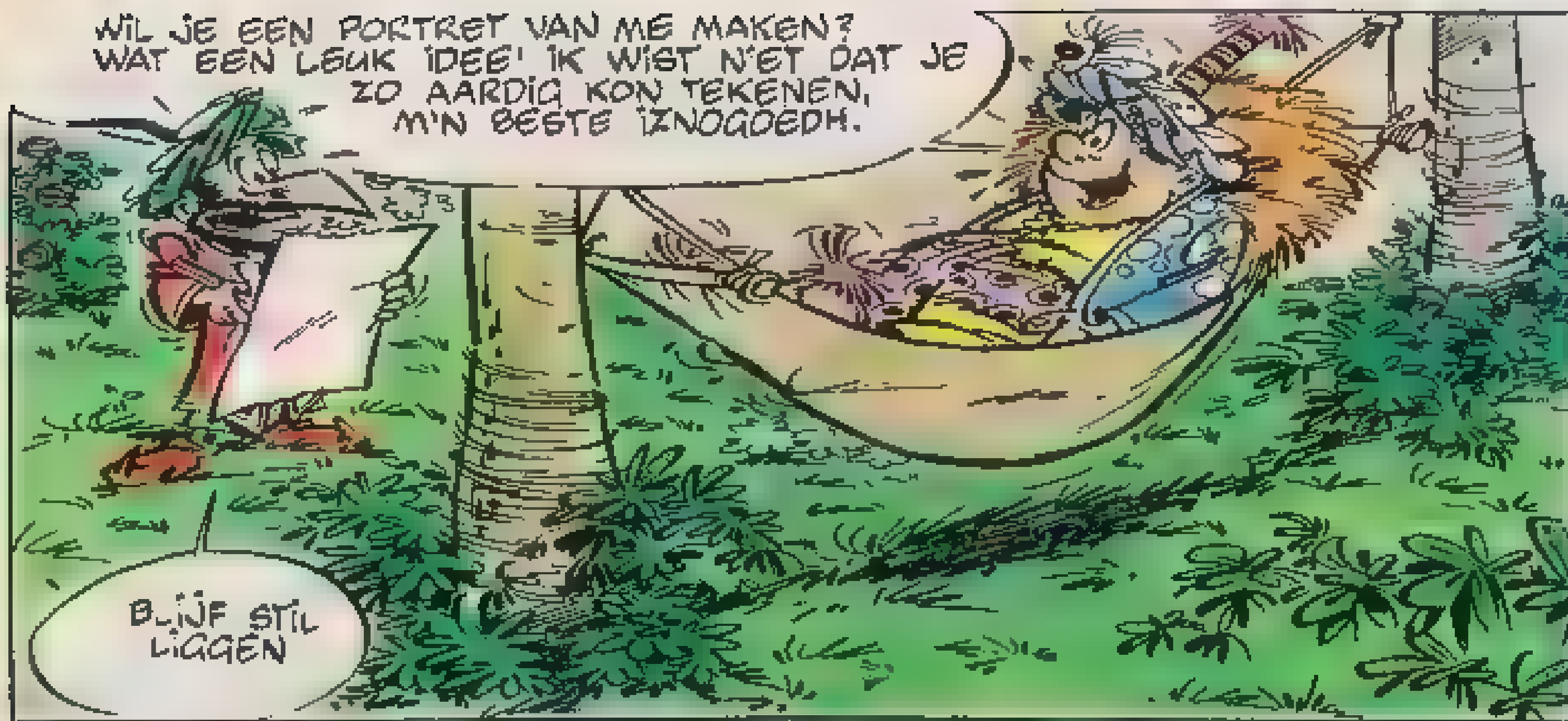

DE KALIEF!

DIE MAGIËR HEEFT ME BEDROGEN! IK STA MOOI VOOR ALI SNOTBAD MET M'N POTLOOD!
NEE BAAS IK GELOOF DAT HET PORTRET NIET GENOEG LEEK.

JE HEBT GELIJK; DAT KOMT OMDAT IK 'T UIT M'N HOOFD HEB GETEKEND!

O HEERSER DER GELOVIGEN! IK SMEEK U VOOR MIJ TE WILLEN POSEREN: IK VOEL DE LUST UW STRALENDE TREKKEN OP EEN NEDERIG STUK PAPIER VAST TE LEGGEN.
3

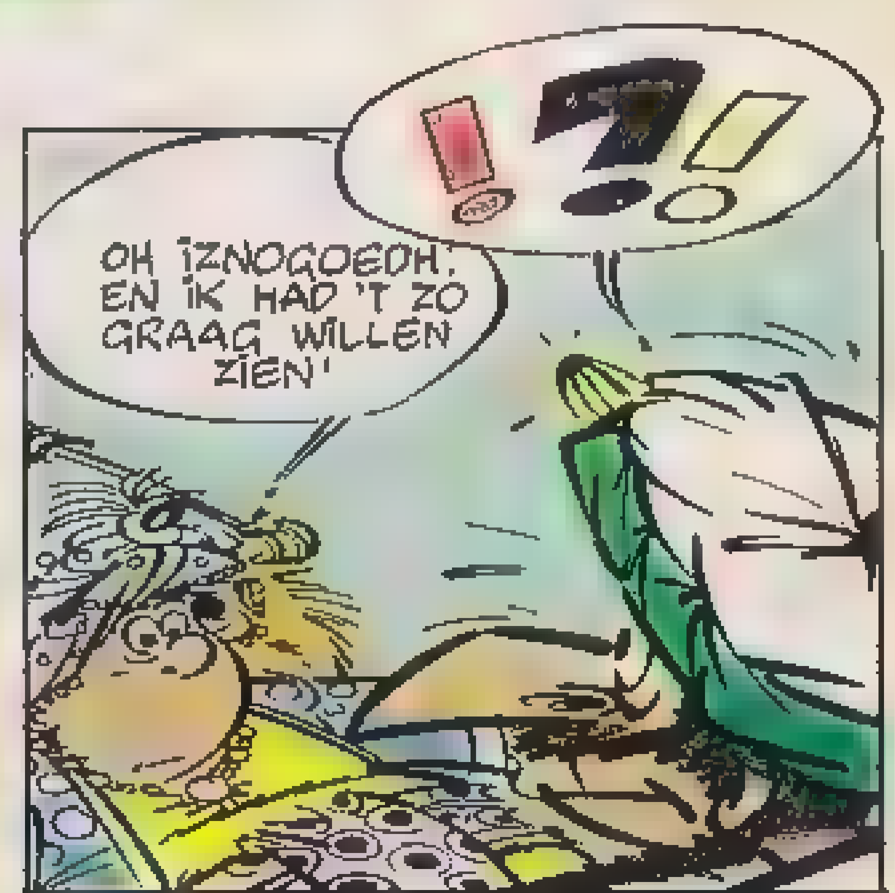
zwarte kunst

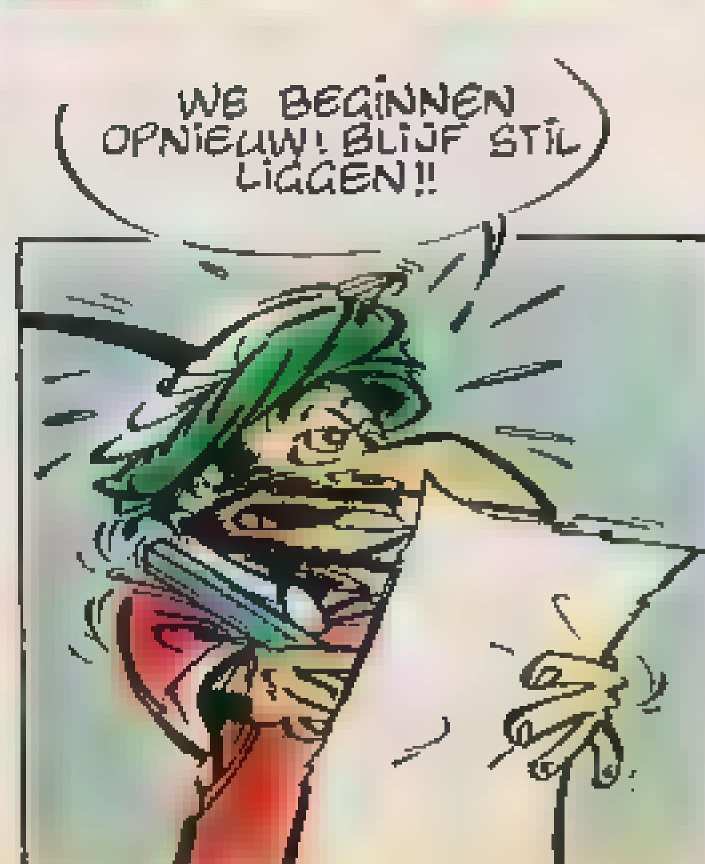

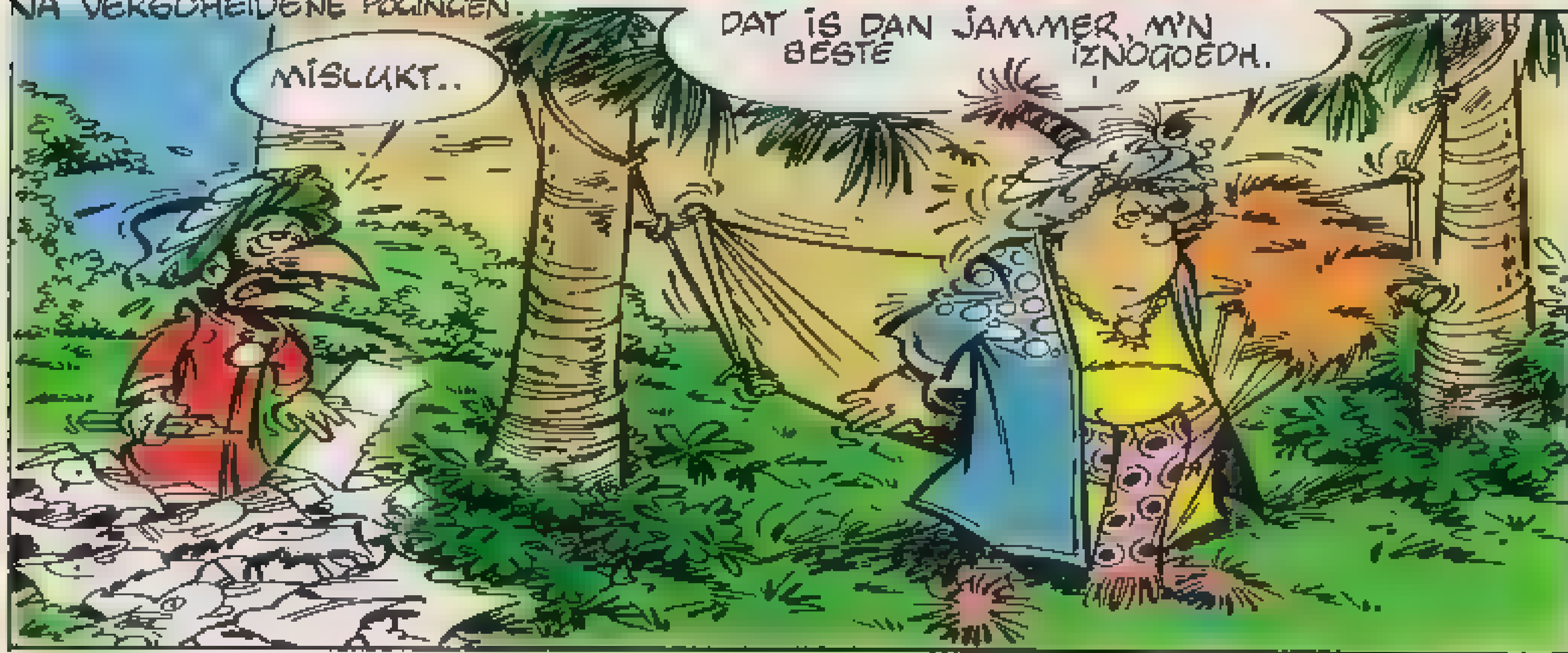

IZNOGOEDH

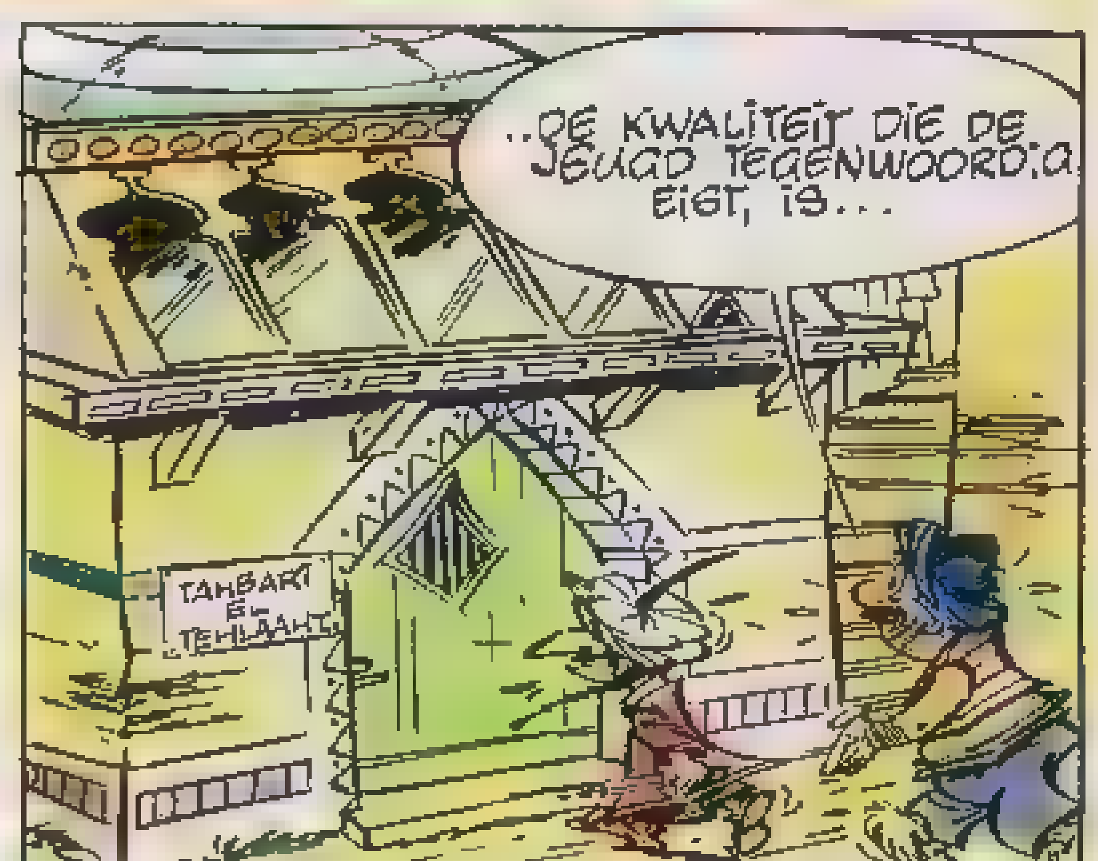
NA VERSCHEIDENE POGINGEN.

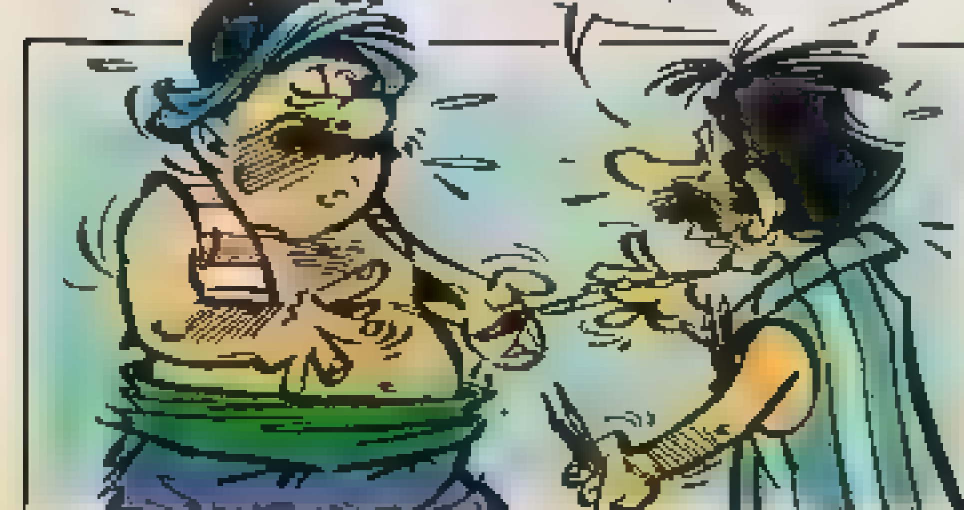

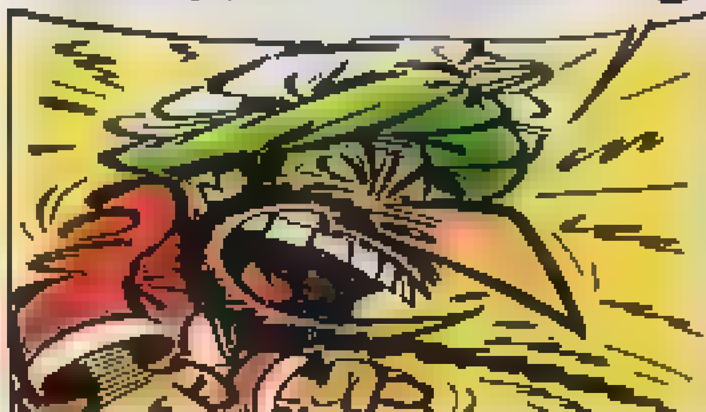

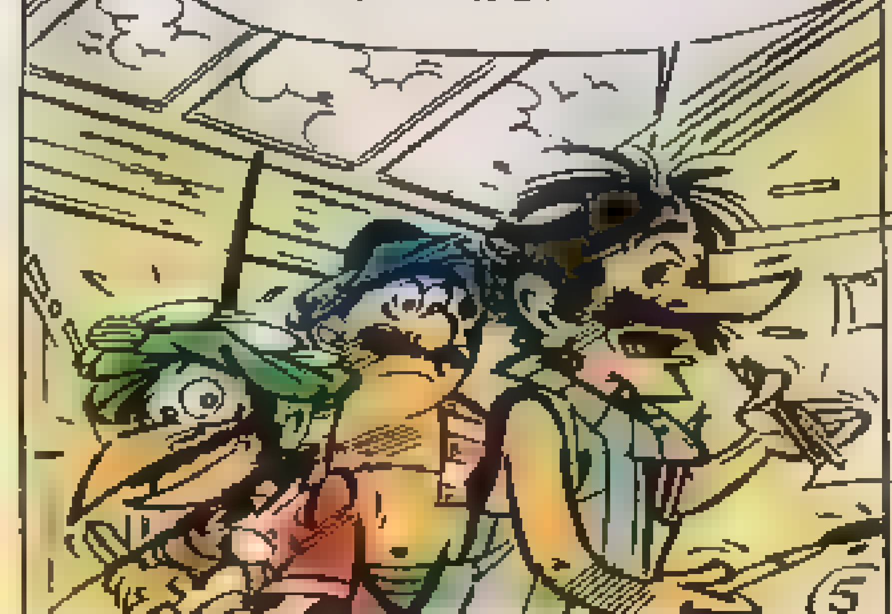

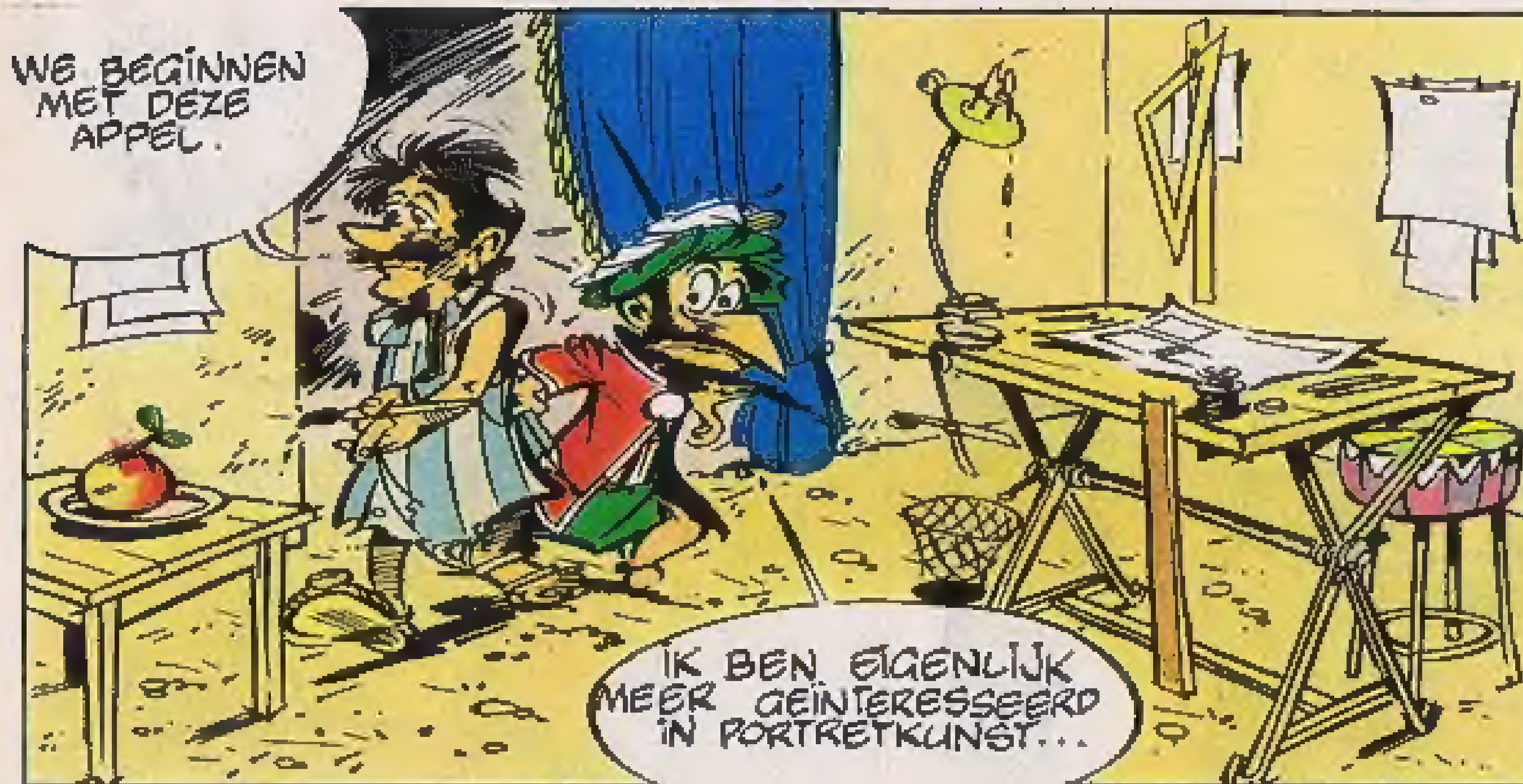

zwarte kunst

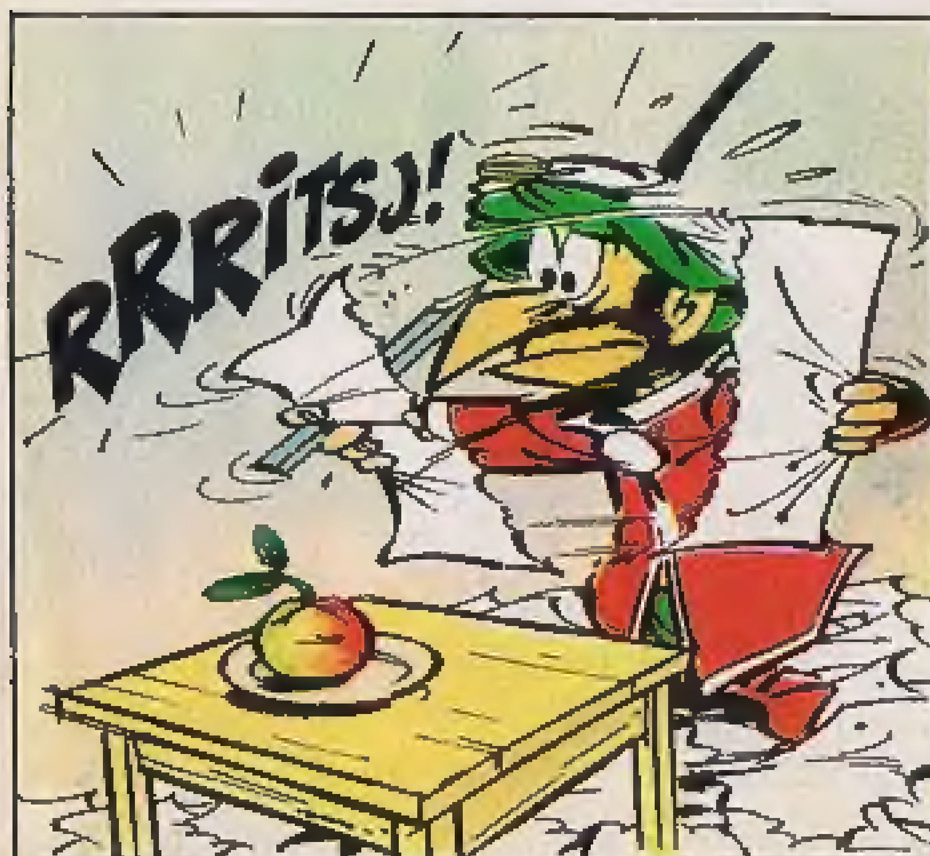

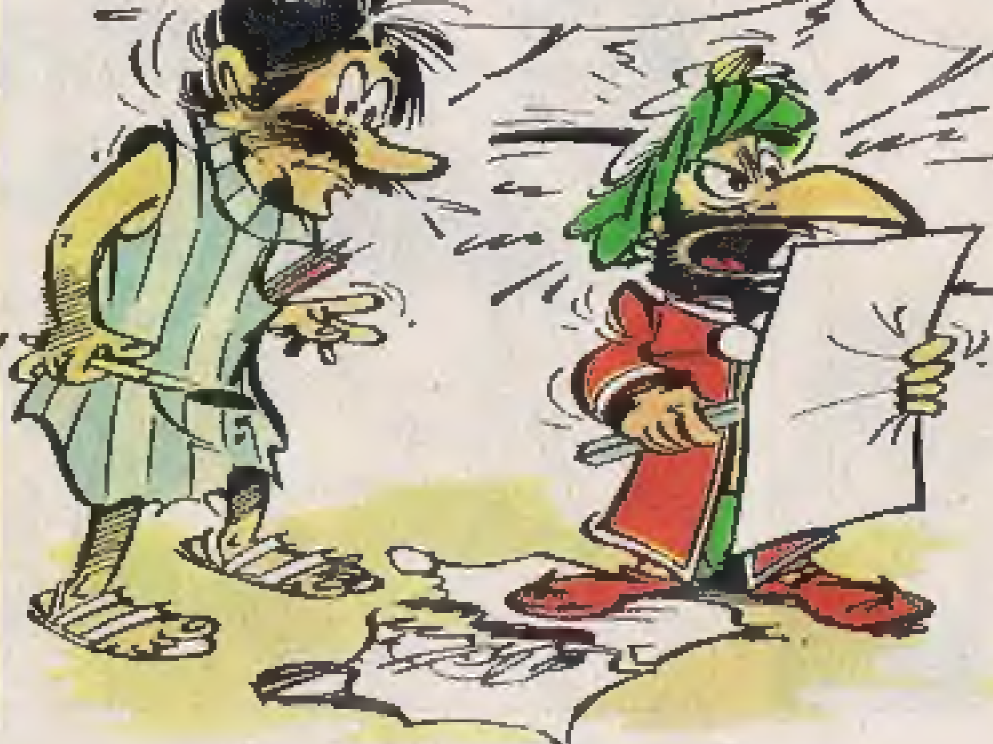
IZNOGOEDH

JE WEET, TEKENEN IS EEN MOEILIJK EN ZWAAR VAK. VELEN ZIJN GEROEPEN, SLECHTS WEINIGEN UITVERKOREN. DE KWALITEIT DIE DE JEUGD TEGENWOORDIG EIST, IS... MAAR ALLA, DANK ZIJ EEN IJZEREN DOORZETTINGSVERMOGEN EN DANK ZIJ DE RAADGEVINGEN VAN DE GROTE TAHBAR! EL TEHLAAHT, GEBEURDE HET OP ZEKERE DAG...

zwarte kunst

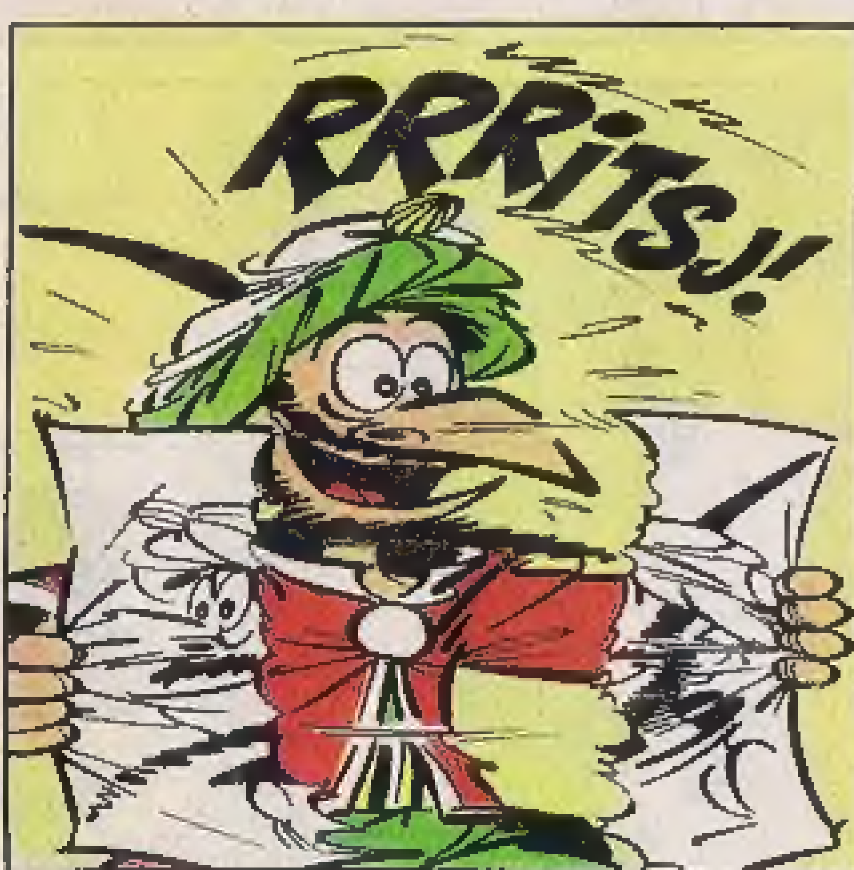

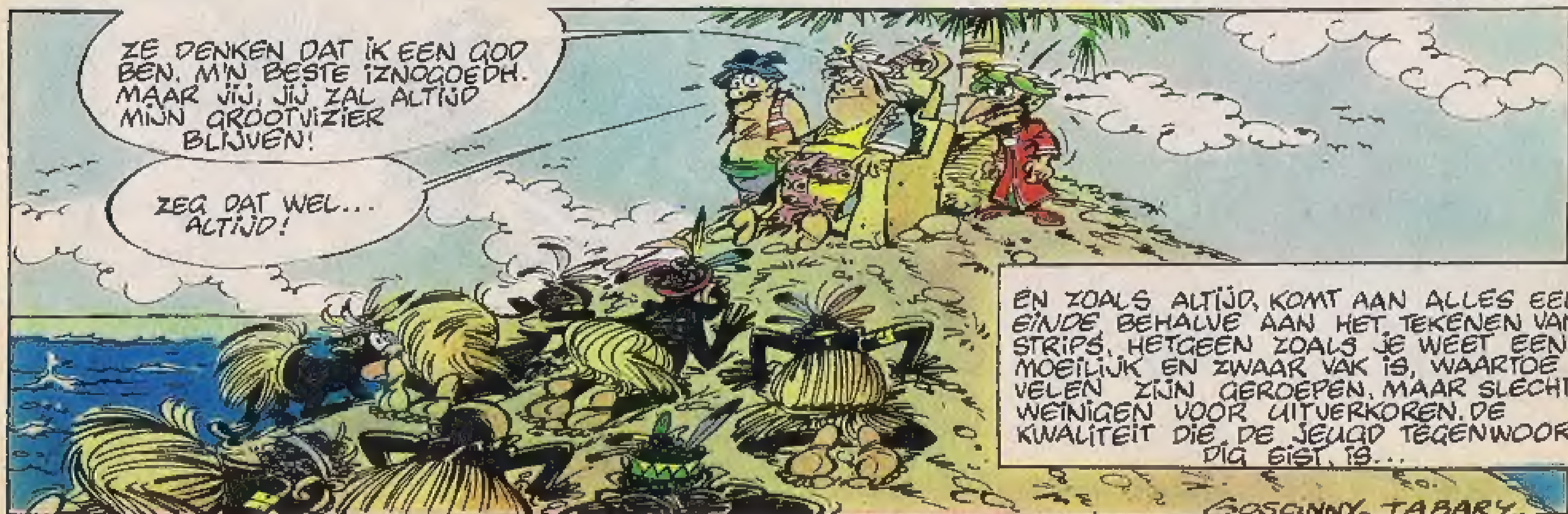

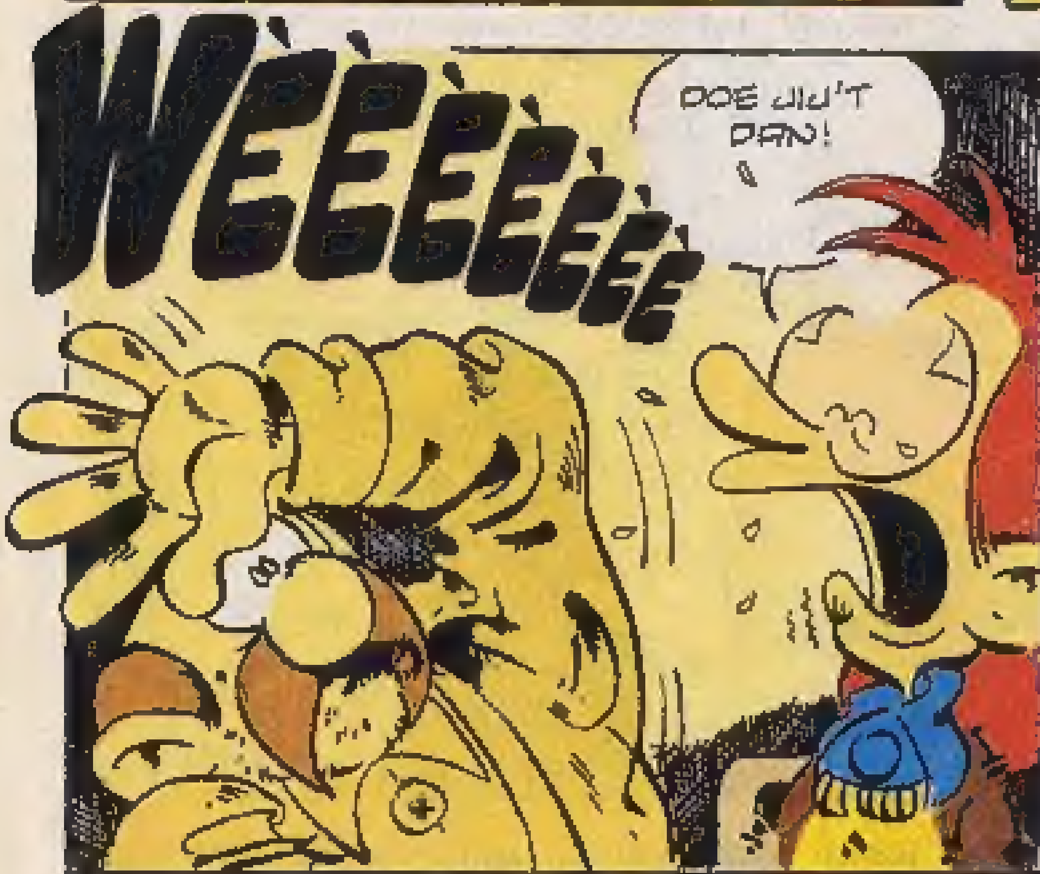
EPPO

DOOR: UCO EGMOND
KLEUR: TONNY KOOT

OM HET KONTAKT NIET AAN TE ZETTEN...

HEINSTEL . BIER